77STE JAARGANG No. 10444 ZATERDAG 11 JUNI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. : 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Gezaghebber Gorsira doet dringend beroep op de Raad

Gezaghebber Gorsira van Curaçao heeft gisteren de volgende brief gezonden aan de leden van de eilandsraad van Curaçao:

Gelet op de algeme maatregel van rijksbestuur van 30 januari, acht ik het in het belang van het eilandgebied Curaçao in het bijzonder en in dat van de Ned Antillen in het algemeen, dat op korte termijn de thans tegenover elkander staande partijen op Curaçao tot samenwerking zullen geraken, opdat een bestuurscollege op brede basis zal kunnen worden gevormd.

Aangezien de wil tot samenwerking bij alle in de raad vertegenwoordigde groeperingen aanwezig moet zijn, doe ik een beroep op alle raadsleden om te trachten, tot deze samenwerking te geraken.

Het is mij een genoegen, uw raad te berichten, dat mij bij monde van de minister-president van de Ned. Antillen is medegedeeld, dat het de regering der Ned. Antillen welgevalig zou zijn, als partijen op de voet als hierboven bedoeld, tot een akkoord zouden kunnen komen. De minister-president voegde hieraan uitdrukkelijk toe dat, indien zulks niet mogelijk zou blijken, dit geen reden zal zijn om de bestaande abnormale toestand langer te bestendigen dan stikt nodig zal zijn.

Gezien de belangrijkheid dezer aangelegenheid doe ik een dringend beroep op alle raadsleden om ernstige pogingen aan te wenden om tot een vergelijk te komen".

Da Costa Gomez: niet de meest elegante manier

Mr. dr. M. W. F. Da Costa Gomez, de voorzitter van de Nationale Volkspartij, die thans in Nederland verblijft, gaf als zijn mening over de brief van de gezaghebber het volgende te kennen:

„Dit is de eerste verklaring aangaande mogelijk overleg. Het wil voorkomen, dat een dergelijke oproep aan de leden van de eilandsraad, zoals deze thans in het openbaar is geschied, niet de meest elegante manier is om in een vertrouwelijke atmosfeer tot een oplossing te geraken. Een beroep op de partijen, waaruit de fracties in de eilandsraad zijn voortgekomen, zou het juiste effect kunnen sorteren.

In het algemeen ben ik van mening, dat in een zo ernstige aangelegenheid men beter zou doen, de trom niet in het openbaar te roeren. Ik zou gaarne zien, dat alles zich in een rustige atmosfeer zal afwikkelen".

De gevolmachtigde minister der Ned. Antillen in Den Haag, de heer W. F. M. Lampe zei:

„Ik acht deze brief een stap in de goede richting, ook omdat hierdoor alle twijfel wordt weggenomen bij mensen die wellicht nog denken, dat de Antilliaanse regeringspartijen niet bereid zouden zijn tot medewerking aan de beeindiging van het conflict. Het is een positieve daad, die ook in overeenstemming is met de wens van de rijksregering. In zoverre ben ik het niet eens met de heer Da Costa Gomez dat- naar mijn mening- dergelijke problemen, die het algemene belang raken en waarbij elke groepering van de samenleving is geintersseerd, niet zo maar binnenskamers moeten worden behandeld. Ons democratisch bestel is zodanig, dat iedereen moet weten wat er aan de hand is".

Nog in leven

Bij het wrak van een op 18 mei in de buurt van het Tartanmeer in Manitoba neergestort klein watervliegtuig is een 9-jarige jongen nog levend aangetroffen. Hij kon niet meer spreken en is per helikopter naar een ziekenhuis gebracht. Zijn vader en nog een inzittende hadden het ongeluk niet overleefd. Zij waren van plan op het meer te gaan vissen.

Spreek ik met de Amigoe

In verband met de wedstrijd Nederland — Curaçao werden wij van vele zijden benaderd. Met name de wachtlopers hielden, om het zo te zeggen, hun hart vast. En begrijpelijk! Een wachtloper, die namelijk de 12—8 heeft, moet uiteraard op tijd aan het werk zijn. Indien de wedstrijd op 29 juni laat begint, zullen de wachtlopers van de 12—8 voor afloop moeten weggaan. Van bepaalde zijde vroeg men ons het N.A.V.U.-bestuur te verzoeken de wedstrijd in ieder geval op tijd te laten beginnen. Wij geven deze suggestie gaarne aan de betrokken instantie door. Het lijkt ons in ieder geval verstandig de voorwedstrijd zo vroeg mogelijk te doen aanvangen.

o—O—o

De zes en dertigste circuit van de Cine truck over het eiland gaat morgen naar Marie Pompoen. Op het programma staat als nummer één „Muziek" en als nummer twee „Ivoorjagers".

* * *

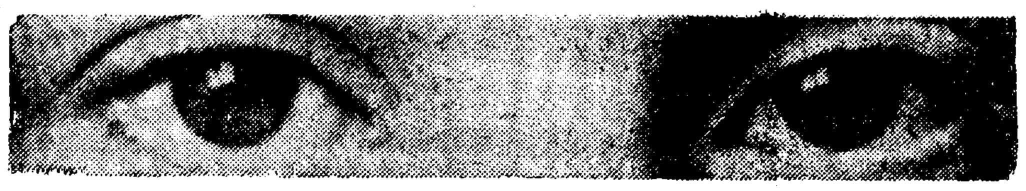
„Toen Statenlid Abrahams donderdagmiddag om drie uur op het vliegveld van Bonaire arriveerde waren daar — in gouvernementstijd — ter verwelkoming aanwezig talloze arbeiders in gouvernementsdienst die met trucks van het gouvernementshuis naar het vliegveld waren vervoerd om de gast welkom te heten" Vraag: Wie betaalt zulke grapjes nu eigenlijk?.......

* * *

Of wij misschien een leuke afkorting voor de naam Cornelia wisten, zo vroeg ons onlangs een mevrouw. O ja, die schudden wij met bosjes uit onze aangeknipte mouwen: Connie,

Vervolg naar pagina 2.)

visie op het wereldgebeuren

Is Eisenhower wel veilig in Japan?

De perschef van het Witte Huis, James Hagerty, heeft verklaard, dat de betogers die hem vrijdagochtend bij zijn aankomst op het vliegveld van Tokio stonden op te wachten, hebben getracht de auto waarin hij zich met de Amerikaanse ambassadeur Douglas MacArthur bevond, omver te gooien en te vernielen. Ook hadden zij met stenen gegooid naar de auto en naar een hefschroefvliegtuig, die de Amerikanen te hulp was gekomen.

Hagerty en MacArthur zeiden dat de duizenden demonstranten de internationale zongen. Zij waren echter van mening dat de demonstratie het werk van een minderheidsgroep was, niet alleen van de zijde van de Japanse regering, maar ook van particulieren hadden zij betuigingen van leedwezen over het gebeurde ontvangen.

Het Japanse kabinet heeft intussen besloten, het officiele gedeelte van het bezoek van Eisenhower te vereenvoudigen teneinde de risico's tot een minimum te verkleinen. Zo zullen de openbare plechtigheden beperkt blijven tot 20 en 21 juni. Het bezoek duurt tot 23 juni.

Voorts werd besloten dat de weg van achttien km. van het vliegveld Haneda naar het keizerlijk paleis bewaakt zal worden door vijftienduizend militairen.

In Tokio wordt het feit dat Hagerty met behulp van een hefschroefvliegtuig naar de stad moest worden gebracht, als een grote nederlaag voor de Japanse autoriteiten beschouwd. Hierdoor is de twijfel over de afdoendheid van de veiligheidsmaatregelen met het oog op de komst van president Eisenhower, nog versterkt.

De Japanse regering heeft echter na een speciale kabinetsvergadering vrijdagavond laten weten, dat het bezoek van het Amerikaanse staatshoofd doorgaat. Minister van buitenlandse zaken Foedjijama werd afgevaardigd om Hagerty de verontschuldigingen van de regering over te brengen. Zaterdag komt het kabinet opnieuw bijeen voor het bespreken van de maatregelen die voor Eisenhowers komst moesten worden genomen.

Toestand in Frankrijk weer normaal

De overheidsdiensten in Frankrijk zijn hedenochtend weer normaal gaan functioneren na de staking van 24 uur op vrijdag.

Een woordvoerder op het vliegveld Orly bij Parijs deelde mee dat alle vluchten van en naar Parijs doorgaan al zijn er zo nu en dan wel enkele vertragingen.

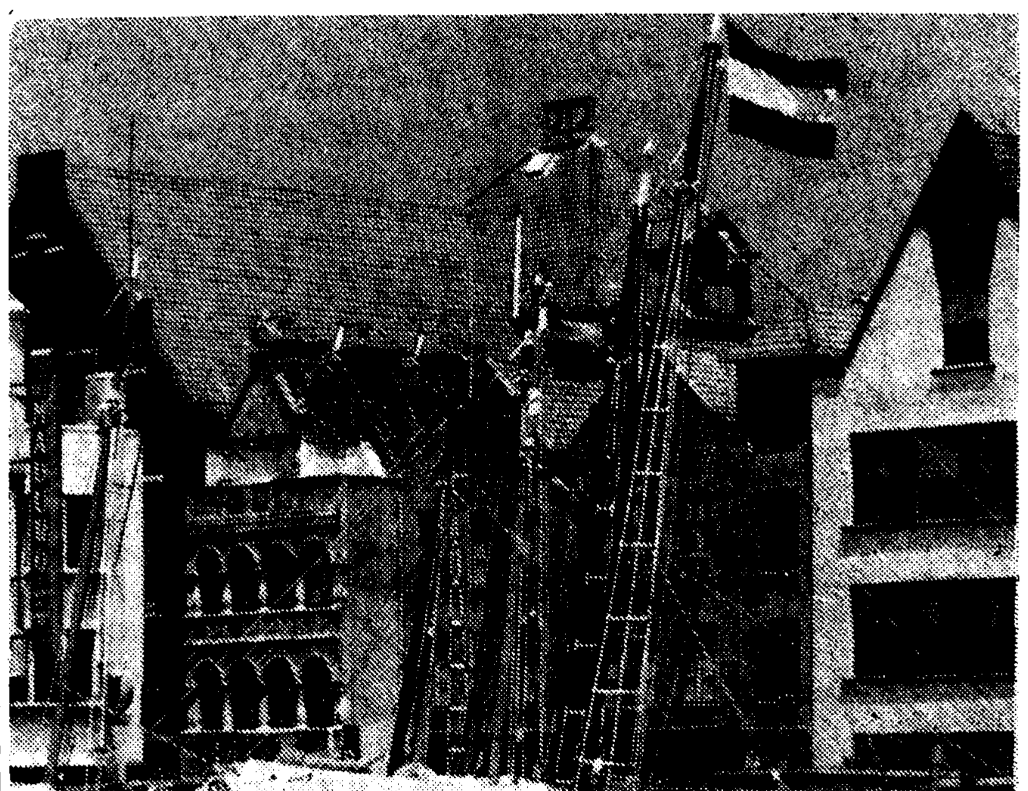
Op het stadhuis van Parijs zei men dat bestellingen en het ophalen van huisvuil als gewoonlijk worden verricht.

TIBETANEN vluchten uit hun land

Ongeveer vijfhonderd Tibetanen zijn enkele dagen geleden in India aangekomen. Deze aankomst van meer vluchtelingen uit Tibet is het gevolg van de gevechten tussen de communistisch Chinese soldaten en de Tibetaanse rebellen.

Isoleerder verongelukt

Gistermorgen om half elf waren op het Shell-terrein twee arbeiders bezig met het isoleren van pijpen. Doordat een van de twee een fatale vergissing maakte, vielen enkele pijpen op de steiger, die de mannen het verrichten van hun taak moest verlichten. De steiger veerde door en fungeerde als springplank, waardoor de twee arbeiders op de grond terecht kwamen, vijf meter lager. Een van hen, Johannes G. Summerville, 56 jaar en isoleerder van beroep, kwam zo ongelukkig terecht, dat hij kort na aankomst in het Sanatorium is overleden. Het slachtoffer, dat woonde aan de Kortijnweg, had verscheidene hoofdwonden opgelopen. De ander, de 45-jarige J.A.E., is met inwendige kneuzingen in het hospitaal opgenomen.

Door plaatsing van deze foto, die een van de karakteristieke plekjes toont van ons eiland, willen wij er de aandacht op vestigen, dat vandaag het laatste nummer verschijnt van ons bijvoegsel „Toerisme in en uit", waarmede de „Amigoe" een bijdrage wil leveren ter bevordering van het toerisme.

Het Papiaments

Drs. Römer aan studie bezig

Gezien het feit dat de laatste tijd de kwestie van de invoering van een officiele schrijfwijze van het Papiaments in de belangstelling is komen te staan, acht de regeringsvoorlichtingsdienst het nuttig het volgende mede te delen.

Reeds geruime tijd is drs. Raul Römer, privaatdocent in de papiamentse taal aan de gemeentelijke universiteit van Amsterdam, in opdracht van de regering der Nederlandse Antillen bezig met een wetenschappelijk verantwoorde studie over deze aangelegenheid en dienaangaande concrete voorstellen te doen aan de regering.

Er is alle reden te verwachten dat een positief resultaat binnen zeer korte tijd te verwachten is, waarna door de regering een commissie zal worden benoemd ter verdere uitwerking van de voorstellen.

Met het oog hierop acht de regering het niet opportuun, noch verantwoord zijn steun te geven aan of zich in te laten met pogingen die het streven van de regering naar een wetenschappelijk verantwoorde spelling van het papiaments op dit moment doorkruisen.

Verrassing

Het wordt met de Kerkenbouwactie werkelijk een geschiedenis vol verrassingen.

Even hebben wij indertijd bij de start gedacht, dat hetgeen we vroegen in verband met de kerkenbouw te zwaar was. Even maar, want nooit kwam de gedachte bij ons op, dat men een bijdrage voor dit noodzakelijke werk — en dan nog met de kans op een wel heel aantrekkelijke reis — niet zou willen afstaan. Viel echter de deelname aanvankelijk even tegen, de schitterende partij, die het zakenleven daarna heeft geblazen, was een prachtgeluid en... een verrassing.

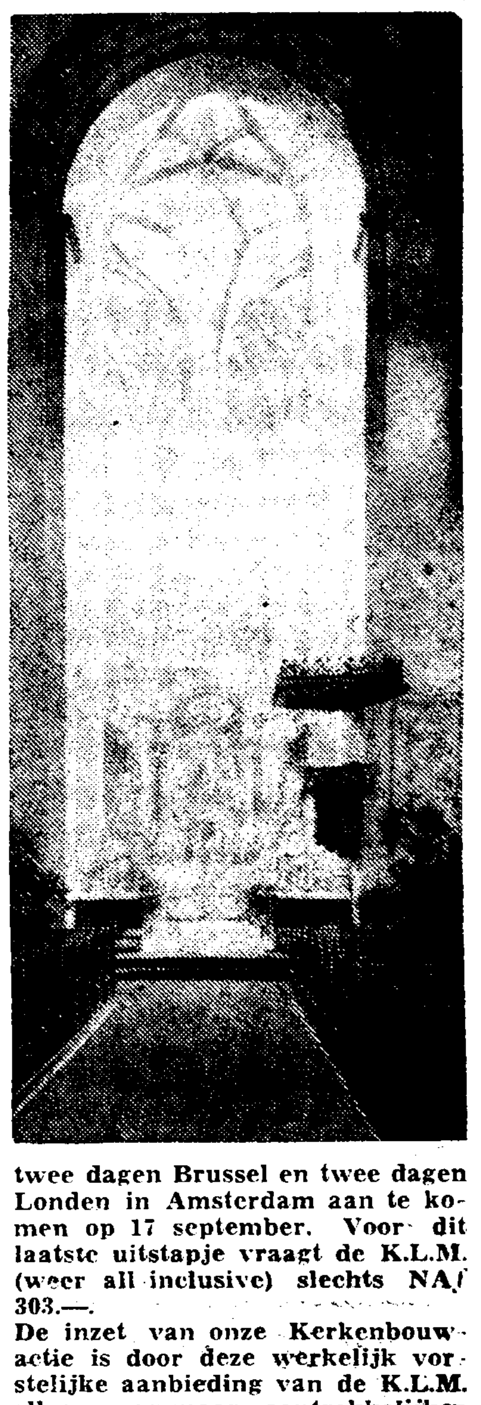
En nu het tijdstip van de trekking heel dicht begint te naderen, komt er een nieuwe surprise. Eigenlijk is het te danken aan een samenloop van omstandigheden. De deelname van de all inclusive tour van de K.L.M. was van die aard, dat men heeft moeten besluiten, de aangekondigde reis niet te laten doorgaan. Dat was een tegenvaller. Maar onze onvolprezen K.L.M. heeft alweer voor een verrassing gezorgd.

Voor dezelfde prijs (NA*f* 2835.—) mag men nu deelnemen aan dezelfde reis, die vanuit Ecuador of, om precies te zijn, vanuit de hoofdstad Quito is georganiseerd. Eigenlijk mogen we niet zeggen: dezelfde reis. Wat nu geboden wordt, is nog mooier en aantrekkelijker.

Het vliegtuig uit Quito komt op 17 juli op Curaçao aan. Hier begint dan onze trip. Deze tour zal een enigszins andere route volgen maar de grote evenementen als het Eucharistisch Congres in München en de Passiespelen te Oberammergau zijn ook nu nog inbegrepen. Er is echter nog meer: ook de Olympische Spelen te Rome zijn een onderdeel van de reis geworden.

De deelnemers blijven van 31 juli tot 8 augustus in München en van 25 augustus tot 1 september in Rome. Regelmatig zijn er vrije dagen tussen de reizen en excursies, die voeren langs steden als Lissabon (Fatima), Madrid (Toledo), Burgos, Lourdes, Parijs, München, Weenen, Zürich, Milaan, Venetië, Florence, Assissië, Rome, Pisa, Turijn, Geneve, Dyon, Parijs, Amsterdam.

En wat u nog het meest zal verrassen: voor dezelfde prijs duurt deze zeer aantrekkelijke touristische reis met dezelfde faciliteiten thans 53 in plaats van 37 dagen. De tour eindigt op 8 september in Amsterdam, waarna men zelf de dag kan bepalen om terug te keren naar de Antillen. Tenslotte is er nog een mogelijkheid: in plaats van op 8 september vanuit Parijs naar Amsterdam te vliegen, kan de reis nog worden uitgebreid door nog enkele dagen in Parijs te blijven (excursies naar Versailles en Fontainebleau) om dan via

twee dagen Brussel en twee dagen Londen in Amsterdam aan te komen op 17 september. Voor dit laatste uitstapje vraagt de K.L.M. (weer all inclusive) slechts NA*f* 303.—.

De inzet van onze Kerkenbouwactie is door deze werkelijk vorstelijke aanbieding van de K.L.M. alleen nog maar aantrekkelijker geworden.

Let u dus goed op: de volgende week komt de gelukkige uit de bus!

Nieuwe rechters voor de Antillen

Mr. J. ZUUR president Hof van Justitie

Evenals zijn ambtgenoten uit de Ned. Antillen en Suriname, die reeds eerder in Nederland waren, kan ook de heer R. J. Isa, de Antilliaanse minister van justitie, met voldoening terugzien op hetgeen hij op het terrein van zijn departement in Nederland heeft kunnen verrichten. Hij is voornemens, vrijdag 17 juni naar Willemstad terug te keren en kan dan als resultaat van zijn bezoek aan Nederland o.a. mededelen:

1. Dat op 21 juni mr. J. Zuur, sedert 1956 kantonrechter te Utrecht, naar Willemstad zal vertrekken als president van het Hof van Justitie. Er waren bij het hof twee vacatures en aanvulling was te meer nodig in verband met ziekte van twee andere leden. De voordracht voor de vervulling van de tweede vacature is in zee. De naam van de betrokkene kon de heer Isa daarom nog niet mededelen, maar wel hoopt hij, dat deze rechter medio juli naar Curacao zal vertrekken.

In aansluiting hierop heeft de heer Isa in Nederland overleg gepleegd om te geraken tot een regeling van de positie van de leden van de rechterlijke macht die reeds in de Antillen werkzaam zijn.

In verband met de nieuwe voorstellen voor de uitzending van rechters, die in Nederland reeds als zodanig werkzaam zijn, naar de Antillen, dient een regeling te worden getroffen om verschillen in de inkomens te vermijden.

Dat thans in Nederland deskundigen werken aan het ontwerp voor een wet, die de zetelverplaatsing regelt van vennootschappen van uit derde landen. Zoals bekend, is deze aangelegenheid voor wat Nederlandse vennootschappen betreft, reeds eerder geregeld. De heer Isa hoopt, bedoeld ontwerp van de deskundigen te zullen ontvangen.

Dat in Nederland in ernstige overweging wordt genomen een Antilliaans verzoek om de mogelijkheid te openen, dat gevallen van psychopaten in de Nederlandse Antillen, zullen kunnen worden behandeld in een inrichting in Nederland. De Antillen kennen dergelijke inrichtingen niet, en gezien het geringe aantal daar voorkomende gevallen, zou het opzetten ervan veel te kostbaar zijn. Een definitieve toezegging op dit punt kon de heer Isa van zijn Nederlandse ambtgenoot nog niet krijgen, omdat hiervoor enige wetten zullen moeten worden gewijzigd.

Dat het overleg met de O.G.E.M. over een concessie voor St. Maarten goede vorderingen maakte en dat een spoedige tot standkoming ervan kan worden verwacht. In verband met het overlijden van de directeur van de O.G.E.M., de heer Jonker, hadden de besprekingen enige dagen gestagneerd.

Prins Bernhard uit ziekenhuis ontslagen

Prins Bernhard is zaterdag uit het ziekenhuis ontslagen. Hij werd afgehaald door prinses Beatrix.

De prins die er slecht en moe uitzag, werd uitgeleide gedaan door de behandelende geneesheren prof. dr. J. F. Nuboer en prof. dr. F. L. Jordan.

Om vijf minuten over twaalf arriveerde prinses Beatrix. Zij reed haar eigen wagen en onderhield zich op de kamer van haar vader nog enige tijd met de beide hoogleraren en de zusters Goudman en Vos die de prins tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis verpleegd hebben.

Breed lachend poseerde de prins even voor de fotografen en cameramensen om vervolgens in de auto van zijn dochter te stappen, die in snelle vaart richting Soestdijk reed. Een aparte volgwagen vervoerde de bloemen die de prins in de afgelopen dagen in het ziekenhuis ontving.

De brief

Voor enigszins ingewijden in het Jeruzalem van de Curacaose en Antilliaanse politiek is de brief van gezaghebber Gorsira allerminst zo iets als een donderslag bij heldere hemel. Allereerst omdat er al lang geen heldere (politieke) hemel meer bestaat maar ook omdat het verrassingselement, eigen aan een dergelijke donderslag, hier ontbrak. En hierom gebruikten we eigenlijk deze beeldspraak. Op grond van welke feiten we dan zo al niet deze brief dan toch in ieder geval een dergelijke stap van de heer Gorsira meenden te moeten verwachten, zal uit het vervolg nog wel duidelijk worden. Laten we even bij de tekst van de brief zelf blijven stilstaan.

De partijen staan tegenover elkaar. We onderstrepen het gebruikte meervoud, alleen maar pro memorie. Verder acht de heer Gorsira een samenwerking nodig „op korte termijn". Lange en slepende onderhandelingen, die de levensduur van de (ook volgens ons niet bijster gelukkige) A.M.R. verlengen op het gevaar af, straks een der „partijen" (wie?) het eerst onwil de overzijde te doen veronderstellen, is uit den boze.

Dat de minister-president als spreekbuis van de regering verklaart, dat een B.C. op-brede-basis haar welgevallig zou zijn, is misschien wel genoeglijk om te horen maar toch ook een beetje zuur, rekening houdende met krijtende partijbonzen (grote en kleintjes) die al eerder profeteerden, dat er spoedig een B.C. op-smalle-basis zou komen. Màar.... het is gezegd, en als we ooit een minister of een zijner partijgenoten aan hun woord zouden willen houden, dan nu. Men kon gisteren reeds verontwaardigde opmerkingen vernemen over 't feit, dat de minister-president eraan toevoegde, dat het onnodig bestendigen van de abnormale toestand zou worden voorkomen. Men kan het er over eens zijn, dat het volmaakt overbodig en dus nogal ongelukkig was, dit hier en nu te zeggen. Misschien was het ook wel een soort dreigement, wie zal het zeggen. Maar een verontwaardigde oppositie, die dit uitspreekt, heeft toch wel boter op het hoofd, zoals dat heet. Heeft de oppositie of de leiding ervan (wie is dat nu eigenlijk?) tot nu toe wel alle medewerking gegeven om de abnormale toestand niet onnodig te bestendigen?

Tenslotte achten we het niet zonder betekenis dat de oproep is gericht aan de raadsleden. Dàar is het conflict ontstaan, dàar moet het ook worden opgelost. Niet op een of andere ministerskamer bijvoorbeeld, waar partij-politiek bedreven wordt tot in eilandsaangelegenheden toe. Eilandszaken zijn en blijven eilandszaken, elke A.M. R. ten spijt. Het tegendeel is een foutieve en fatale zienswijze, waaraan beide „partijen" zich telkens weer blijken te bezondigen.

o—O—o

Commentaren

Het is alleen maar bevreemdend, ja verontrustend, dat bij de publicatie van de brief van de heer Gorsira aan de Curacaose eilandsraad meteen twee stemmen opklinken.... uit Nederland.

We weten nu langzamerhand wel, dat de gevolmachtigde minister in Den Haag graag praat. In het verleden heeft hij al meer dan eens te veel gepraat, laten we maar zeggen: zijn mond voorbij gepraat. Maar wie vertegenwoordigt hij nu eigenlijk: een regering, dus een Rijksdeel of een partij? Bovendien slaat hij de plank volmaakt mis wanneer hij deze brief een stap in de goede richting noemt ook omdat daaruit de bereidheid van de regeringspartijen tot beëindiging van het conflict zou blijken. Dit blijkt nl. uit deze brief als zodanig nergens. Het is een brief van een gezaghebber, die van zijn adviserende stem in de eilandsraad gebruik maakt. En of de regeringspartijen het daar nu mee eens zijn of niet, doet niets ter zake. De A.M.R. heeft tenslotte niet alle artikelen buiten werking gesteld. De mededeling, dat de heer Lampe het niet eens is met de heer Da Costa Gomez, raakt zijn persoon en niet zijn vertegenwoordigend ministerschap. Als zodanig is het dus niet zo wereldschokkend. Maar als hij het dat toch wil zeggen, vragen wij ons intussen af sinds wanneer men in zijn kringen een opvatting van democratie is toegedaan „dat iedereen moet weten wat er aan de hand is". Als deze

(Vervolg op pag. 8)

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1)

Corinne, Carla, Cora, Corien, Nellie, Nelleke, Caroline, Carry, Lia en lekker gewoon Corrie.

* * *

„In uw collega dagblad stond gisteren naast de kinderkrant een prachtfoto „voor Vader". Een bedenkelijke juffrouw, niet speciaal voor mannen, maar notabene voor vaders, fris hoor en dat nogwel naast het blad dat voor kinderen bedoeld is. U heeft er wel niets mee te maken maar ik wilde toch wel even graag mijn ontstemming afgedrukt zien.' Nee daar hebben wij inderdaad niets mee te maken maar we hebben zo onze eigen gedachten over dit soort „Pin-Ups."....

* * *

Het gerecht voor de maand klaargemaakt in de J.P.F. keuken bestaat morgen uit „pom met rijst" en „moksie alesie". De schotels kunnen vanaf tien uur s morgens ofwel naar huis worden meegenomen ofwel ter plaatse worden verorberd.

* * *

Hedenmorgen is de sales-manager van de K.L.M. de heer G. Ph. U de Stoppelaar voor ongeveer vier dagen naar St. Thomas vertrokken voor het bijwonen van conferenties van de „Caribean Tourist Association."

Burgerlijke Stand

Geboren

6 juni: Scandella Artemia Isabela — Antonia — Leon;
8 juni: Exel Salustiano — Everitz;
9 juni: Aishel Feilciana — de los Santos — Felida; Johannes Cornelia — den Ouden — Richardson; Morena Margaretha — Windster — Hersisia; Lilian Feliciana — Raphaela — Streden; An[illegible]y Feliciano — Martina van Arneman;
[illegible]ni Darlene Filomène Marie — Isebia — Inecia; Mark Roland — Scholma — Stamhuis;

Ondertrouwd

10 juni: Julius Constantijn van Heydoorn, en Mildred Severa Bishop; Pedroo Camilio Damon, en Virginia Christina Franciska; Romualdo Antonio Isenia, en Marcela Victorina Emmanuel; Mario Fermin Adams, en Ella Melvina Leonard; Cornelio Domingo Margarithaa, en Magna Arestina Leander; Facundo Primitivo Jansen; en Nilda Maria Bentura; Amador Feliz Manuel, en Aida Carolina Henriquez; Luis Francisco Medero, en [illegible]ste Cabrera.; Migdonio Hilario Paula, en Domatilia Augusta; Avaret Nobrega, en Liria Maria Rodrigues Pereira; Ervigio Macario Els, [illegible] Eulogia Gerarda; Antonio de Padua Voss, en Hulia Benita Cijntje;

Overleden

9 juni Isidora Virginie Louisa (Wed. van Rospie Romis Martis Istatia, in de ouderdom van: 89 jaar.

Directie - wijziging bij de Fatum

Naar wij vernemen zal de Heer P. Huisman, Directeur van het West-Indisch bedrijf van de Fatum, per 1 juli a.s. zijn huidige functie neerleggen en na zijn verlof een Directie-functie in het Nederlands bedrijf gaan bekleden.

De Heer Huisman vertoefde 10 jaren in de Nederlandse Antillen en bekleedde vele functies op sociaal en economisch terrein.

De algehele leiding van het bedrijf zal komen in handen van de Heer H. van Nieuwkerk, reeds vele jaren mede-Directeur.

Wij wensen de heren Huisman en van Nieuwkerk veel succes in hun nieuwe functies.

Voor vandaag en morgen

Bioscopen

ZATERDAG

ROXY
18.30 u. The miracle
21.00 u. Pan amore y Andalucia

CINELANDIA 7 en 9 UUR.
The trap

WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:
Seperate tables

CARIBE
18.30 u. Spy in the sky
20.00 u. Ask any girl

ROYAL
20.00 u. Around the world in 80 days

SUFFISSANT 8.00 UUR.
20.00u. The big money

THEATER ASIENTO
20.00 Herr general Director

ALLERLEI:

15.00 Kindermiddag met film en vele andere attracties
Afgifte van verloven tot begraven: D.M. Kemp, Oeralweg 7

ZONDAG

BASEBALL
10.00 In het stadion Lucky Strike — Chicago

J.P.F.
10.00 Gerecht van de maand in de club-keuken
Bioscopen zie advertentie

CARIBE
18.30 An old amarillo
20.00 The hardman

ROYAL
18.00 Man of the sherwood forest
20.00 Around the world in 80 days

SUFFISANT 20.00 UUR
The one that got away

ASIENTO 20.00 UUR.
The angry hills

CINE TRUCK
Op Marie Pompoen programma Muziek Ivoorjagers

Wachtdiensten benzine stations:
Sta. Rosa — Jansen; Cerito — Galmeier; De Ruyterkade — Craz; Casparito — de Castro Stoppelweg — [illegible] Pater Euwensweg — Elits en Diana

MAANDAG:

ROXY 7 en 9 UUR.
De roman van een vrouwenarts (Duits met nederlandse tekst).

CINELANDIA 7 en 9 UUR.
Señoritas

WESTEND 7 en 9 UUR.
Seperate tables

CARIBE 9.00 UUR.
Sierra Sranger

ROYAL 8.00 UUR.
Rocky Mountains

SUFFISANT 8.00 UUR.
Quando se quere se quero (mexicaanse film)

EMMASTAD

TELEGRAAF AFDELING
[illegible]

AFDELING PERSONEEL
Zaterdag 11 juni
12.00 u. [illegible] H.D. Wilsoe P.L. Jansenstraat 18
Tel. 6-13483
b.g.g. Tel. 24000

MATERIALEN DIENST
Zaterdag 11 juni
— maandag 13 juni J.W. Hermans
Tel. 4304
b.g.g. Tel. 24000

MEDICAL DEPARTEMENT
Zaterdag 11 juni
[illegible] u. — maandag 13 juni 7.00 u.
Dr. Beukman Tel. 3740
b.g.g. Tel. 2409/2288
C.S.M.

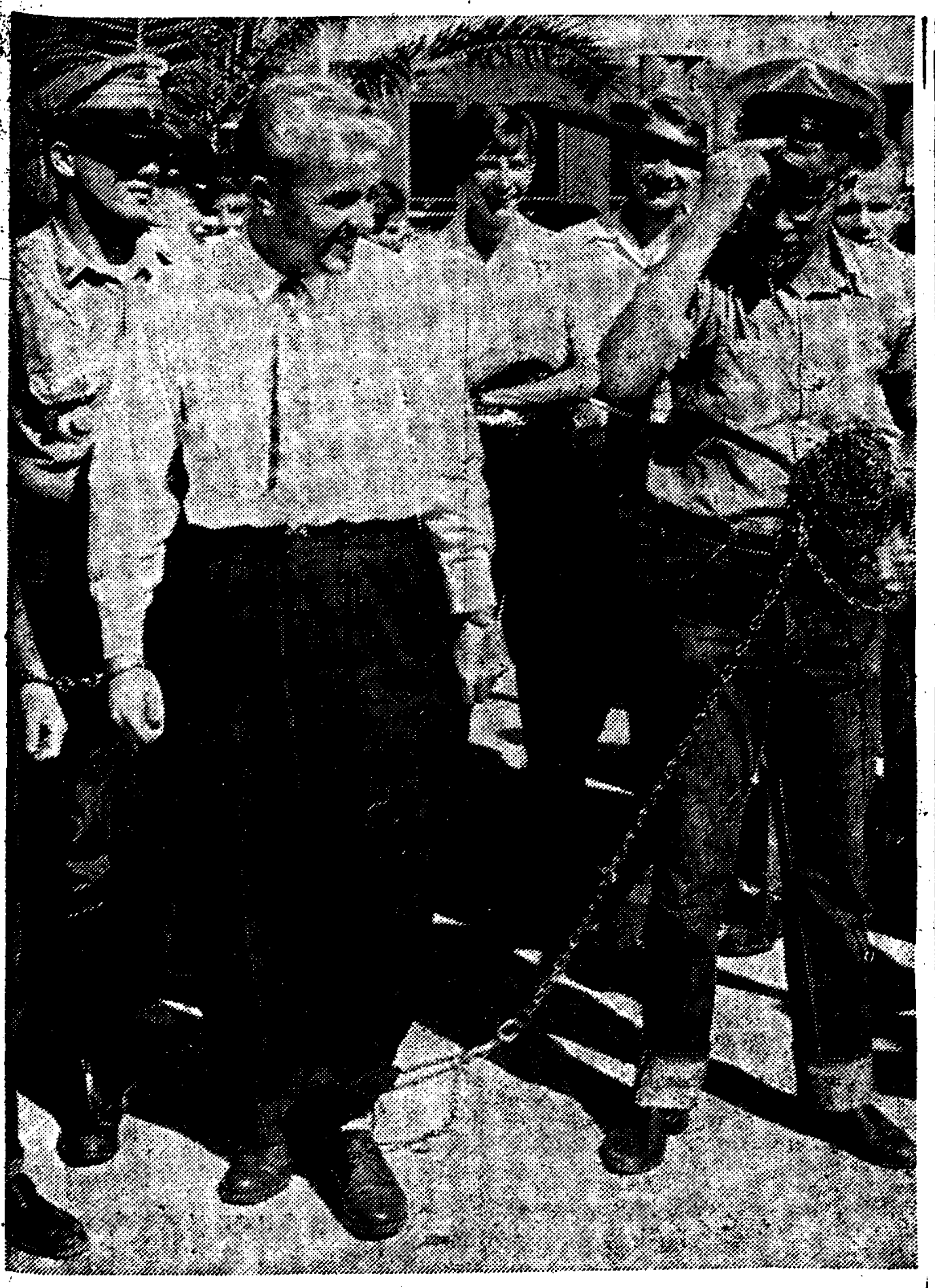
Rederij/Scheepsagentschappen
Zaterdag 11 juni
[illegible] Tel. 3696 zondag 12 juni A. J.M. van Romondt Tel. 8135
b.g.g. Tel. 24000

[illegible]PROGRAMMA
[illegible]

Zaterdag 11 juni
[illegible] director — Cityfilm — [illegible]
Zondag 12 juni The angry hills — [illegible] Cinemascope ([illegible]) [illegible] voor [illegible]

[illegible] 12 — 18 juni 1960

[illegible]
Dr. [illegible], [illegible] 7, Tel. No. 23243
In het 2de distrikt:
Dr. G.H. Lubliek, Mahaaima 88, Tel. No. 43120
In het 3de distrikt:
Dr. J.M.J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Tel. No. 24200

De leerlingen van het Peter Stuyvesant-College, die vanmorgen hun laatste schooldag vierden, brachten verschillende leraren geboeid (zie foto) voor een complete rechtbank, die hun verschillende delicten ten laste legde. Dat geschiedde uiteraard onder grote hilariteit, want ook leerlingen en leraren van alle andere klassen woonden de rechszitting bij. Er werden zware straffen geëist, maar de advocaat die de verdediging voerde wist de rechtbank er gelukkig van te overtuigen, dat de heren leraren uiteindelijk de kwaadsten niet waren, al moesten de beklaagden zich hier en daar wel een kleine terechtwijzing laten welgevallen....

POLITIE

In de nacht van donderdag op vrijdag werd een Chinese kok, die omstreeks twee uur van zijn werk kwam, in de Concordiastraat (hoek Waaigatstraat) door twee mannen onverhoeds aangevallen. Ze namen hem onder bedreiging met een mes mee naar een afgesloten koraal en beroofden hem van zijn portemonnaie. Daarop namen de overvallers de vlucht. De Chinees liep naar de politie, die gisteravond om acht uur de eerste van de twee kon aanhouden. De tweede zat men vanmorgen dicht op de hielen. Het blijkt nu, dat hetzelfde tweetal verantwoordelijk is voor een diefstal, enkele dagen geleden, in een warenhuis in Punda, waar ze het kasregister meenamen.

o—O—o

Om vijf uur gistermiddag moest een patrouille op de Santa Rosaweg voor de zoveelste keer bemiddelen tussen omwonenden en een bij de politie zeer bekend gezin, dat daar alle buren het leven zuur maakt. De familieleden zijn weer eens fiks onderhouden.

o—O—o

Vijf aanrijdingen veroorzaakten een schade van ƒ 1125,—. Er werden 61 processen-verbaal opgemaakt en 20 assistenties verleend.

o—O—o

In de haven liepen binnen 8 vrachtschepen, 10 tankers, 5 zeilschepen, terwijl 6 vrachtschepen en 8 tankers vertrokken. Aan wal stapten één passagier, 23 vertrokken en 4 gingen door. Op Hato landden 13 vliegtuigen; eenzelfde aantal vertrok. Er kwamen 175 passagiers binnen, 164 vertrokken en 238 gingen door.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Ongepaste manipulatie

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

Bij schrijven van de gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, de dato 9 juni 1960, is aan de leden van de Eilandsraad van Curaçao, ieder afzonderlijk verzocht, te trachten om tot samenwerking te geraken, teneinde tot het vormen van een bestuurscollege op brede basis te kunnen overgaan.

Het is altijd de gewoonte geweest, zowel bij het vormen van welke regering of bestuur ook, dat de partijen worden benaderd, door middel van hun besturen; immers het zijn de diverse partijen, die hun vertegenwoordigers naar de volksvertegenwoordigingen afvaardigen, zowel als staten- of eilandsraadsleden.

Waarom deze keer van deze parlementaire gewoonte is afgeweken, is ons niet duidelijk. Noch kunnen wij de reden van deze afwijking inzien.

Hoe het ook zij, een feit is het, dat tot heden geen serieuze poging is gedaan, noch van de zijde van de regering of de gezaghebber, om tot een werkelijke oplossing van de bestaande controversen te geraken.

Dit schrijven aan de eilandsraad kan niet anders worden beschouwd, dan een met opzet, ongepaste manipulatie, met de bedoeling om later te kunnen zeggen, dat zij toch initiatief hebben genomen om tot samenwerking te komen, zoals de verwachting uitgesproken bij de toelichting op artikel 6 van de Algemene Maatregel van Rijksbestuur, dat de Antilliaanse regering het initiatief zou nemen, om tot herstel van de normale toestand in het eilandgebied Curaçao te komen.

Voor de goede zaak, het belang van het eilandgebied Curaçao in het bijzonder en van de Nederlandse Antillen in het algemeen; laten wij strijden met open vizier, opdat de Koninkrijksregering niet weer misleid wordt.

Wij hebben het parlementaire stelsel van Nederland overgenomen, dus laten wij ook parlementair blijven.

H. P. Kwiers

Met droefheid geven wij hierbij kennis van het overlijden te Tilburg van onze zeer geliefde vader, behuwd- en grootvader de Weledelgestrenge Heer

Karel Joseph Aloysius Marie-van Spaendonck

officier in de orde van Oranje Nassau, ridder in de orde van de H. Gregorius de Groote in de leeftijd van 75 jaar.

J. Ellis van Spaendonck
Mr. J. W. Ellis
en kinderen

Curaçao 10 juni

Mau Mau-moord in KENIA

In Kenia is dezer dagen een Mau Mau-moord gepleegd op het dorpshoofd van Tsjinga, in het ongeveer 150 kilometer van Nairobi gelegen district Nyeri. Na de moord werden zijn minderjarige zoon en dochter, bij het bloed van hun verslagen vader, gedwongen volgens het Mau Mau ritueel een eed van geheimhouding af te leggen en dit bloed te drinken.

Voor Tsjinga en Otaja, een andere plaats in het district Nyeri, is een nachtelijk uitgaansverbod afgekondigd. Dit is geschied om vreesaanjaging van inheemsen, die de politie bij het onderzoek naar deze moordzaak behulpzaam zouden kunnen zijn, te voorkomen.

De politie in het district Nyeri heeft versterkingen ontvangen. Niemand mag de plaatsen Otaja en Tsjinga zonder een schriftelijke vergunning verlaten.

Herter over het verdrag met Japan

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Herter heeft in de senaatscommissie voor buitenlandse zaken gezegd, dat het nieuwe veiligheidsverdrag met Japan ten doel heeft de zaak van de vrede en vrijheid in de wereld te dienen.

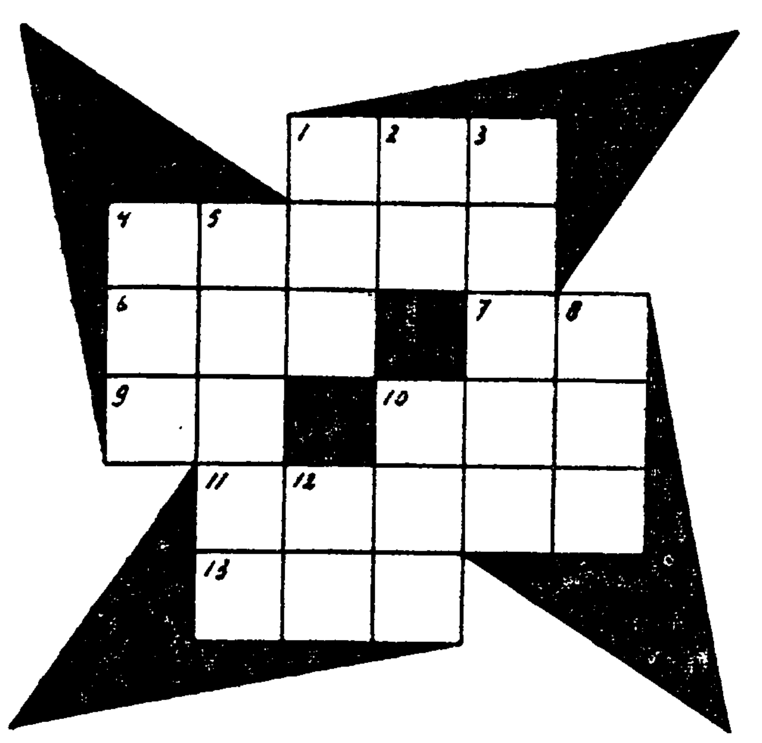
De Amerikaanse regering is er volgens Herter van overtuigd dat de grote meerderheid van het Japanse volk voor het verdrag is, dat slechts een defensief doel heeft. Amerika heeft onder het nieuwe verdrag minder voorrechten dan onder het oude. Het nieuwe heeft een looptijd van tien jaar.

Amigoe's kinderkrant

ONS EIGEN HOEKJE

KLEINE KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:

1 Doe je om je hals als het koud is
4 Kanaal; sloot
6 Nauw; ook: griezelig
7 Laagwater
9 Laatste kwartier (afkorting)
10 Verzamelnaam voor koeien, schapen enzovoort
11 Groot soort hert
13 Heel schadelijk knaagdier

Van boven naar beneden:

1 Een week heeft er zeven
2 Soort slede
3 Hiervan worden huizen gebouwd
4 Zit om de worst
5 IJzeren voorwerp om een schip stil te leggen
8 Slaapplaats
10 Ton
12 De zesde muzieknoot

— Beste kinderen —

dank je wel voor jullie mooie tekeningen. Regiena Durgaram, Ethely Pietersz en Violeta Margarita mogen een schetsboek komen halen.

Voor de volgende week wordt iets heel moeilijks gevraagd. Een mooie ballpoint is de prijs. Weet je wat je moet doen? Een versje maken over een vader en een moeder Chuchubi, die met hun kindertjes een dag op stap gaan. Probeer het maar eens. Het hoeft niet lang te zijn. Veel succes!

Tante Corrie

LETTERRAADSEL

. . . . . K . . . . .
. . . . . O . . . . .
. . . . . K . . . . .
. . . . . A . . . . .
. . . . . K . . . . .
. . . . . E . . . . .

Je ziet hier zes letters onder elkaar staan. Vóór en achter elke letter staan vijf puntjes. Nu is het de bedoeling, dat je in de plaats van die puntjes woorden van vijf letters invult. Als je dat goed doet, vormen de vijf middelste letters van elke hele rij óók een woord.

1 De planeet, waarop wij wonen — Deel van je voet
2 Pijnlijke blaas op een brandwond — De lentemaand
3 Druppel vocht uit je ogen — Door erfenis verkrijgen
4 Voorzetsel (betekent: opzij van) — Bangheid; vrees
5 Voorjaar — Reusachtig groot
6 Wit overtrek van een kussen — Stalen staven, waarover de trein rijdt

In het midden

1 Ligt op elk bed
2 Geur
3 Om schepen vast te leggen
4 Zich rechtop bevinden
5 Sein
6 Muziekstuk

NAMENPUZZLE

Soms heb je een gewoon woordje en als je er dan één letter achter zet heb je ineens een heel ander woord of zelfs wel een naam. Bijvoorbeeld het woordje BAR, dat BART wordt als je er een T achter zet. Op dezelfde manier moeten jullie nu ook proberen de volgende zes namen te vinden.

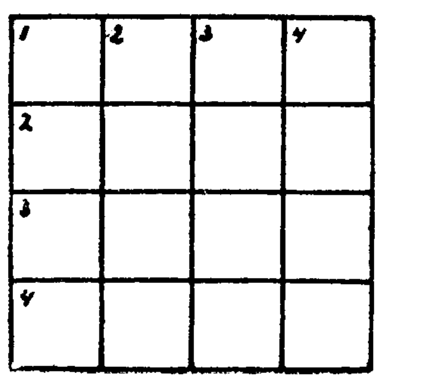
1 Getal onder de 10 + S = jongensnaam (5 letters)
2 Bevestiging + N = jongensnaam (3 letters)
3 Ontkenning + L = meisjesnaam (4 letters)
4 Plant met paarse bloempjes (Veluwe) + N = jongensnaam (4 letters)
5 Deel van een halm + T = jongensnaam (4 letters)
6 Deel van een trap + S = meisjesnaam (5 letters)

TOVERVIERKANT

In dit figuur moeten van links naar rechts vier woorden ingevuld worden.

Als je het goed gedaan hebt, kun je dezelfde woorden ook van boven naar beneden lezen.

1 Tijdvak van zeven dagen
2 Langere vorm van het woordje erf
3 Wild zwijn
4 Rode vrucht

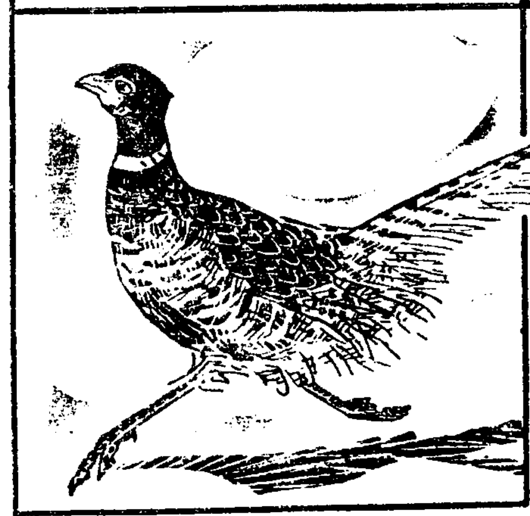

De patrijs en de fazant

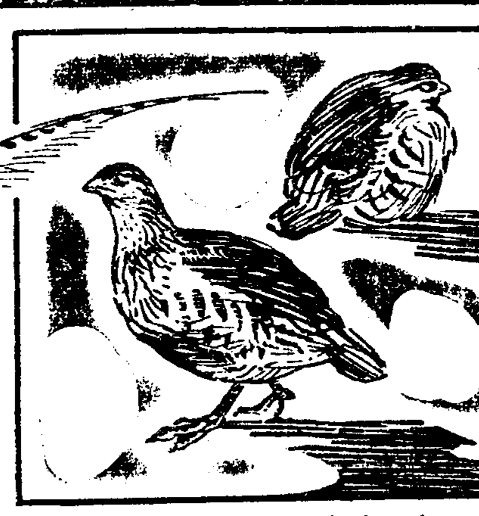
Fazant en patrijs zijn beide hoenderachtigen, familieleden dus van onze huiskip. Het verschil tussen die twee schijnt echter nogal moeilijk te zijn, want vaak wordt een fazant als patrijs betiteld en ook andersom doet het zich voor. Misschien komt dat wel doordat ze één ding gemeen hebben, namelijk de gewoonte om pas op het laatste ogenblik op te vliegen. En als dan zo'n hoen met veel geraas vlak voor iemands voeten de lucht inschiet, schrikt men hevig en onthutst kijkt men de wegsnorrende vogel na. De een noemt dat dan steevast een fazant en de ander weet niet beter of dat luid kukkelende hoen is een patrijs. Verschillen tussen die twee zijn er echter genoeg. De fazant is, om te beginnen, ongeveer zo groot als een kip, terwijl de patrijs veel kleiner is. Ook heeft de fazant een buitengewoon lange en sierlijke staart, die bij het opvliegen als een sleepjapon achter hem aan hangt. Bovendien is zijn manier van vliegen anders dan die van de patrijs, die een snelle en wendbare vlucht heeft. De fazant echter stijgt eerst bijna verticaal, terwijl zijn vlerken zo krampachtig klapperen alsof ze van hout zijn en er elk moment af kunnen vallen. Maar dat alles is maar schijn en in werkelijkheid weet de fazant zijn wieken heel goed te gebruiken. Als hij hoog genoeg geklommen is (10 tot 20 meter) richt hij zich en gaat er als een pijl uit de boog vandoor. Iets waarin fazant en patrijs ook sterk verschillen is het broeden. De patrijs is een buitengewoon zorgzame moeder voor haar jongen en als men ze verstoort, fladdert ze met hevig misbaar voor de indringer uit en gedraagt zich alsof ze niet meer vliegen kan. Hoopvol loopt een roofdier of de mens dan achter haar aan en probeert haar te grijpen, wat precies de bedoeling is van de patrijs, al zorgt ze er wel voor, dat de achtervolger niet te dicht bij haar komt. Als zij het gevaar op deze manier ver genoeg weggelokt heeft, laat zij haar schijnbaar vleugellamme houding varen en weg snort ze, terug naar de eieren of jongen, die verscholen tussen de ruigte wachten tot zij het teken „alles veilig" geven zal. Klokkend loopt de patrijs dan heen en weer en als de familie verstrooid is, rust zij niet voordat zij alle jongen weer om haar heen verzameld heeft. De fazant daarentegen gelooft het wel in zo'n geval en is al tevreden wanneer ze twee of drie van de jongen terug heeft; om de rest bekommert ze zich niet meer. De patrijs is dan ook een vogel, die hier thuishoort vanaf de oudste tijden en die zich ondanks de vele vijanden heel goed weet te handhaven. De fazant is hier als jachtvogel ingevoerd (door de Romeinen, ongeveer tweeduizend jaar geleden) en stamt uit tropische streken, waar beschutting en voedsel in overvloed te vinden zijn. Die afkomst verraden ook zijn kleuren, want een fazantenhaan ziet er schitterend uit in zijn glanzend groen, paars en goudbruin. De patrijs heeft echter een veel eenvoudiger pakje, dat desondanks ook heel mooi getekend is. Door al deze verschillen in gewoonten en uiterlijk is de patrijs dus een vogel, die zich beter aan kan passen en zich beter kan vermenigvuldigen dan een fazant. De laatste geniet dan ook meestal extra-zorg van de boswachter, die ze vertroetelt met maïs en ander voer, dat hij uitstrooit in het jachtveld. Zou hij dit achterwege laten, dan zou de fazantenstand aanzienlijk teruglopen, terwijl de patrijzen zichzelf heel goed zouden weten te redden.

En dan fladdert ze voor de indringer uit, terwijl de jongen stil verscholen blijven tussen de kruiden (rechts onder).

Lopen kan een fazant als een renpaard.

Patrijzen zijn kleine ronde hoenders, die heel goed voor zichzelf kunnen zorgen.

De patrijs is een buitengewoon zorgzame moeder.

Met veel misbaar vliegt een fazant op het laatste ogenblik steil de hoogte in.

Cornelus Zeker wel en zijn wolkenkrabber

Er was eens een arm schoenlappertje, dat zeven zonen had. Heel de dag zat hij achter zijn werkbank om kapotte schoenen weer heel te maken. Maar het viel niet mee om zo voor allemaal de kost te verdienen. Daarom was de oudste zoon knecht geworden bij de bakker. En de tweede bij de timmerman. En de derde bij de kruidenier. De vierde zoon mocht helpen in de bloemenwinkel. En zo hadden ze allemaal een baantje gevonden, waarmee ze een beetje geld verdienden. Alleen Cornelus, die de jongste was, werkte nog niet.

Word ook bakker, zei de oudste zoon tegen Cornelus.

Maar Cornelus zei: nee, broer, ik bak liever wat zoetere broodjes.

Word dan timmerman, zei de tweede zoon.

Maar Cornelus zei: niks voor mij. Ik timmer liever wat hoger.

Word dan kruidenier, net als ik, zei de derde zoon.

Laat maar, zei Cornelus, ik zit liever niet tussen pruimen en krenten.

Dan moet je maar bloemenman worden, zei de vierde zoon toen.

Maar Cornelus zei: Er zijn geen rozen zonder doornen. Ik dank jewel.

Doe dan net als wij, zeiden de vijfde en de zesde zoon, die een ander baantje hadden.

Maar Cornelus vroeg aan zijn vader een doosje schoenveters, en ging er mee op pad. En terwijl zijn broers hem allemaal uitlachten, belde Cornelus aan alle deuren en vroeg: Heeft u misschien nog veters nodig, mevrouw?

Sommige mevrouwen zeiden: Geef maar een pakje. Maar de meeste mevrouwen zeiden: Nee, niet nodig vandaag. En er was één mevrouw, die vroeg: waarom verkoop je geen lekkere zeep? Als ik jou was, ging ik zeep verkopen. Die kan iedereen gebruiken.

Zeker wel mevrouw, zei Cornelus en hij ging naar de zeepwinkel.

Mag ik alstublieft wat zeep verkopen? vroeg hij. En de volgende dag ging hij op stap met twee dozen. In de ene zaten schoenveters. In de andere zeep.

Sommige mevrouwen zeiden: geef mij maar veters. Of: geef mij maar wat zeep. Maar de meeste mevrouwen zeiden: Nee, niet nodig vandaag. Alleen één mevrouw zei: waarom verkoop je geen potloden? Daar zat ik juist zo om verlegen. Er zullen vast wel meer mevrouwen zijn zoals ik. Als ik jou was ging ik potloden verkopen.

Zeker wel mevrouw, zei Cornelus en hij ging naar de potlodenwinkel. En weer een dag later ging hij langs de huizen met drie dozen. Een met veters, een met zeep en een met potloden. Zijn broers keken hem lachend na. Die Cornelus neemt er elke dag wat anders bij, zeiden ze. Hoe haalt zo'n jonger het in zijn hoofd.

En Cornelus belde aan iedere deur. De meeste mevrouwen zeiden weer: nee, niet nodig vandaag. Maar sommige mevrouwen zeiden: geef me wat veters. Of wat zeep. Of een potlood. En er was één mevrouw, die zei: heb je geen veiligheidsspelden? Alle moeders zoeken altijd naar een veiligheidsspeld. Als ik jou was, ging ik die verkopen. Zeker wel mevrouw, zei Cornelus en de volgende dag al ging hij met vier dozen op stap. Sommige mevrouw kochten veters, zeep, een potlood of wat veiligheidsspelden. Maar nog altijd zeiden de meeste mevrouwen: nee, niet nodig vandaag.

Wat kunt u dan eigenlijk wèl gebruiken? vroeg Cornelus op een keer.

Lekkere koekjes, zei een mevrouw. Een stevige borstel, zei een andere mevrouw.

Schuifspelden voor in mijn haar, zei weer een ander. En omdat Cornelus tegen al die mevrouwen: zeker wel! zei, gingen ze hem al gauw Cornelus. Zeker wel noemen.

Cornelus kwam haast armen te kort om alles mee te nemen. Veters, zeep, potloden, veiligheidsspelden, koekjes, borstels en schuifspeldjes. Maar omdat hij iedere dag al aardig wat had verdiend, kocht hij een karretje, waar hij alles in kon doen.

Toen hij er voor de eerste keer met zijn karretje op uit trok, lachten zijn broers niet meer. Het schijnt toch wel wat te worden met Cornelus, zeiden ze.

End aar zouden ze gelijk in krijgen, want iedere dag kwam er wat bij.

Dan zei er een mevrouw: waarom verkoop je geen repen chocholade? Of geen schoensmeer. Heb je geen peperkoek bij je? En geen postpapier? Of rolletjes pepermunt?

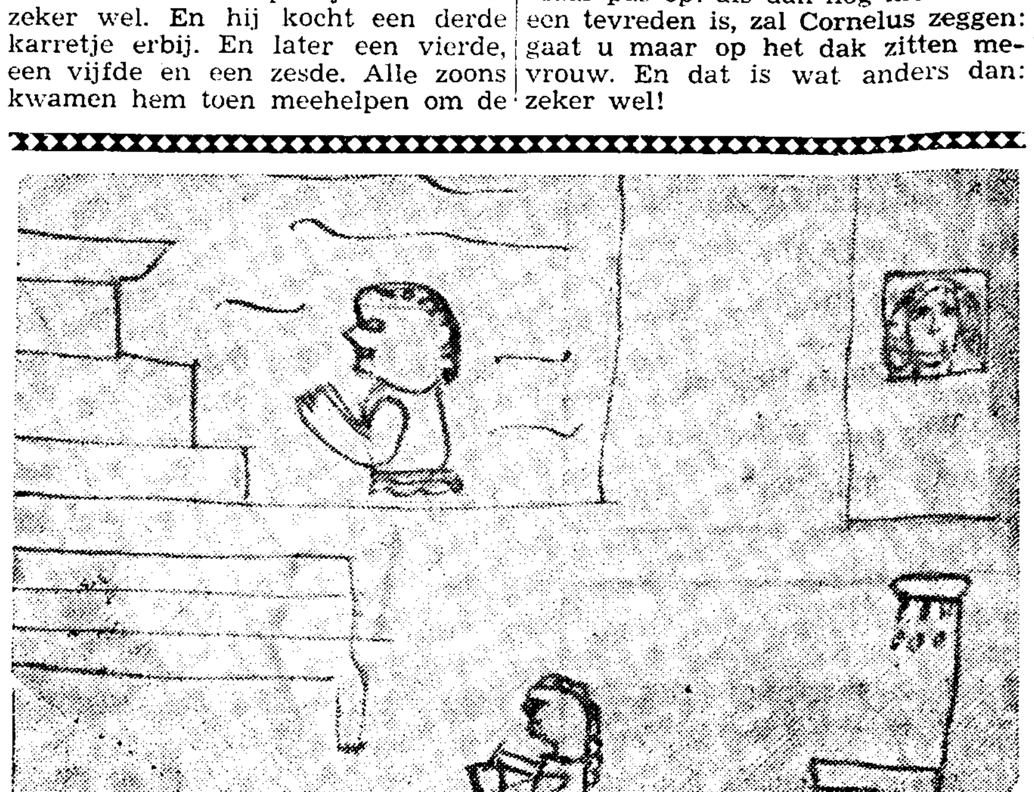
Het karretje van Cornelus was al gauw veel te klein om alle spullen mee te nemen. Toen vroeg de oudste zoon: mag ik je mee komen helpen, Cornelus? En Cornelus zei, net als tegen al die mevrouwen: zeker wel! Zo trokken ze er voortaan met twee karretjes op uit. Maar er waren nog altijd mevrouw, die wat anders nodig hadden, dan er in hun karretjes te koop was. Kopjes en schoteltjes, zoute drop, zure bommen, zachte zeep, harde tandenborstels en zoete broodjes.

Zou je er nu niet mee ophouden, om het iedereen naar de zin te maken? vroeg de oudste zoon. Maar Cornelus zei: niks hoor! En tegen de mevrouwen riep hij heel hard: zeker wel. En hij kocht een derde karretje erbij. En later een vierde, een vijfde en een zesde. Alle zoons kwamen hem toen meehelpen om de klanten te bedienen. Ze verkochten zóveel en ze verdienden zóveel geld, dat vader al gauw kon ophouden met schoenlappen. Het werkkamertje van de schoenlapper stond leeg en Cornelus zei: laten we er een winkeltje-van-alles van maken. Als we ieder een tafeltje nemen, waar we onze spullen op kunnen uitstallen, kunnen we er net in.

De mensen vonden het allemaal erg gemakkelijk, zo'n winkeltje waar alles te koop was, in de buurt. Maar telkens kwamen er mevrouwen, die vroegen: hebt u ook scheerzeep? En kauwgom? Of: gaat u nou ook eens klosjes garen verkopen?

Zeker wel, zei Cornelus, en al gauw was het winkeltje te klein. Toen liet Cornelus er een verdieping bovenop bouwen. En ieder kreeg een klein toonbankje om alles op uit te stallen. Maar na een jaar was er alweer geen ruimte genoeg. En er kwam er nóg één op en nóg één. Er kwamen twee lifts en een heleboel winkeljuffrouwen. Er kwam een portier en er kwamen zeven knechts voor de magazijnen. Het werd een echte reuzewinkel. De zeven broers hoefden zelf niets meer te doen en de oude schoenlapper zat de hele dag sigaren te roken en naar de televisie te kijken.

Toen ik het verhaal van Cornelus Zeker wel hoorde, waren er al zes verdiepingen op de winkel. Maar misschien is er intussen al een zevende bij gekomen. Want Cornelus zal altijd „zeker wel" blijven zeggen, zolang er mevrouwen zijn, die vragen: hebt u geen langere bezems en geen grotere stoelen? Er komt vast nog eens een wolkenkrabber van. Maar pas op: als dan nog niet iedereen tevreden is, zal Cornelus zeggen: gaat u maar op het dak zitten mevrouw. En dat is wat anders dan: zeker wel!

Het Rifzwambad, de juffrouw achter het loketje, de douche en een meisje met limonade, dat is wat Margarita Walter van zwemmen weet.

Waarom de Engelse kroonprins „PRINS VAN WALES" heet!

In de dertiende eeuw waren Engeland, Wales en Schotland nog niet verenigd in één koninkrijk dat de naam Groot-Brittannië draagt. Elk van die drie gewesten had een eigen bestuur en een eigen koning.

Edward I van Engeland wilde graag die drie gewesten onder één bestuur, zijn eigen bestuur, brengen en daarom verklaarde hij de twee andere landen de oorlog. Met een grote troepenmacht trok hij eerst naar Wales, maar de Welsen waren niet van plan hun land zonder slag of stoot over te geven en verdedigden zich in de heuvels en bergstreken hardnekkig. Zeven jaar lang hielden ze die strijd vol en alleen de honger, de onbarmhartige honger, deed hen tenslotte de nederlaag lijden.

Want Edward plaatste zijn soldaten met veel beleid zodanig rond de heuvels dat geen mens door die levende keten kon glippen om voedsel naar de Welsen te brengen. De toestand voor de moedige mannen en vrouwen werd zo penibel, dat ze zich ten laatste moesten overgeven en de Engelse koning als hun opperheer dienden te erkennen.

Wel deed de afgezette koning der Welsen met een handvol dapperen die ontsnapt waren een poging om zijn land te heroveren, maar hij sneuvelde en de overigen werden op de vlucht gejaagd.

In het plaatsje Carnarvon moesten alle voorname Welsen de belofte van gehoorzaamheid afleggen. Edward en zijn gemalin betrokken daar een groot kasteel en in de eerste dagen van hun verblijf aldaar werd hun een zoon geboren, die ook de naam Edward kreeg.

Enkele dagen later werd de datum van de plechtigheid van het afleggen van de belofte van gehoorzaamheid vastgesteld en de edellieden van Wales verschenen dan ook op het vastgestelde uur.

Met sombere gezichten en zwijgend betraden ze de grote vergaderzaal van het kasteel Carnarvon.

Edward ontving hen vriendelijk.

„Mijne heren," zo begon hij zijn toespraak, „ik begrijp volkomen dat dit een moeilijk ogenblik voor u allen is. Het valt voor geen mens mee afstand te doen van zijn onafhankelijkheid. Maar het belang van dit grote eiland eist nu eenmaal dat het verenigd wordt onder één hoofd. Als wij voortdurend in onmin met elkander leven, blijft de toekomst voor onze drie volkeren weinig hoopvol.

Om het nu voor iedereen zo weinig mogelijk pijnlijk te maken, beloof ik u een vorst te geven die een Welser van geboorte is en geen woord Engels kan spreken."

De gebogen hoofden van de edellieden richtten zich met een ruk op.

„Belooft u allen gehoorzaamheid aan deze vorst?"

Allen staken hun handen op.

Koning Edward fluisterde een van de lakeien iets in het oor en even later kwam deze terug met de pasgeboren baby in zijn armen.

„Hier is jullie nieuwe koning," zei Edward en wees op het slapende jongetje. „Hij is geboren in Wales, hij wordt verzorgd door een Welser voedster en hij is niet in staat om één enkel woord Engels te zeggen."

De Welser edellieden moesten ondanks alles hartelijk lachen om deze grap van de koning en daarmee had Edward het pleit gewonnen. Zij waren er trots op dat de zoon van de koning zijn titel aan hun land zou ontlenen. En tot op de dag van vandaag heet dan ook de oudste zoon van het Engelse koningspaar: Prins van Wales.

P. van Zevenbergen

Dubbelgangers

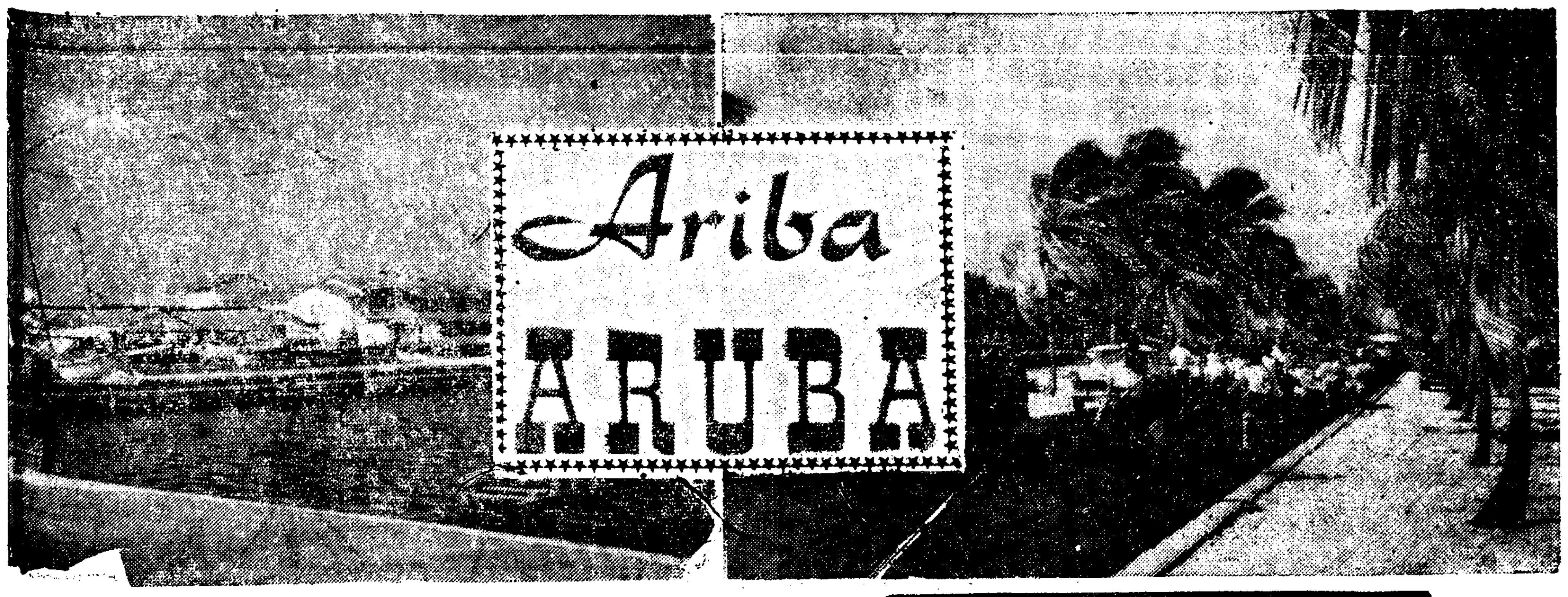
Niet alleen tweelingen lijken soms sprekend op elkaar. Ook mensen, die volkomen vreemd van elkaar zijn, tonen in hun gelaatstrekken en in hun gestalte meer dan eens een treffende overeenkomst. Er wordt beweerd, dat zelfs iedereen ergens in de wereld zijn dubbelganger heeft. Voor een gewoon mens is de kans, dat hij ooit in zijn leven iemand, die precies op hem lijkt, zal ontmoeten, gering. Maar nauwelijks verschijnen er foto's van de een of andere beroemdheid in de kranten en tijdschriften, of van hier of daar duikt ook een dubbelganger op.

Zo ontdekte eens een Duitse gelaatkundige, dat de autofabrikant Henry Ford het sprekende evenbeeld was van de Pruisische koning Frederik de Grote en dat de vroegere bokskampioen Gene Tunney heel veel leek op de componist Ludwig van Beethoven in diens jonge jaren.

Wijlen de Amerikaanse president Coolidge had een dubbe ganger in een kellner, die verbonden was aan een restaurant te Philadelphia. Laatstgenoemde heeft eens de rol van president Coolidge in een film gespeeld. De gewezen bokskampioen Jack Dempsey — een Amerikaan — en Max Schmeling — een Duitser — hadden op het toppunt van hun roem zúlk een opvallende gelijkenis, dat Jack dikwijls voor Max en omgekeerd Max vaak voor Jack werd aangezien.

De Amerikaanse bandleider Ludwig Glurkin kon in 1935 geen toestemming krijgen voor een rondreis door Italië. Deze weigering hield verband met het feit, dat Ludwig Glurkin als twee druppels water leek op de toenmalige Italiaanse minister-president Benito Mussolini....

Enkele regerende vorsten hebben met dubbelgangers hun voordeel weten te doen. De Spaanse koning Alfonso XIII, die ziekelijk was en daardoor menigmaal niet in staat aan de talrijke publieke plechtigheden te Madrid deel te nemen, gebruikte een dubbelganger om in zijn plaats te verschijnen.

„For he's a jolly good fellow"

Grootse huldiging van B. TEAGLE

Het afscheid van de heer B. Teagle, Lago's scheidende public relations director, gisteravond in het Lago Sport Park, is een grootse manifestatie geworden, waaraan o.a. sportclubs, jeugdverenigingen, Padvinders en de marine hebben deelgenomen.

Het Lago Sport Park was propvol en velen moesten buiten de omheining post vatten om het bonte programma van de avond te kunnen volgen.

Een steelband, de Excelsior Community Band, de Prinses Marijke Band vrolijkten de avond op met opwekkende muziek.

De heer en mevrouw Teagle werden door bestuursleden van de Lago Sport Park naar de eretribune begeleid, terwijl de Prinses Marijke Band „For he's a jolly good fellow" bracht.

Dan volgde een parade met Padvinders voorop, gevolgd door Padvindsters, sportclubs, jeugdverenigingen, de community band en een hossende carnavalsgroep.

Vervolgens begaf het echtpaar Teagle zich op het platform op het veld om een huldiging van de marine, een defilé, in ontvangst te nemen. Hierna werd het Wilhelmus gespeeld en vervolgens trad de gezaghebber van Aruba, de heer F. J. C. Beaujon als eerste spreker van de avond op, gevolgd door Majoor Giesberts.

Als blijk van dankbaarheid en ter herinnering aan de „jongens" werd de heer Teagle een marinekorps embleem aan.

De heer Herman Kuiperi, waarnemend voorzitter van A.S.U., sprak de heer Teagle vervolgens toe en noemde enkele prestaties die aan de heer Teagle te danken zijn, zoals het Sport Park zelf, de verlichting van het Wilhelmina stadion en de contributie aan het sportcentrum Noord. Ook namens de ASU werd de heer Teagle een herinneringsplaquette aangeboden.

Een parmantig kereltje van een jaar of vijf, had als vertegenwoordiger van „Don Bosco" een cadeau voor de heer Teagle, en de sportkoningin Nilda Croes presenteerde mevrouw Teagle met een fraai bloemstuk.

Centro Juvenil van Tanki Leendert beurt en ook de Padvindsters bebeurt en ook de Padvindster bedachten het echtpaar met geschenken.

Mevrouw Teagle werd tenslotte verrast met een tweede bloemstuk haar aangeboden door degenen die wij als de ware vertegenwoordigster van de Arubaanse bevolking aanvoelen, mevrouw Luisa Bonifacia Lopez, die onlangs als de vijfentwintig duizendste (25.000ste) bezoeker van de raffinaderij er hartelijk onthaald werd.

De heer Teagle bedankte haar dan ook in Arubaanse trant, met een hartelijke omhelzing, het moment waarop duidelijk naar voren kwam hoe zeer de heer Teagle na een 19-jarig verblijf op ons eiland met de bevolking meeleeft.

De heer en mevrouw B. Teagle bewonderen het marinekorpsembleem, hun aangeboden door majoor Giesberts.

„Wij zullen U missen, want U bent een man van integriteit, een man van principes", zo sprak de heer Robert E. Martin, de secretaris van heet Lago Sport Park in zijn afscheidswoord aan de heer Teagle. „We shall remember you", beloofde hij alvorens de heer Teagle namens het bestuur van de Sport Park een oorkonde te overhandigen.

Lord Cobashi onderhield de honderden aanwezigen met calypso's waarvan er een speciaal ten afscheid van de heer Teagle was gecomponeerd, de carnavalsgroep gaf vervolgens op muziek van de steeel band een nummertje weg en tot slot brachten leden van de Jeugdcentrale Tanki Leendert een lintendans.

„Op momenten als deze is het moeilijk de woorden te vinden om uiting te geven aan hetgeen in je hart omgaat. Ik heb negentien jaar onder U gewoond, doch ik had zo iets als deze demonstratie nooit verwacht. Dit is de meest fantastische ervaring van mijn leven", aldus de heer Teagle in zijn dankwoord, waarin hij iedereen betrok die deze avond mogelijk hadden gemaakt, in het biezonder het bestuur van het Lago Sport Park. De heer Teagle betuigde zijn spijt over het a.s. vertrek van zijn assistent, de heer Harry Nassy en wenste hem veel geluk toe.

„Deze avond zal altijd in mijn hart voortleven. Thank you and God bless you", waren de laatste woorden die de heer Teagle in zijn hoedanigheid van public relations manager aan het publiek in het Sports Park uitsprak.

De Prinses Marijke Band besloot de avond met het spelen van „Auld Lang Syne".

„Should auld acquantance be forgot?" Het enthousiasme en de gulheid waarmee men de heer Teagle huldigde en afscheid van hem nam was een duidelijk bewijs dat hiervoor niet gevreesd hoeft te worden. Aruba zal hem niet makkelijk vergeten.

De heer en mevrouw Teagle tijdens de manifestatie in het Lago Sport Park.

Uit politierapporten

Om 6.25 werd telefonisch gemeld dat er brand was in het perceel Kazernestraat 3. Brandspuit 3 rukte uit en werd het vuur in korte tijd meester. De inwoonster verklaarde dat zij een pannetje op de stoof had achtergelaten toen zij enige tijd daarvoor uit was gegaan.

In de morgenuren vond een aanrijding plaats op de hoek Piet Heinstraat Doormanstraat tussen twee personenauto's. Een der bestuurders werd uit de wagen geslingerd en kreeg hersenschudding. De schade bedroeg respectievelijk ƒ 1.000 en ƒ 500.—.

Voor CHILI

Ten behoeve van de natuurrampslachtoffers van Chili zal zondag a.s. door het comité van San Nicolas een picnic worden georganiseerd in de Country Club op Noord.

RIVERO op Aruba

Chela Rivero, Mexicaanse radio- en televisie zangeres, is gisteravond om 7.30 p.m. aangekomen en zal zaterdag in de Sociedad Bolivariana optreden met begeleiding van Mariachis Aruba. Tevens treedt zij op in de „midnight show" van het Strand Hotel.

Chela Rivero kon zich bij aankomst op Aruba in zeer veel belangstelling verheugen. Haar werden diverse bloemstukken aangeboden.

Kijkboeken over Curacao en Aruba

Van de Gebroeders de Wit, Aruba Boekhandel, Aruba Post, Esso Club Bookstore en de Cabana Shop, vernemen wij dat binnen zeer korte tijd de kijkboeken van dr. Harold Busch op onze eilanden zullen aankomen. Elk boek bevat 160 foto's over de volle bladzijde en 3 kleurendrukpagina's. Dr. Hans Hermans leidt de uitgave van Curaçao in; William C. Hochstuhl die van Aruba. De boeken kosten NAƒ 13.95, voor welk bedrag men ze ook in Nederland kan laten afleveren.

Veroordeeld

— De 43-jarige Else Koerner, een vroegere secretaresse van het hoofdbureau der Westduitse Christen-Democratische Unie „De regeringspartij" is in Karlsruhe tot 15 maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens het onderhouden van verradelijke betrekkingen met Oost-Duitsland. Zij kreeg voorts een boete van 3.000 mark, het bedrag dat haar van Oostduitse zijde voor haar diensten zou zijn betaald.

De zesde ASU-Olympiade

Van 24 juni tot en met 3 juli 1960 wordt op Aruba de zesde ASU Olympiade gehouden.

Het programma ziet er als volgt uit:

Vrijdag 24 juni:

7.30 n.m: Wilhelmina Stadion Defilé van Sportdelegaties.
8.00 n.m.: Openingsceremonie, bestaande uit entree Sportman van het jaar, die de ASU vlag hijst, toespraak van de ASU-Voorzitter; Uitreiking Anjerbeker.

8.20 n.m.:: Candidaten voor sportkoningin worden aan het publiek voorgesteld.
8.30 n.m.:: Voetbalwedstrijd Junioren Estrella vs Jong Aruba. Entree ƒ 0.50.

Zaterdag 25 juni:

1.00 n.m.: Lago Sport Park: Cricket - Aruba vs Venezuela. Entree ƒ 1.— en ƒ 0.50.
3.00 n.m.: Commandeursbaai Club: Biljar — Lokale wedstrijden. Entree ƒ 0.50.
4.00 n.m.: Estrella: Tafeltennis: Aruba vs Curaçao. Entree ƒ 1.— en ƒ 0.50.
8.15 n.m.: Wilhelmina Stadion: Voetbal Arub vs Curaçao; „Juvenile" Selectie. Entree ƒ 1.50 en ƒ 1.—.

Zondag 26 juni:

10.00 v.m.: Lago Sport Park: Cricket: Aruba vs Curaçao. Entree ƒ 1.— en ƒ 0.50.
10.30 v.m. Club Tivoli: Biljart — Lokale wedstrijden. Entree ƒ 0.50.
10.30 v.m. Club Don Bosco: Tafeltennis — Aruba vs Curaçao. Entree ƒ 1.00 en ƒ 0.50.
4.00 n.m.: Wilhelmina Stadion: Voetbal — Aruba vs Curaçao. „Juvenile" Selectie. Entree ƒ 1.00 en ƒ 0.50.

Maandag 27 juni:

6.30 n.m.:: Lago Sport Park: Athletiek en Wielrennen — Aruba vs Curaçao vs Trinidad vs Venezuela. Entree ƒ 2.00 en ƒ 1.00.

Dinsdag 28 juni:

6.30 n.m.: Lago Sport Park: Athletiek en Wielrennen, Aruba vs Curaçao vs Trinidad vs Venezuela. Entree ƒ 2.00 en ƒ 1.00.

Woensdag 29 juni:

8.00 n.m. Estrella: Basketball — Aruba Jrs. vs Don Bosco „B" en YMCA vs Aruba Jrs. „A". Entree ƒ 0.50 en ƒ 0.25.

Donderdag 30 juni:

3.00 n.m.: Lago Sport Park: Baseball — Aruza vs Venezuela. Entree ƒ 2.00 en ƒ 1.00.

Vrijdag 1 juli:

3.00 n.m.: Wilhelmina Stadion: Baseball — Aruba vs Venezuela. Entree ƒ 2.00 en ƒ 1.00.

Zaterdag 2 juli:

3.00 n.m.: Tivoli Baan: Lawn Tennis — Lokale wedstrijden. Entree ƒ 0.50 en ƒ 0.25.
7.30 n.m. Estrella: Volleyball — Rapid vs Flash (Heren); Curaçao vs Aruba (Dames). Entree ƒ 1.00 en ƒ 0.50.

7.30 n.m. Wilhelmina Stadion: Softball — Oranjestad Store vs Dakota Stars (Dames); Aruba vs Venezuela (Heren). Entree ƒ 1.50 en ƒ 1.00.

Zondag 3 juli

10.00 v.m.: Basirutie: Watersport — Spearfishing en Trolling. Motoorbootwedstrijden. Skiwedstrijden - Aruba vs Curaçao.
10.15 v.m. St. Anna School: Volleyball — Junioren Lokale wedstrijden. Aruba vs Curaçao (Dames).
10.30 v.m.: N.W.I.W.A.: Gewichtheffen — Lokaal. Entreee ƒ 0.50 en ƒ 0.25.
3.00 n.m. Tivoli Baan: Tennis — Lokale wedstrijden. Entree ƒ 0.50 en ƒ 0.25.

3.00 n.m.: Wilhelmina Stadion: Softball — Aruba vs Venezuela. Entree ƒ 1.50 en ƒ 1.00.

5.00 n.m. Wilhelmina Stadion: KRONING SPORT KONINGIN.

De commissie voor de zesde ASU-Olympiade telt de volgende leden:

Voorzitter: L. F. Van Putten, tel. 1023.

Secretaris: Frere Thedorus, tel. 1479.

Penningmeester: G. V. Simon, tel. 2000.

Voetbal: U. V. Breet, tel. 1106.

Baseball: A. S. Kuiperi Jr. tel. 1552-3.

Softball: A. J. Tjie-A-Loi, tel. 5038.

Tennis: M. Reyes, tel. 9-2525.; A W. Brokke tel. 9-2887.

Athletiek en Wielrennen: D. H Baarh tel. 1367-8; J. C. M. Lashley tel. 9-2275: D. Brathwaite, tel. 9-2326

Spearfishing en Trolling: Clive Lacle, tel. 2463; Charlie Roberts, tel. 5242.

Motorboot wedstrijden: Alfred Viera, tel. 5325.

Skiwedstrijden: Morris Neme, tel. 1840.

Gewichtheffen: M. Lewis, tel. 9-2075.

Tafeltennis: G. F. Croes, tel. 2071.

Volleyball: C. Kip, tel. 1049.

Basketball: Frere Theodorus, tel. 1479.

Biljart: R. R. De Kort, tel. 5010.

Cricket: J. W. Thompson, tel. 9-2745.

Comité-Opening: L. F. Van Putten, tel. 1023; A. J. Tjie-A-Loi, tel. 5038.

Verkiezing Sportkoningin: H. E. N. Kuiperi, tel. 2100.

Medicus: Dr. W. H. De la Fuente, tel. 1077.

Contact met Pers: G. V. Simon, tel. 2000.

DE MYSTERIEUZE J.G.

Een speurdersverhaal

door JAN VAN GENT

30

Ook de stem was helderder, nu. Watimena had inderdaad een enorm snel herstel doorgemaakt. Het verband zat nog om zijn hoofd, maar voor de rest had hij weinig meer van een zieke. De donkere huid had weer spankracht gekregen, de lippen leken weer voller en de ogen stonden helder.

„De tocht goed overleefd?"

„Uitstekend, dank u."

„Nog pijn?"

„Soms. Dokter van Oekel heeft me een brief meegegeven voor mijn huisarts."

„Aan verzorging zal het u zeker niet ontbreken." Sluiter keek glimlachend naar de jonge vrouw, die de ogen neersloeg.

Haar moeder stond nog steeds bij de deur, kijkend naar iedere beweging en luisterend naar ieder woord.

„Dat zal wel gaan."

Dit was de wezenloze conversatie, die werd gevoerd aan ieder ziekbed. Er viel een gat in het gesprek. Sluiter wist welke vragen Watimena nog verwachtte en hij kon niet anders doen dan ze stellen.

„Hebt u zich nog, bij het beter worden, iets kunnen herinneren van de overval?"

De oude vrouw haalde snuivend adem, alsof Sluiter iets zeer doms had gevraagd. Hij bleef kijken naar de man op het bed hoewel het hem moeite kostte niet om te kijken naar de vrouw, wier ogen hij op zijn rug voelde branden.

„Die rechercheur in Antwerpen heeft dat ook al tot vervelends toe gevraagd."

Watimena zei het nors en afwijzend. Hij was het onderwerp meer dan beu.

„En wat hebt u geantwoord?"

„Ik weet het niet. Ik heb het nooit geweten en ik weet het nog steeds niet."

Watimena wond zich op. De jonge vrouw naast zijn bed nam zijn hand in de hare en maakte een sussend, klakkend geluid met haar tong.

„Het was maar een vraag," zei de inspecteur vaag. „We willen het nog steeds erg graag weten, dat is alles."

„Ik ook."

Sluiter stond op. Hij viel terug op de gewone frasen van de spoedige beterschap en de beste wensen. Hij schudde handen en glimlachte, waarna de oude dame hem zwijgend begeleidde tot aan de trap. De vijandschap ten opzichte van de politieman, die zelfs zieken nog niet met rust kon laten was tastbaar.

Sluiter keek de straat af. Het was bijna half vijf en druk. Hij zag Speelman nergens en dat was maar goed ook, want met Sluiter was hij op het bovenhuis bekend als politieman, reden genoeg om zo min mogelijk op te vallen. De inspecteur liep vlug naar het bureau. Dit bezoekje, min of meer uit verveling geboren, had hem plotseling duidelijker gemaakt dat de zaak nu in Amsterdam lag en dat het spel werkelijk kon beginnen. Er was echter nog meer. In Sluiters' hoofd begon een idee vorm te krijgen, nu hij voor het eerst zelf had gezien hoe deze drie mensen leefden.

Terug op zijn kamer belde hij het ministerie van oorlog in Den Haag. Toen hij zich bekend had gemaakt verbond men hem met bekwame spoed met de afdeling archief-personeel.

„M. Watimena zegt u?"

De chef van de afdeling was een bedachtzaam man, die zijn mededelingen zo duidelijk mogelijk wenste.

„Watimena, ja. Hij is een jaar of vijf geleden met zijn gezin naar Nederland gekomen. Hier is hij gedemobiliseerd en hij woont in de Kinkerstraat."

„Oh, die...." ezi de chef.

„Kent u hem dan?"

„Korporaal M .Watimena toch? Iemand van uw bureau heeft een paar dagen geleden al inlichtingen over hem gevraagd. En ze gekregen ook."

Natuurlijk Speelman. Bij zijn onderzoek had hij dus niet vergeten het ministerie te bellen. Sluiter probeerde met één hand een sigaret uit het doosje te peuteren, terwijl hij met de andere de hoorn tegen zijn oor gedrukt hield. Het leidde hem af van het vleugje ironie, dat in de slome stem had doorgeklonken.

„Het gaat dan ook niet zozeer om Watimena, als wel om zijn gezin. Wanneer hij getrouwd is, hoe heet zijn vrouw, waar woonden ze en meer van die soort dingen."

„Ja, kijk eens... Normaal gesproken zouden wij die gegevens moeten hebben, maar de tijden waren niet zo normaal, destijds. Het vertrek van grote groepen soldaten is toen nogal... hoe zal ik het zeggen... haastig gegaan en hier en daar is men er zelfs hele stukken archief bij ingeschoten."

Hier sprak iemand van een toren van wijsheid uit tot het mindere volk, dat nergens begrip voor had. De chef had er een kleurtje van diepe vertrouwelijkheid aan gegeven, wat Sluiter niet imponeerde.

„Mooie boel. Betreft dat soms ook de gegevens over het onderdeel van Watimena?"

De inspecteur was er eindelijk in geslaagd de sigaret uit het pakje te krijgen.

„Dat zouden we moeten nakijken. Ik beloof u dat we het zo snel mogelijk zullen doen. Zo snel mogelijk."

„Kan ik er niet op wachten?"

„Het is nu bijna vijf uur en..."

„Wij zouden u er erg dankbaar voor zijn, als u voor dit speciale geval zou willen overwerken."

Sluiter hield op het laatste ogenblik zijn dosis ironie terug. Het had geen zin de man nijdig te maken.

„Ik zal zoeken. U krijgt de gegevens zo snel mogelijk."

Hierna kon hij de sigaret opsteken. Meteen draaide de inspecteur een nieuw nummer, ditmaal de afdeling bevolking van de gemeente Amsterdam. Deze chef beschikte blijkbaar over iets meer tijd en ging uitgebreid in op de vragen.

(Wordt vervolgd)

Afgewezen

— Het plan van een zakenman om vlak bij de kapel van Wilhelm Tell aan het vierwoudstedemeer een vakantietehuis te zetten en waartegen heftig verzet van de bevalking rees, is door de autoriteiten van het Kanton Uri van de hand gewezen.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG:

16.00 Dansmuziek
16.30 Hora infantil bao di direccior di Sra. Laura Hart
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon. Marine in de Nederlandse Antillen
19.00 Maandelijks overzicht van de Verenigde Naties
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 Philips Populaire platen
21.30 Uitzending uit het Hotel Curacao Intercontinental
22.00 Zaterdagavond dansparade
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

ZONDAG

Zondag
9.00 Uitzending van de dienst in de Gereformeerde kerk op Mundo Nobo
11.30 Katholieke morgenwijding
12.03 Lunchmuziek
12.40 „Christus tot de volkeren gebracht"
13.00 Nieuwsberichten
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 De uitzending voor de protestanse jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Hoorspel in het Surinaams
18.45 En nu.. vertelt tante Aukje haar verhaaltje
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenprogramma onder redactie van dr. Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Openbaar kunstbezit: de heer J. G. Werthein bespreekt een portretbuste van Maria van Reygersberg door R. Verhulst
21.00 In samenwerking met de Nederlandse Radio Unie en de Sticusa de uitzenning van het hoorspel „Hoe benijd ik je"
21.40 Intermezzo van rustige muziek
21.55 „Zoeklicht op Nederland", tran- Nederland Wereldomroep
21.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

MAANDAG

Maandag
7.00 Nieuwsberichten
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Het orkest van Robert Stolz
9.45 The Mills Brothers
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: Het concertgebouw Orkest met als dirigent Eduard van Beinum speelt de Symphonie nr 3 van Pijper en „La Source Enchantée" van Diepenbrock
11.15 Operaklanken
11.55 Noticia na Papiamento
12.03 Lunchmuziek door het orkest van André Kostelanetz
12.30 Berichten A.N,P.- en Curom-nieuwsdienst
13.30 The Philips Music Box
14.00 Morart Ouvertures
15.15 Muziek uit Italië
15.30 „Op de thee bij de C.T.C."
16.00 Mexicaanse plaatjes
16.30 Jukebox Arubiano

......Voor de Indianen......

RADIO KELKBOOM

ZATERDAG:

16.00 Musica mejicana.
16.30 Noticia lokaal-polis y deportiva
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones cubanos
17.15 Trio Los Panchos
17.30 Kinderuurtje na papiamento
18.00 Calypsos
18.15 Cdmpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.55 Manjan ta Diadomingo
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.30 Sabor Dominicano
20.45 Daniel Santos
21.00 Musira Hulandez

ZONDAG

10.00 Vistas of Israel
10.15 Jan Corduwener
10.30 Musira varia
11.00 Julio Jaramillo
11.15 Luis Vasquez
11.30 Ludho Gatica
11.45 Roberto Faz y su conjunto
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
17.00 Los Indios
16.00 Radio Nedereland Wereld omroep
17.15 Hermanas Padilla
17.30 Musica varia
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Programa di Lago
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.30 Programa di elmar
21.00 C.C.A.

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG

16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.15 Cortos cinematograficos
17.30 Club de los nietos
18.00 Diario de a bordo
18.30 Munequito's Kellogg's
19.00 Teatro Pond's
19.30 Historias del oeste
20.15 Vida y destino
20.30 Comisario
21.00 Susie
21.30 Documentales

ZONDAG

8.30 Lo de hoy domingo
10.00 Matinal en su casa
12.30 Careras de caballos
17.50 El comandante Meteoro
18.20 Waytt Earp
18.50 Cuentos de hadas
19.00 Disneylandia
20.15 La ley del revolver
21.30 Perry Mason
21.45 Documentales

MAANDAG

10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Documentalees
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.30 Cortos cinematograficos
19.30 Surinaamse artisten voor het voetlicht
20.30 Joods kwartiertje
20.45 Zoeklicht op Nederland
21.45 Stichtelijke liederen

MAANDAG

7.15 Instrumentale favorieten
9.00 Nieuws
9.10 Familieberichten
10.45 Franse artisten
11.00 Twarfoe joeroe njoensoe
11.15 Calypso's
12.45 Nieuwsberichten
13.00 Teenage hour
14.00 Hindostaanse uitzending
15.30 U vraagt, de Avros draait
16.00 Matinee musicalé

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

ZATERDAG

16.00 Matinée musical
17.30 Populaire melodieën
17.45 R.V.D.S.-uitzending
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo

ZONDAG

16.30 Internationaal „Happy Station" programma
18.32 Nieuws
18.45 Het Weens Salon orkest
19.10 Hoorspel
19.54 Het Metropole orkest
20.00 R.K. uitzending
20.15 De sport van het weekeinde
20.35 Vrolijke muziek
20.45 Nieuws in het kort

AVROS

ZONDAG

7.00 Operamuziek
9.00 Sonde mamantin torie
9.45 Morgenwijding door de R.K. Gemeente
12.15 Interview of causerie
12.45 Commentaar op het buitenlands nieuws
14.15 De nieuwste hits
15.00 Indonesische uitzending
17.15 Vertelling uit de kinderbijbel
18.00 Kerkdienst uit de Latherse kerk
19.00 Nieuwsberichten
19.10 Sportjournaal

DE ROTS

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana .... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Pietermaai ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Santa Famia .... 5.00, 7.30, en 9.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Coromoto .... 5.00, 7.15 en 8.30 .... Tevens avondmis om 19.00
Wishi .... 5.00, 6.30, en 8.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria ...... 5.00, 6.30, en 8.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret .... 5.00 en 8.30..... .... Tevens avondmis om 18.00
Suffisant .... 5.00, 7.00, en 9.00 .... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier .. 5.00, 7.15, en 8.30
Janwé .... 5.00 en 8.00..... .... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa ...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00 Tevens avondmis om 19.00
Westpunt .... 5.00 en 8.30.....
Soto .... 5.00 en 8.00..... .... Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk .... 5.30, 7.30, en 8.30
Brievengat ...... 6.00 en 8.00..... .... Tevens avondmis om 18.00
Buena Vista ...... 5.00 en 8.00..... .... Tevens avondmis om 19.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Iedere zondag:

Pietermaai om 8 en 9 uur
Sta Ana om 9 uur
Sta Familia 2e en 4e zondag om 9 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
Jan Doret, beurtelings om 8.30 en 18.00 uur

2de en 4de zondag van iedere maand op Sta. Familia om 9 uur.

N.B.: CRECHE: Op Sta Rosa kunt u tijdens de HH. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Brievengat: 6.30
Buena Vista: 6.15.

ARUBA:

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5,00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00
Preek in de NEDERLANDSE taal:
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.
Playa: iedere zondag onder de Hoogmis om 8.30.

Morgen, zondag 12 juni: Drievuldigheidszondag.
a.s. Donderdag, hoogfeest van het H. Sacraments des Altaars.

Koningin Elizabeh van Engeland verscheen in zomerse dracht bij de paardenraces te Epson.

Nederland steunt rijksgenoten in Suriname

Een ovatie brak in Tivoli te Utrecht los toen bekend werd wat de opbrengst is geworden van de actie „4xZN" hoewel het streefbedrag van anderhalf miljoen gulden voor de bouw van een Diakonessenhuis in Paramaribo overdag nog niet was bereikt, overschreed het eindcijfer de som waarop gemikt was met meer dan drie ton. Zuster Joyce (van de affiches) prikte met een injectiespuit twaalf ballonnen kapot, die collega's van haar opgeheven hielden. Daarop kwamen de cijfers te voorschijn, die een bedrag uitdrukten van f. 819.245.87. De heer mr. A. B. Roosjen, voorzitter van de N.C.R.V. somde op hoeveel Nederland dit jaar al niet heeft gegeven voor vluchtelingen, slachtoffers van dijkdoorbraak en voor talrijke andere doeleinden zonder enige kans op prijzen. „Wie zich vergaapt aan de publiciteit over de loterijen bedenke, dat de opbrengst van wat pro deo wordt gegeven die van dit soort acties verre overtreft", riep hij uit.

Symbolisch overhandigde hij de opbrengst van de actie „4xZ-N" aan de voorzitter van de stichting Diakonessenarbeid in Suriname, dr. M. A. van Melle. Johan Bodegraven en de caligraaf G. J. Haalboom ontrolden daarop een oorkonde, waarop het gebeuren van 4xZN is vastgelegd.

De zaal was voor deze slotavond feestelijk met bloemen versierd. In drie ploegen verschenen de vertegenwoordigers van de gulle gevers op het podium. De jongste aanbieder was een piepklein 5-jarig Amboneesje, George Papilaya, die met zijn liedje een daverend applaus aan de zaal ontlokte. Een piano (voor het zusterhuis) werd het podium opgeschoven, een couveuse en tot slot zelfs een peperdure operatietafel.

De gouverneur van Suriname de heer Van Tilburg. De Gevolmachtigd minister de heer Pos, Utrechts burgemeester en verscheidene andere autoriteiten zagen voor hun ogen dat Nederland nog geven kan en dat Nederland ook kan denken aan de rijksgenoten in Suriname. Een gemakkelijke actie was het niet. Een doel veraf spreekt zoveel minder dan een doel dichtbij, merkte mr. Roosjen op, en zo was het. Johan Bodegraven heeft zich eerst wel eens zorgen gemaakt. Maar het eind bleek goed.

MEMOIRES van Eichmann zullen worden verkocht

Adolf Eichmann heeft gedurende zijn laatste jaren in Argentinie zijn mémoires geschreven. De correspondent van A.F.P. heeft uit betrouwbare kring de inlichting ontvangen dat een Nederlandse vriend van Eichmann woensdag j.l. per vliegtuig uit Buenos Aires naar Duitsland vertrok met het manuscript van de memoires van de oorlogsmisdadiger, wiens ontvoering op Argentijns grondgebied een diplomatiek incident tussen Argentinie en Israel heeft geschapen. Deze Nederlandse vriend van Eichmann had vijftien dagen geleden de internationale pers en Argentinie in Buenos Aires de eerste anonieme inlichtingen over de verdwijning van Eichmann van Argentijns grondgebied, gegeven.

Volgens de zelfde betrouwbare bron heeft Vera Eichmann, de echtgenote van Adolf Eichmann, de vriend opdracht gegeven de memoires van haar echtgenoot zo duur mogelijk te verkopen aan een groot geillustreerd dagblad of aan een uitgeverij die het document zou willen kopen. Haar besluit om de memoires van haar echtgenoot te verkopen heeft zij om twee redenen genomen: De hulp die zij dan zou kunnen krijgen bij de verdediging van haar man en de mogelijkheid om het onderwijs van haar twee zonen, Tito 17 jaar, en Albert 4½ jaar oud, te betalen.

Eichmann woonde zeer bescheiden in een arme buurt van San Fernando, een buitenwijk van Buenos Aires, en zijn enige inkomsten waren zijn salaris van zevenduizend Argentijnse pesos in de maand (ongeveer 84 Amerikaanse dollars).

Zijn echtgenote Vera is nu zonder inkomen achtergebleven.

Het schijnt dat de memoires van Eichmann onmiddellijk in Duitsland of een ander land zullen worden gepubliceerd.

Demonstratie

— Circa 3.000 mensen hebben in Kaapstad onder leiding van Dr. Joost De Blank, de anglicaanse Aartsbisschop van Kaapstad, gedemonstreed tegen de apartheidspolitiek van de Regering. Zij beloofden ernaar te zullen streven dat alle Zuidafrikanen van hun „onvervreembare mensenrechten zullen kunnen genieten. In de Unie van Zuid-Afrika, die nu 50 jaar bestaat, leeft de grote meerderheid van onze landgenoten in armoede, aldus hun manifest, en zijn de burgelijke vrijheden grotendeels vernietigd of in onbruik geraakt.

New Yorkse Beurs

— De winstnemingen en andere verkopen welke op de New Yorkse effectenbeurs plaats vonden na de stijging der voorafgaande dagen werden goed opgenomen en rond het middaguur wogen fractionele koerstijgingen en dalingen tegen elkaar op. In de namiddag was de grondstemming onkleiner werd. Tegen het slot nam de activiteit iets toe en de markt sloot onregelmatig met fractionele koersstijgingen en dalingen. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1212. waarvan hoger 527, lager 470 en onveranderd 213. De aandelenomzet bedroeg 2.940.000, de obligatieomzet 5.120.000 dallar.

De koersen waren als volgt:
Aluminium Company 88 3/4
Amerade 62
American Tel and Tel 90 3/4
Anaconda Copper 51 3/8
Bethlehem Steel 47 5/8
Goeing Airplane 27 3/8
Canadian Pacifi 25 3/4
Chrysler 49 3/4
Columbia Gas 19
Dupont de Nemours 213
First America 24 3/4
Ford Motor 45 1/4
Intern. Bus. Mach. 528 1/2
Intern Nickel 54 1/2
Jones and Lauglin 69
KLM 28 1/4
Republic Steel 4 3/8
Reynolds Tobacco 69 1/4
Royal Dutch 39 3/8
Shell Oil 3 3/4
Sperry Rand 23 5/8
Stand Oil of New Jersey 42 7/8
Texas Instrument 38 1/2
US Steel 85 1/8
Westinghouse Electric 65
Dow Jones 654.88

Uit de vaart

De 44.500 ton metende Vanguard, het enige slagschip waarover Engeland nog beschikt, uit de vaart genomen. Het schip is het grootste dat de Britse marine ooit heeft laten bouwen. Het kwam aan het einde van de tweede wereldoorlog gereed. De bouwkosten bedroeg 115 miljoen gulden. Waarschijnlijk zal het schip worden gesloopt.

Tijdens de uitvoering van het jeugdprogramma in de Prins Bernhardhal te Utrecht, hadden Prinses Beatrix en Prins Albert zichtbaar genoegen in het gebodene.

Vreemdsoortig kerkhof in Californië

Forest Lawn doet alsof de dood niet bestaat

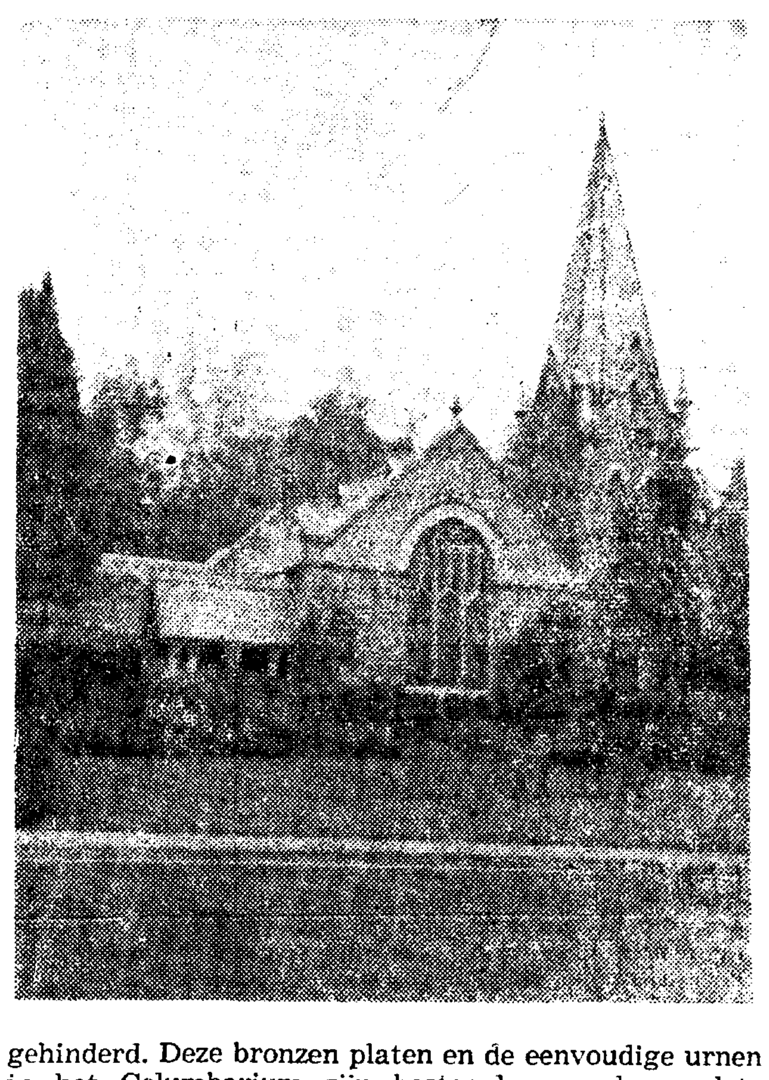
Bijzondere correspondentie

Forest Lawn kerkhof is zo groot, dat men er zonder auto niets zou beginnen. Bovendien zouden de, vaak steil, op en neer slingerende wegen de wandelaar spoedig buiten adem brengen.

Wij bezochten de drie protestantse kerkjes van Forest Lawn, die — uiteraard gemoderniseerde en verbeterde — nabootsingen zijn van eeuwenoude landelijke kerkjes in Engeland. Behalve voor de op een kerkhof meest voor de hand liggende doeleinden, zijn deze kerkjes ook zeer in trek voor huwelijken en doopplechtigheden. Duizenden bruidsparen hebben in de loop der jaren elkaar hier trouw beloofd. Daarom zijn alle kerkjes, ten gerieve van toekomstige echtelieden voorzien van speciale bruids- en bruidegomsvertrekken, uitgerust met alle denkbare gemakken als toilettafels, zolderhoge spiegels, rustbanken en schrijftafels.

Om hen na de plechtigheid diep te doordringen van het gewicht van de juist gedane stap heeft elk kerkje bovendien zijn attractie. Bij de een is het de „Wishing Chair", bij de ander de „Ring of Aldyth", bij de derde de „Bride's Garden", die alle eenzelfde soort ritueel vereisen. Bruid en bruidegom reiken elkaar de hand en herhalen tezamen de in steen geschrifte geloften van liefde en trouw, in de vorm van een gedicht of middeleeuwse spreuk.

Brede bakken met altijd bloeiende planten langs het gehele middenschip vullen de kerken met lentegeuren, terwijl daarboven vogels in vergulde kooien elke plechtigheid, hetzij begrafenis, doop of huwelijk met een vrolijk gekwinkeleer begeleiden. Dit is geheel in de lijn van het beleid van Forest Lawn, een kerkhof, dat uiteraard bestaat van de dood, maar dat alle uiterlijke kenmerken daarvan zorgvuldig tracht te verdoezelen.

Daarom werden er ook alle grafstenen en zerken onbarmhartig verbannen om plaats te maken voor bronzen dekplaten, zodanig aangebracht in de glooiende gazons, dat de grasmachines er niet door worden gehinderd. Deze bronzen platen en de eenvoudige urnen in het Columbarium zijn bestemd voor de smalste beurzen, die overigens toch altijd nog minstens een vijf honderd dollar lichter worden gemaakt.

„Gardens of Memory"

Onlangs hebben enorme advertenties in de dagbladen gemeld, dat de Raad van Bestuur van Forest Lawn, ondanks de zware druk van concurrerende begrafenisondernemingen, zich zou blijven houden aan een minimumprijs van 90 dollar voor een eenvoudige begrafenis. Men zei er echter niet bij, dat deze prijs inderdaad uitsluitend de „begrafenis" betreft. Van belanghebbenden hoorde ik, dat over alle bijkomende kosten van kist, graf e.d. wordt gezwegen, tot de tijd van betalen is gekomen. Maar geen nood. De F.L. Finance Company wil gaarne een gemakkelijk afbetalingsprogram opstellen.

Voor wie het kunnen en willen betalen bestaan vele andere mogelijkheden. Behalve de reeds eerder genoemde eigen „vertrekken" in het Mausoleum hebben zij, die een rustplaats in de vrije natuur prefereren, de keus tussen sarcophagen, al of niet rijk versierd met beeldhouwwerk of bas-reliëfs, crypten in de algemene begraafplaats of in de „Gardens of Memory" en lieflijke tuinen, door een hoge stenen muur tegen indringers beschermd, waar slechts rechthebbenden, die daarvoor een gouden sleutel ontvangen, kunnen binnentreden. En het meest exclusief en dus het duurst zijn van de grote tuin afgescheiden privé-tuintjes, kleine lusthoven, waar de bevoorrechte eigenaar in ongestoorde afzondering met zijn Loved One kan samen zijn.

Een grote instelling als Forest Lawn, een kruising van kerkhof, wandelpark en museum, zou niet compleet zijn zonder souvenirwinkel, waar men van alle verzamelde kunst en kitsch meer of minder geslaagde copieën kan kopen. Bij mijn rondsnuffelen aldaar ontdekte ik, dat Nederland nog steeds de kooplieden met initiatief en ruime blik oplevert, waarvoor het, eeuwen door, vermaard is geweest. Zij vergaren ook hier hun bescheiden aandeel van de dollars die Amerikaanse „sightseers" zo gul laten rollen. Daar liggen, met de vermelding „Made in Holland", in met fluweel beklede etuis de bij ons zo welbekende zilveren lepels, zijn echter, in plaats va nmet de bekende stads- en provinciewapens, gesierd met de gedenkwaardigheden van Forest Lawn.

Veel meer nog zou er van deze, ook in de V.S. unieke instelling te vertellen zijn. Van de „Hof van David" en de „Mystery of Life Garden", de Fontein van Moses en het Museum. Dan zijn er de statistieken: ruim 120 ha oppervlakte, bijna 15 km verharde wegen, 28 gebouwen achthonderd employees, honderden beelden, waaronder de enige complete verzameling ter wereld van copieën van Michelangelo's grote werken, alle vlekkeloos schoon en verblindend wit geschrobd.

Maar dit alles, hoewel de trots van statistieken-minnend Amerika, kan slechts weinig bijdragen tot het algemene beeld, dat ik heb trachten te schetsen van Forest Lawn Memorial Park, het vermaarde Amerikaanse kerkhof, waar men alles heeft willen verenigen, leven en dood, geloof, kunst en opvoeding. Waar vrijmetselarij en pers, oorlogsveteranen en de jeugd in eigen „hoekjes" en met toepasselijke monumenten worden geëerd. Waar liefde voor het vaderland wordt verlevendigd door parades en redevoeringen op Memorial Day, en liefde voor Moeder door een eigen viering van Moederdag, met als hoogtepunt de onthulling van een nieuw kunstwerk, dat „Moeder" letterlijk op een voetstuk plaatst.

Vakverenigingen en de Rotary zijn er vertegenwoordigd. Alleen een katholieke hoek of een katholiek gedenkteken zal men er vergeefs zoeken, maar dat is sellig niet de schuld van de vooruitstrevende directie van Forest Lawn, maar van ons katholieken, omdat wij zo onze eigen opvatting hebben van een passende begrafenis.

ERIC DE NOORMAN: — INGRID

49. — „Denkt ge in het land van Eric de Noorman ongestraft te kunnen doden?" zegt Eric fronsend. „Daar vraag ik niet naar", antwoordt de jager trots. „Dat is een zaak tussen mij en Arnar!" Alsof dit onderwerp daarmede afgedaan is, wijst hij op Erwin en vervolgt: „Laat ons verder geen tijd met woorden verdoen deze stakker heeft dringend hulp nodig! Ik was op weg om hem naar Olafs burcht te brengen, maar dat kunt gij nu doen, dan zet ik Arnar achterna! Of wilt ge deze schurk, die niet alleen u wilde vermoorden, maar bovendien al tweemaal een aanslag op deze prins der Noren heeft gepleegd, ongemoeid laten?!" „Ge kunt overtuigd zijn van het tegendeel", zegt Eric grimmig, „want deze prins der Noren is mijn zoon! Arnar zal boeten voor zijn wandaden, maar ik duld niet, dat gij eigen rechter speelt!" „Ook niet als ge weet, dat hij de bewoners van mijn dorp, zeventig zielen, mannen, vrouwen, kinderen en grijsaards, de dood heeft ingejaagd?" bijt Thorfinn — die zich niet veel aan Erics koninklijke waardigheid schijnt te storen — hem toe. „Weet ge wat het betekent, koning, om van alles beroofd, zonder wapens, voldoende kleding, zonder onderdak en voedsel overgeleverd te worden aan de ijzige koude van een sneeuwstorm...... en de wolven? Moet ik u soms eerst alle verschrikkingen in geuren en kleuren vertellen, voor ge me gelooft?" „Ik geloof u", zegt Eric zacht, „en er is mij nu een boel duidelijk geworden, Thorfinn...... Alleen...... hoe wist ge wie Erwin is en...... dat hij op Olafs burcht vertoefde?" In korte, afgebeten zinnen vertelt Thorfinn, die kennelijk staat te popelen van ongeduld, van zijn ontmoeting met Hrap en Eric verbleekt, als de betekenis van deze woorden goed tot hem doordringt...... Er is er maar één, die Arnar verteld kan hebben, dat Thorfinn met Erwin op weg was naar de burcht. Hrap! Maar die zou zoiets nooit aan een vreemde vertellen...... tenzij gedwongen. In dat geval is de kans groot, dat Arnar meteen Ingrids schuilplaats aan de weet is gekomen — en dan is het meisje in levensgevaar......!

3839. — Zo gingen heer Bommel en Tom Poes dus op weg naar het land Drasgloom. Tom Poes hield de kaart en las voor wat er bij was geschreven.

„Het is een ontoegankelijk gebied", las hij. „slechts bereikbaar door enkele onzichtbare wegen, die door de Oempf-moerassen leiden. Gidsen zijn moeilijk te krijgen. Het is echter af te raden zelf een doortocht te zoeken. De moerassen zijn levensgevaarlijk."

„Bah", zei heer Bommel. „Je bent ook altijd zwaar op de hand, jonge vriend. Schaam je. In plaats van opgewekt te spreken over het mooie werk, dat we gaan doen, zit je weer te proberen mijn humeur te bederven."

„Maar dat staat hier gedrukt", zei Tom Poes. „Ik zag niet, dat het zo gevaarlijk is; dat zegt de atlas."

„Nog brutaal ook", prevelde heer Ollie. „De jeugd is tegenwoordig dwars tegen de draad in. Jij moest ook een poosje in mijn opvoedcentrum, dat zou je opknappen."

„Hm", zei Tom Poes.

Een tijdlang reden ze zwijgend verder. Het landschap werd steeds eenzamer en enkele stenen en dode bomen vormden de enige herkenningspunten.

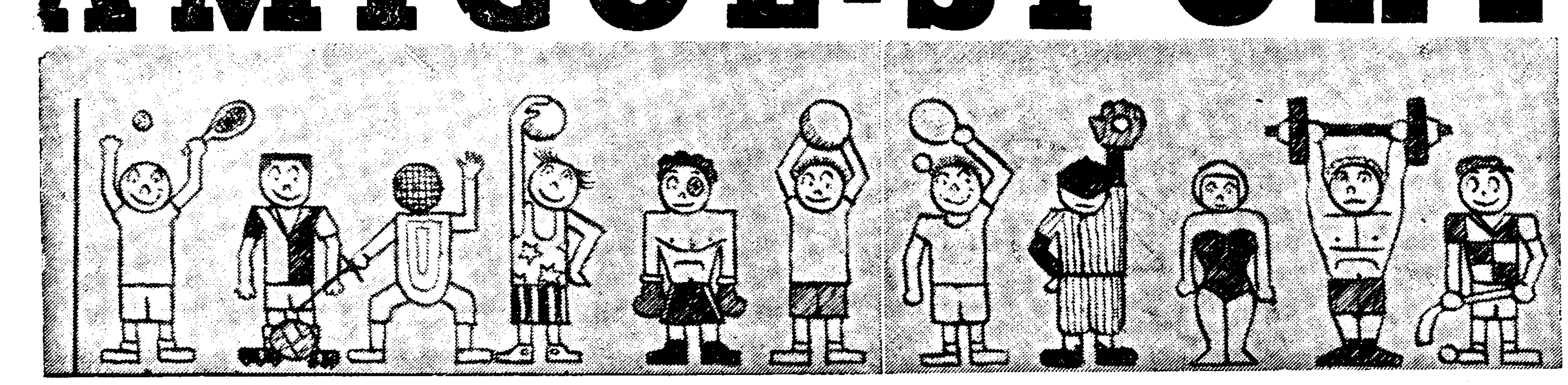
„Ik hoop, dat we niet verdwaald zijn", hernam heer Bommel tenslotte „Wacht eens, daar staat een wegwijzer. Wat staat daar op, Tom Poes?"

Op dat moment zakte de Oude Schicht plotseling tot aan de assen in de modderige bodem, zodat de ronddraaiende wielen een slikfontein vormden. Ze waren vastgelopen, dat was duidelijk.

Tom Poes boog zich uit het voertuig om de wegwijzer te bekijken.

„Waarschuwing", las hij. „Hier beginnen de Oempf-moerassen."

AMIGOE-SPORT

PENDER de eerste bokser die tweemaal van Sugar Ray wint

Dat Sugar Ray Robinson de middengewichttitel niet heeft kunnen terugwinnen, heeft vooral gelegen in het feit, dat de jaren een hartig woord zijn gaan meespreken en Robinson niet over voldoende reserves beschikte om zijn elf jaar jongere tegenstand terug te kunnen wijzen. Sugar Ray wist in de eerste vijf ronden een ruime puntenvoorsprong op te bouwen. Uithouding kwam de ex-wereldkampioen echter te kort, waardoor Paul Pender niet alleen de voorsprong van Robinson te niet deed, maar tevens in de laatste ronden zo vaak scoorde, dat hij de wereldtitel, die hij in januari op Sugar Ray veroverde, kon behouden. De zege kwam voor Pender tot stand via een „split decision", waarbij de referee, Jimmy McCarron, in het voordeel van Robinson scoorde. Desalniettemin verdiende Paul Pender de overwinning ten volle. De door hem gevolgde tactiek slaagde uitstekend. In het begin vermoeide hij zich niet te veel en liet de veertigjarige Robinson zijn gang gaan. Vanaf de zesde ronde nam Pender het initiatief over en ging agressiever boksen. De „Sugar Man" raakte vermoeid, waardoor Pender heel dikwijls in de gelegenheid werd gesteld op afdoende wijze te scoren.

SUGAR RAY ROBINSON
......teken aan de wand......

Paul Pender is de eerste tegenstander, die Robinson tweemaal heeft verslagen. Dit moet voor Robinson, die eens „de perfecte boksmachine" werd genoemd, een teken zijn aan de wand. Het zou hem èn de bokswereld in het algemeen zeker tot voordeel strekken, indien hij zich nu terugtrok. Sugar Ray, thans veertig jaar oud, moet onderhand beseffen, dat er voor eenieder de tijd aanbrrekt, waarop ophouden beter is dan doorgaan. Zeker, Archie Moore is ongeveer vijf jaar ouder. Maar men moet niet uit het oog verliezen, dat Robinson zich minder in acht heeft genomen en een losbandiger leven heeft geleid dan de wereldkampioen in het lichtzwaargewicht. Nu telt dit dubbel mee en blijkt Sugar Ray niet in staat te zijn een middelmatig tegenstander als Paul Pender te kunnen verslaan. Want Paul Pender zou tegen een Sugar Ray uit-zijn-beste-dagen geen schijn van kans hebben gehad. Nu moest de trotse Robinson het onderspit delven tegen een rivaal, die over veel minder technische gaven beschikt. Dit moet voor Robinson een duidelijk teken zijn. Na de roem, die hij heeft geoogst, na het ongelooflijke record, dat hij gevestigd heeft (146 overwinningen uit 154 wedstrijden als beroepsbokser), zou hij een zeer triest einde tegemoet gaan.

In de eerste vijf ronden van het gevecht van gisteravond vocht Sugar Ray Robinson furieus. Waarschijnlijk was hij er zich van bewust, dat hij door een snelle knock-out zou moeten winnen. Ofschoon hij Pender in de vijfde ronde met een harde links-rechte combinatie in moeilijkheden bracht, kon hij zijn 29-jarige overwinnaar niet neer krijgen. Vanaf de zesde ronde werd Pender sterker, terwijl Robinson allengs vermoeid raakte. Vooral in de negende en tiende ronde was de huidige wereldkampioen goed op dreef. In de laatste twee ronden probeerde Sugar Ray nog een knock-out te forceren, maar het lukte hem niet.

De beslissing van de judges was als volgt: 147—142 en 149—138 voor Paul Pender. De referee had met de score van 146—144 Robinson als de winnaar. Toen Sugar Ray gisteravond na het gevecht werd geinterviewd, zei hij dat hij nu zou moeten weten of hij zich uit de bokssport zou terugtrekken. „Ik ben nog niet afgedaan. Ik bezit alleen niet dat wat nodig is om te winnen", antwoordde hij.

PAUL PENDER
......the champ......

SPORT-VARIA

In het internationale voetbaltoernooi van New York hebben de New York Americans met 2 1 gewonnen van Bayern Muenchen. Bayern Muenchen is door deze nederlaag uitgeschakeld.

—x—

In de troostronde van het Europese basketball kampioenschap (dames) heeft Nederland een overwinning behaald op België met 53 44 (rust 28 27).

—x—

Frankrijk heeft op de eerste dag in de kwart finales van het toernooi om de Daviscup (Europese zone) een 2 0 voorsprong genomen.

—x—

Groot Brittannië heeft zich reeds geplaatst voor de halve finale van de strijd om de Davis Cup. De Britten veroverden nl. een beslissende 3 0 voorsprong tegen België.

—x—

De stand in de kwartfinale in de strijd om de Davis Cup (Eur. zone) tussen Italië en Chili luidt na de eerste dag 1 1.

—x—

Ook in de kwartfinale om de Daviscup (Eur. zone) tussen Duitsland en Zweden is de stand na de eerste dag gelijk 1 1.

—x—

Amerika heeft na de eerste dag in de strijd om de Wightman Cup, die elk jaar tussen de damesploegen van Engeland en Amerika wordt gehouden met 2 1 de leiding.

Na-competitie

FEYENOORD ongenaaktbaar

Het is P.S.V. afgelopen woensdagavond bijna gelukt de Rotterdammers, die alles op alles zetten om de na-competitie in hun voordeel te beslissen, een voet dwars te te zetten. In Eindhoven moest Feijenoord dan ook met een gelijkspel genoegen nemen, waardoor de beslissing nog even uitblijft. Indien de Rotterdammers hadden gewonnen, dan was de aardigheid er reeds af geweest, want dan zou noch P.S.V., noch Ajax de Rotterdammers meer kunnen inhalen. Door het ene punt, dat Feijenoord op P.S.V. boekte, is Ajax thans uitgeschakeld in de na-competitie. Alleen P.S.V. kan nog op gelijke voet met Feijenoord komen; hiertoe zal P.S.V. as woensdag 15 juni (as. zondag wordt er niet gespeeld voor de na-competitie in de eredivisie) de volle winst moeten boeken in de uitwedstrijd tegen Ajax. Dan komen de Eindhovenaren in puntenaantal gelijk met Feijenoord, maar de Maasstedelingen hebben dan hun thuiswedstrijd nog tegen Ajax tegoed. Mogelijk zal Ajax er hard over denken om de „6—1 schande in de Meer" uit te vlakken, maar gezien de gewijzigde betekenis van deze strijd zien wij het nog niet zover komen. Deze laatste wedstrijd — Feijenoord — Ajax — wordt op zaterdag 18 juni in Rotterdam gespeeld.

De huidige stand:

1) Feijenoord ..	3	2	1	0	16- 5	5
2) P.S.V.	3	1	1	1	6-10	3
3) Ajax	2	0	0	2	1- 8	0

Vier wedstrijden gespeeld; nog te spelen aantal: twee.

Promotie ere-divisie

De grote rivalen Vitesse en NOAD krijgen morgen elk een thuiswedstrijd te spelen. Het Arnhemse Vitesse krijgt de kans geboden om concurrent D.F.C. uit te schakelen en tenminste gelijk te blijven met het Tilburgse N.O.A.D. Het is duidelijk, dat Vitesse het zwaar te verduren krijgt. Een voordeel is, dat D.F.C. naar Arnhem komt, maar aan de andere kant ligt de 0—4 nederlaag in Dordrecht geleden, de Vitessenaren nog steeds zwaar op de maag. Daarbij komt, dat Vitesse zich geen nederlaag kan permiteren, want men kan aannemen, dat N.O.A.D. in elk geval wint van het reeds uitgeschakelde V.S.V. Dan komt N.O.A.D. op zeven punten. Als D.F.C. ook wint, dan heeft D.F.C. er zes, terwijl Vitesse op vijf blijft staan. De laatste wedstrijd gaat dan tussen D.F.C. en N.O.A.D.; indien laatstgenoemde club hier één of twee punten uitsleept, is N.O.A.D. gepromoveerd. Wint D.F.C., dan zijn de Dordtenaren in de eredivisie, waarmee wij maar willen zeggen, dat Vitesse zich geen nederlaag kan veroorloven, maar N.O.A.D. evenmin! Spanning is er dus voldoende in deze bescheiden na-competitie van de nummers twee en drie van de eerste divisie.

N.O.A.D.	5 pt
Vitesse	5 „
D.F.C.	4 „
V.S.V.	2 „

Slot van de na-competitie tweede divisie

Programma: Velocitas — Xerxes, Baronie — Rheden, Zwartemeer — U.V.S. en Zwolse Boys — O.N.A.

De belangrijkste wedstrijd gaat hier tussen Velocitas en Xerxes. Indien de Rotterdammers kans zien deze wedstrijd te winnen, is aan de spaarzame illusies van de Groningers een definitief einde gekomen. Zelfs indien de Groningers winnen, dan hangt een eventuele kans nog af van de uitslag van de wedstrijd Baronie — Rheden. Indien Baronie wint, is Velocitas automatisch uitgeschakeld c.q. gedegradeerd. Eerder ziet het er naar uit, dat Xerxes en Baronie nog gelijk zullen eindigen, waarbij dan nog het resultaat van de lopende protesten dient te worden afgewacht.

U.V.S., Zwartemeer en Zwolse Boys hebben niets meer te vrezen en Rheden en O.N.A. hebben niets meer te hopen. Het gaat alleen thans nog om de drie clubs in de middenzone, die zich nog vastklampen aan de mogelijkheid voor behoud.

Deze zijn:

Xerxes	13	5	3	5	17-15	13
Baronie	13	6	1	6	19-19	13
Velocitas	13	3	5	5	13-13	11

Degradatie eerste divisie

Het Roosendaalse R.B.C., dat morgen tegen De Graafschap speelt op neutraal terrein, kan met een gerust gevoel van start gaan. Door de zege op tweede pinksterdag op R.C.H. (2—1) is R.B.C. buiten gevaar gekomen en in het ongunstigste geval voor R.B.C., kan deze club gelijk komen te staan met R.C.H. en/of De Graafschap. In dat geval zal het gunstiger doelgemiddelde altijd de balans ten gunste van R.B.C. doen doorslaan. De R.B.C.-ers hebben morgen dus hun sportieve plicht te vervullen tegenover R.C.H., dat in ieder geval nog zijn kans behoudt, aangezien de derde en laatste wedstrijd in deze degradatiestrijd naar de tweede divisie zal gaan tussen Graafschap en R.C.H.

Stand:

R.B.C.	1	1	0	0	2-1	2
R.C.H.	1	0	0	1	1-2	0
Graafschap	0	0	0	0	0-0	0

Commentaren

(Vervolg van pag 1)

opvatting daar werkelijk is doorgedrongen, dan staan ons nog heel wat (overigens niet meer zo opzienbarende) onthullingen te wachten betreffende de geschiedenis van de A.M.R.

Zeer vreemd en onbevredigend achten wij het commentaar van de doctoor. We schreven al eens eerder: met praten vanuit Nederland bereikt men niet veel. Misschien kan men zich aldus gemakkelijker hullen in de mantel eens wijzen profeet maar dit is toneelspel, dat aan het werkelijke leven niet veel bijdraagt.

Waarom is de brief van de heer Gorsira niet bijster elegant? Ook al is dr. Da Costa Gomez reeds enige tijd in Nederland, dan zal hij toch weten, dat de brief, hoewel misschien de eerste stap in de openbaarheid, toch niet de eerste uitnodiging tot overleg en samenwerking is. Of zou hij willen vergeten, dat er zo het een en ander aan is voorafgegaan? Zo ja, laat hij dan spoedig terugkeren om te vernemen, dat de heer Gorsira, naar voor ons thans op gezag van direct erbij betrokkenen vaststaat, al meermalen contacten heeft trachten te leggen om dit overleg op gang te brengen.

Hij heeft dat niet in het openbaar gedaan en dat moet de heer Da Costa Gomez toch welgevallig zijn. Er is echter iets anders wel in het openbaar geschied: in een sterk aan de doctoor gepatenteerd weekblad werd plotseling een z.g. „Aide de mémoire" gepubliceerd waarin deze pogingen van de gezaghebber als „omkoperij" werden betiteld, terwijl het van de heer Gorsira zelf heette, dat hij zich daardoor gecompromitteerd had en als bemiddelaar onaanvaardbaar was geworden.

We zijn er niet zo zeker van, dat het plengoffer, in een plaatselijk dagblad gebracht als hulde aan het „bezadigd, evenwichtig oordeel" van dr. Da Costa Gomez en afwijkend van „de ongemotiveerd boosaardige strijdkreten" zijner partijgenoten, getuigt van veel inzicht in de werkelijke gang van zaken, waarbij de doctoor heus betrokken was, minstens door wel te spreken maar niet daadwerkelijk te leiden. Er is dringend behoefte aan verstandige politieke leiding in de groepen van de oppositie, willen zij niet, door het ontbreken daarvan, de kaas van hun en ons aller brood laten eten. Straks komen we aldus in een nieuwe impasse te verkeren, die dan als „normaal" betiteld zal worden. En het laatste is erger dan het eerste.

Lichte straf voor piloot Powers?

Volgens Ilya Ehrenburg, de beroemde Russische schrijver, is het mogelijk dat Francis Powers, de piloot van het Amerikaanse vliegtuig dat over Russisch grondgebied werd neergeschoten, een zeer lichte straf krijgt. Deze verklaring werd door de democraat Charles Porter, die de Russische schrijver gedurende een internationale conferentie in Stockholm zag, voor het Amerikaanse van afgevaardigenden afgelegd.

„Ehrenburg voorspelt dat Powers zal worden berecht, schuldig zal worden verklaard en een symbolische gevangenisstraf zal krijgen om onmiddellijk naar de Verenigde Staten worden teruggestuurd", aldus Porter.

Porter, die de Amerikaanse Staat Oregon vertegenwoordigt, verklaarde dat Ehrenburg, die ook lid van het opperste Sowjet is, van mening is dat er geen haat jegens Powers in Rusland bestaat, ofschoon de publieke verontwaardiging over de spionnagevluchten groot is."

BASEBALL-ROUNDUP

DOTTERER
......grand-slam......

NATIONAL LEAGUE

Nadat de verliezende pitcher Sandy Koufax (1—8) de bases met walks had gevuld, sloeg Chuch Dotterer een grand-slam, die de Cincinnati Redlegs een 4—3 overwinningen op de Los Angeles Dodgers bezorgde. Bob Purkey (5—3) won. Norm Sherry (6) had twee homeruns voor Los Angeles.

o—O—o

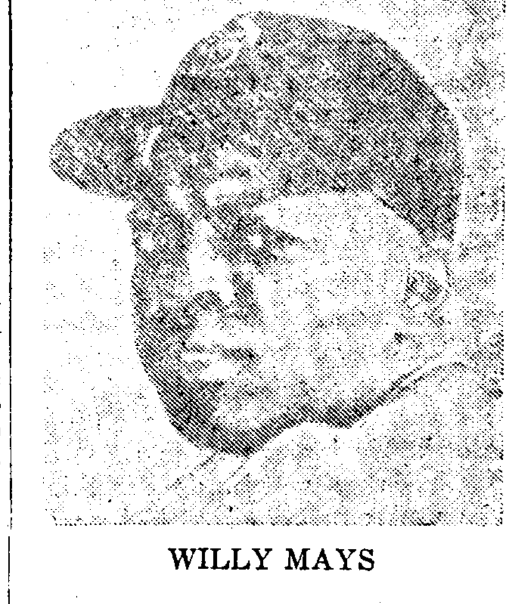
Larry Jackson (8—5), het „werkpaard" in het pitcherskorps van de St. Louis Cardinals versloeg de Pittsburgh Pirates gisteravond met een score van 9—6. De Cardinals sloegen veertien hits en maakten geen errors. Pittsburgh had tien hits, maar beging drie errors. Harvey Haddix (3—3) was de verliezer. Don Hoak en Smokey Burgess homerden voor de Pirates. Ken Boyer sloeg zijn vijftiende homerun van het seizoen voor de Cardinals.

o—O—o

Rookie-pitcher Freeman van de Chicago Cubs stond de Philadelphia Phillies gistermiddag maar vier hits toe en won zijn eerste Mayor-league-wedstrijd met de score van 6—1. JiJm Owens (3—6) verloor. Ernie Banks (15) sloeg een twee-run-homer voor de Cubs.

o—O—o

De San Francisco Giants versloegen de Milwaukee Braves met de score van 5—0. Willy Mays had een homerun voor de Giants. Sad Sam Jones (8—4) pitchte de shut-out, Warren Spahn (4—3) verloor.

WILLY MAYS

De stand in de National League:

	gew.	verl.	acht.
Pittsburgh	31	18	—
San Francisco	31	20	1
Milwaukee	23	19	4½
Cincinnati	26	25	6
St. Louis	23	26	8
Los Angeles ..	22	28	9½
Chicago	22	28	9½
Philadelphia ..	18	33	13½

AMERICAN LEAGUE

Mickey Mantle heeft, na een slecht begin van het seizoen, gisteravond weer van zich doen spreken. „The Mick" sloeg een solo-homerun in de achtste inning, zijn twaalfde van het jaar, die de New York Yankees met 4—3 van de Cleveland Indians deed winnen. Door deze overwinning zijn de Yankees thans slechts 2½ wedstrijd van de eerste plaats verwijderd. Art Ditmar (4—3) was de winnende pitcher en Dick Stigman (2—4) de verliezer.

o—O—o

De Baltimore Orioles ontketenden een aanval van dertien hits en brachten de Kansas City Athletics een 4—5 nederlaag toe. Hector „Skinny" Brown (6—2) was de winnaar. Er waren geen homeruns in deze ontmoeting.

o—O—o

De Chicago White Sox scoorden dertien runs op achttien hits en wonnen met 13—3 van de Boston Red Sox, die dieper op de laatste plaats van de American League werden gedrukt. Russ Kemmerer (3—3) won en Tom Brewer (4—6) verloor. De enige homerun in deze wedstrijd kwam van de bat van Ted Williams (4).

o—O—o

Zowel de Washington Senators als de Detroit Tigers sloegen tien hits en maakten één error, maar Detroit wist er beter van de profiteren en won met 7—4. Steve Bilko (5) had een drie-run-homer voor Detroit. Bob Allison (7) sloeg een solo-homer voor de verliezers.

o—O—o

De stand in de American League is thans als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Cleveland	28	18	—
Baltimore	30	21	½
New York	26	21	2½
Detroit	25	21	3
Chicago	27	23	3
Washington ..	20	27	8½
Kansas City ..	20	29	9½
Boston	15	31	13

o—O—o

Ray Robinson wil revanche

Sugar Ray Robinson wil een revanche wedstrijd tegen de wereldkampioen middengewicht Paul Pender, die gisteravond voor de tweede maal van hem won. „Ik ben twee keer naar Boston gekomen om tegen hem te boksen", aldus Sugar Ray, „nu moet hij eens een keer op mijn grondgebied, in New York, komen boksen".

Nederlandse kanoploeg naar ROME

Vanwege de goede resultaten, die de Nederlandse kanoploeg de afgelopen weken in Wuppertal en Herdecke behaalde, heeft het Nederlandsch Olympisch Comité besloten een ploeg in te schrijven voor de Olympische kano-wedstrijden op het Albano-meer. Nederland zal meedoen aan de nummers: kl 1000 meter, k2 1000 meter en kl. 4 x 500 meter.

Het is nog niet bekend, welke kanovaarders Nederland zullen vertegenwoordigen. De meest serieuze kandidaten zijn: Geurts, Knuppe, Wijsen, Beunder, Lagrand en Huisman.

ANQUETIL niet in de Tour

De ciclist Jacques Anquetil, die de ronde van Italie heeft gewonnen, heeft meegedeeld dat hij niet in de ronde van Frankrijk zal uitkomen. De ronde zal op 26 juni beginnen.

Het besluit van Anquetil, dat een zware schok is voor de „Tour De France" heeft veel teleurstelling in Franse sportkringen teweeggebracht, omdat Anquetil een van de best geklassificeerde fietsers voor de Tour is.

Anquetil heeft besloten deel te nemen aan de Wereldkampioenschappen, welke in Augustus in Oost Duitsland zullen plaatsvinden.

— Het Witte Huis te Washington heeft vrijdag meegedeeld dat president Eisenhower nog steeds van plan is Tokio te bezoeken ondanks de vijandige betoging op het vliegveld van de Japanse hoofdstad tegen Eisenhower perssecretaris,, Hagerty.

Suriname tegen Middlesex Wanderers

— Op dinsdag 14 juni zal de Surinaamse voetbalploeg uitkomen tegen de beroemde Engelse voetbal combinatie Middelsex Wanderers. Deze amateurploeg maakt vrijwel ieder jaar een grote buitenlandse trip. Het streven van deze Engelse club is er steeds op gericht geweest om de zuivere amateurstatus te handhaven, vandaar dan ook dat de officials, die het eltal vergezellen de reiskosten uit eigen zak moeten betalen. Tot de ploeg, die in Suriname zal spelen, behoren diverse Engelse amateur internationals. De meest bekende speler is ongetwijfeld doelman Pinner van Queens Park Rangers. Verder komen mee Ian Harnett van Queens Park, George Taylor van Hounslow, John Wakefield (Corinthian Casuals) Robert Cromar (Queens Park), F.C. Micheal Greenwood (Bishop Auckland), Pat Neil (Cambridge University).

De spelers van Qpeens Park zijn allen uitgekomen voor het schotse nationale team.

TREVOR FORD weer naar Engeland

Trevor Ford, de 35 jarige Britse midvoor van PSV, 44 maal International van Wales, is na een verblijf van drie jaar in Nederland weer in Engeland „gekocht". Een Engelse derde divisieclub heeft Ford overgenomen.

Men wil bij PSV echter nog niet [illegible] de transfer som en de club, omdat de Engelse voetbalbond nog geen toestemming heeft gegeven. Trefor Ford kwam destijds naar PSV van Cardiff City, waar men hem drie jaar geen spelerskaart heeft willen geven na relletjes over uitlatingen van Ford, onder andere over het Britse prof-voetbal.

Kampioenschappen tennis P.S.V.

De resultaten van de gisteren gehouden wedstrijden voor de tennistitels van de Politie Sport Vereniging waren als volgt.

Bij het gemengd dubbel wonnen mej. Gouw-Ververs met 6—2 en 6—0 van mevr. Ververs-Kop Jansen. In het herendubbel zegevierden de Jong en Valkenberg met 5—7, 5—3 en 6—2 over Christiaan-Linders.

Morgen worden de wedstrijden voortgezet. De finale in het damesenkelspel tussen mevr. Nijboer en mej. Gouw zal dan worden verspeedt De competitie in het herenenkelspel wordt vervolgd met het treffen tussen Hilhorst en Leenders.

Belgische Tour-ploeg compleet

Een bezoek van de Engelse koningin aan Pakistan zal in februari plaats hebben,

De Belgische ploeg voor de Ronde van Frankrijk is compleet. Na het definitieve besluit van Rik van Looy om niet in de tour te starten, heeft de keuzecommissie van de Koninklijke Belgische Wielerbond voor de vier plaatsen, die nog open waren, aangewezen: André Messelis, Louis Proost, Julien Schepens en Frans Schoubben. Als eerste reserve is gekozen Jan Zagers.

De Belgische ploeg ziet er nu als volgt uit: Jan Adriaenssens, Jean Brankart, Armand Desmet, Joseph Planckaert, Jos Hoevenaers, Marcel Janssens, André Messelis, Eddy Pauwels, Louis Proost, Ivo Molenaers, Frans Schoubben, Julien Schepens, Michel van Aerde en Martin van Geneugden. Ploegleider is Georges Ronsse. De renners zullen nog aan een medische keuring worden onderworpen, die vooral voor Brankart, Van Aerde en Molenaers, die de laatste weken in niet al te goede fysieke conditie waren, ongetwijfeld zwaar zal zijn.

Ten aanschouwe van ca. 60.000 mensen, die heerlijk in het zonnetje zaten en lagen te bakken, werd de Grand Prix 1960 verreden op het cicuit van Zandv oort. Sterling Moss in Lotus no. 7, die hier achter de winnaar, de Australiër Jack Brabham in Coop er no. 11 door de bocht stuift, werd ongelukkigerwijze vierde door een lekke band. De minuten, die nodig waren van wiel te verwisselen kostten hem de zege.

Toerisme in en uit

Deze week

- enkele markante aspecten van „Shopping Centre Curaçao"
- accentjes van ons land en volk
- de wereldberoemde passiespelen van Oberammergau
- het miljoenentrekkende Eucharistisch Congres te München.

Curaçao als Shopping Centre

Waar, o waar kunnen we uitblazen?

Zijn de toeristen, die hier komen, echt in vakantie-stemming? Zeggen de echtgenoten, wanneer ze zich een paar speelse Bermuda-shorts hebben aangemeten, tegen hun vrouwen: Kom, ga jij nu maar een juweel uitzoeken, kind?

We legden deze vraag voor aan iemand, die het weten kon, aan een heer namelijk onder wiens waakzaam oog op toeristendagen vele zilveren, gouden en porceleinen kostbaarheden de winkel verlaten, om in een toeristenkoffer naar de uiteindelijke plaats van bestemming te worden gebracht. Hij keek een beetje sceptisch en gaf toen het antwoord, dat we eigenlijk al half en half hadden verwacht. In de meeste gevallen schijnt het wel zo te zijn, dat de toerist, die op Curaçao zijn inkopen komt doen, van te voren al een lijstje heeft klaar gemaakt met „dat en dat wil ik hebben". Ook familieleden hebben lang tevoren bepaalde opdrachten meegegeven. Dan zijn er nog de cadeautjes voor thuis en voor personeelsleden, die de terugkomst van de baas verzoet zien door een geschenk. Het is geen zeldzaamheid wanneer er op één dag bijvoorbeeld zestig „oud-Hollandse" toilet-sets de deur uitgaan, om na verloop van enige weken te worden uitgedeeld aan zestig ateliermeisjes, wier overwerkte werkgever er nodig eens uit moest.

Behalve naar horloges — die men hier goedkoper dan in Amerika en zelfs billijker dan in Zwitserland kan kopen — is er grote vraag naar porcelein-figuurtjes, dinner sets, gouden sieraden (waarbij armbanden en chokers niet de laatste plaats innemen), naar charms, serviezen en gecultiveerde parels.

Er zit niet de spontaniteit achter van het souvenir, dat in een plotselinge opwelling werd gekocht. Voor vele van deze artikelen, die vaak inderdaad behoorlijke bedragen vergen, werd van te voren een begroting opgemaakt en alles wat mee naar huis werd gebracht, wekt achteraf de indruk, dat de reis eigenlijk helemaal niet zo duur is geweest!

Want waarom zou je het er op deze manier niet uit halen, en op Curaçao iets kopen, waarvan je weet dat je het toch nodig hebt, en dat het hier soms de helft goedkoper is dan thuis? Dat geldt uiteraard niet alleen voor horloges; we kennen allen de dagen, waarop we de toeristen in de rij zien staan voor hun drank „in bond", waarop de dames elkaar verdringen voor het tafellinnen, en de parfum bij wijze van spreken met litersflessen naar het schip wordt gesleept. Vooral bij het laatstgenoemde artikel is het verschil in prijs formidabel.

Men betaalt in Amerika voor hetzelfde „lekkere flesje" zeker twee-, soms driemaal zoveel. In die hoge prijs zit dan ook het bedrag gecalculeerd, dat men in de States voor adverteren uit moet trekken, een factor die hier, bij de verkoop aan toeristen, uiteraard vervalt. In Amerika moeten bovendien de importeur, de groothandel, die dan weer reizigers in dienst heeft, en de winkelier allemaal aan datzelfde flesje verdienen, terwijl men hier op Curaçao veelal rechtstreeks vanaf de fabriek geleverd krijgt, en zo de directe schakel vormt tussen producent en consument.

Dat alles werkt er aan mee om de prijzen redelijk laag te houden. Curaçao met zijn 3,3 procent invoerrechten op „toeristenartikelen", bekleedt een unieke concurrentie-positie. Het is dan ook van levensbelang voor ons eiland, dat deze status blijft gehandhaafd.

Het afgelopen toeristenseizoen is goed geweest, en het volgende zal nog beter worden. Men verwacht in de periode van oktober 1960 tot mei 1961 niet minder dan honderd cruiseschepen. Los daarvan staan — of liever varen — Alcoa-schepen en die van de Grace- en Delta Line, die een geregelde dienst op Curaçao onderhouden.

Er zullen dus volgend jaar nog meer horloges, foto-toestellen, flessen drank, parfums en linnen tafelkleden worden verkocht, en weer...... zal de vermoeide toerist in Punda nauwelijks een plekje vinden om zijn leden te strekken, of een quick lunch te gebruiken. Ten zij er een wonder gebeurt, natuurlijk.

Persoonlijk geloven wij in wonderen, maar we geloven ook, dat ze pas komen wanneer de mens gedaan heeft wat hij kon. En of dat hier ook is gebeurd, wagen we te betwijfelen. ou een echte, frisse, snelwerkende broodjeswinkel hier geen enorme toeloop te verwerken krijgen? Zou de toerist niet dankbaar zijn voor een tegen de zon beschut, maar toch winderig zitje in Punda, waar men vanuit een schaduwplekje de gezellige drukte van de stad kan gadeslaan en mede-reizigers kan ontmoeten? Zoals het nu is mankeert daar nog wel wat aan. In iedere stad, die als toeristencentrum mee wil tellen, treft men tenminste één zo'n rustplaats aan.

Een dergelijk plekje zou er ook toe bijdragen, dat de vermoeide toerist zich een ogenblik zou bezinnen op wat Curaçao nog meer te bieden heeft.

Men is heus nog niet uitgekeken, wanneer men een paar winkels is langs gerend. Wat kan men beter doen, wanneer men de sfeer van zijn vakantieoord wil indrinken, dan gaan zitten op een rustig plekje en ogen en oren voor alle mogelijke indrukken open zetten? Van dat geslenter houdt men alleen maar vermoeide voeten over, en het verlangen naar een fris bad begint zelfs de vreugde om een lang gewenste gouden armband te verdringen.

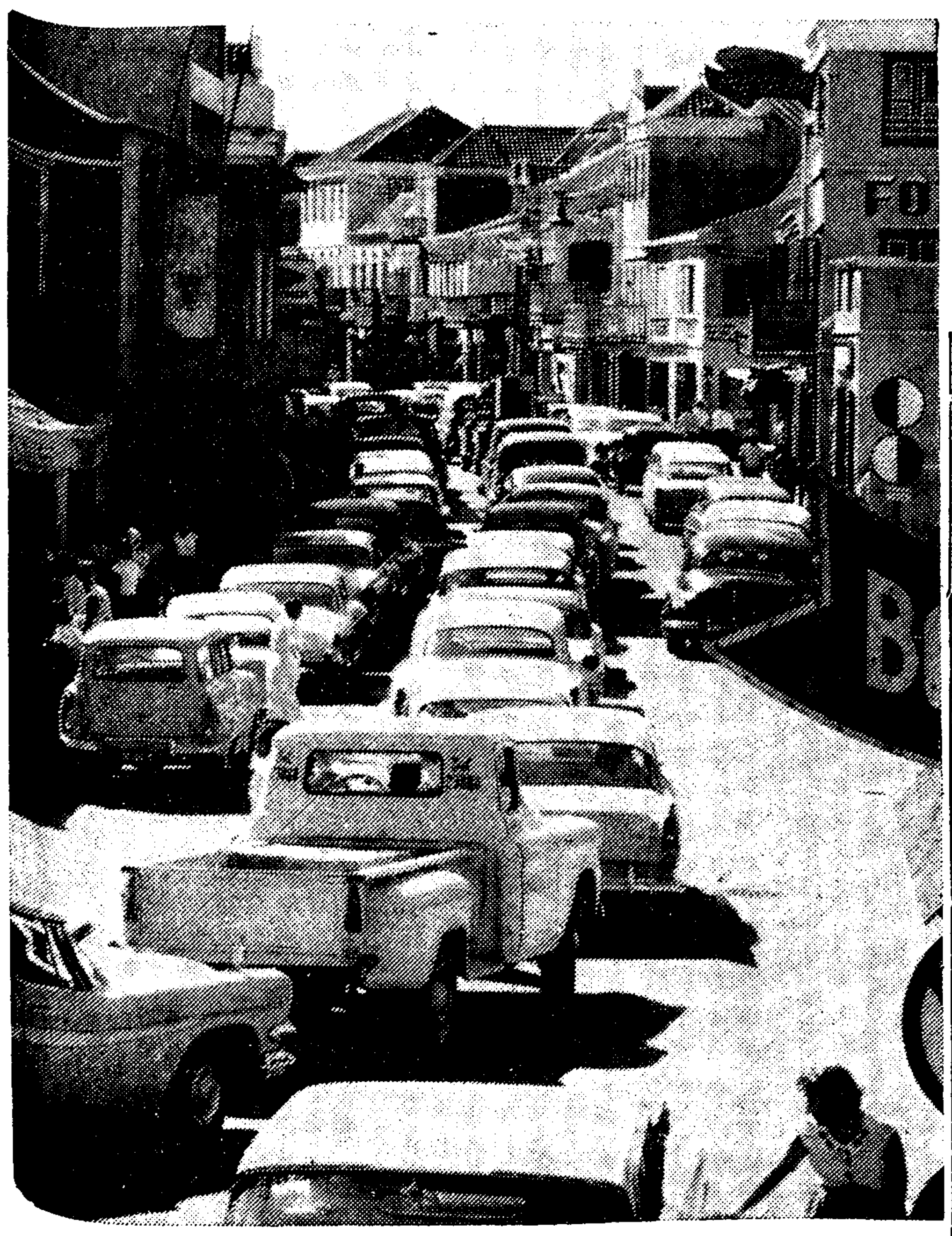
In elk Europees toeristenoord, hoe klein het ook mag wezen, kan men tenminste zitten en bijkomen van de vermoeienis, al duurt het toeristenseizoen daar nauwelijks langer dan de drie zomermaanden. In dat opzicht zijn wij op Curaçao, waar het grootste deel van het jaar toeristen komen in een wel zeer bevoorrechte positie. Laten we daar dan ook begrip voor tonen, en er geen genoegen mee nemen, dat de vermoeide eendagsvlieg, die de toerist is, zijn pakjes onder zijn arm neemt en zegt: Nou, dat natuurschoon en die sfeer vind ik wel op Trinidad of Haiti......

Er is in dit verband nog iets, dat ons van het hart moet en dat, al is het slechts zijdelings, toch met toerisme te maken heeft. In geen één zaak, die het van de toerist moet hebben, zal men traag worden bediend. Traagheid kost geld namelijk.

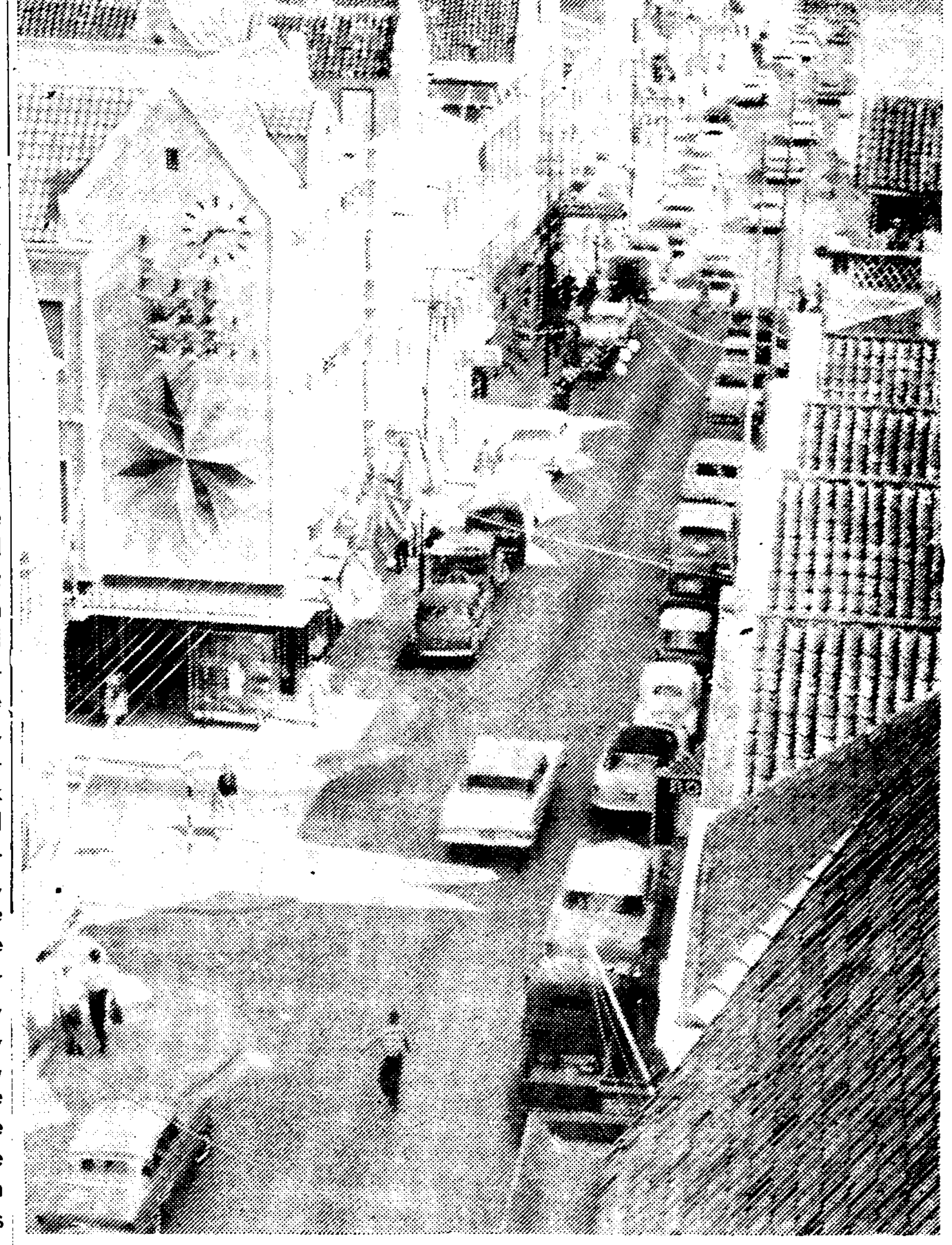
Maar waarom moet wij, arme eilandbewoners, die geen gouden armband komen kopen, maar wel een brood of een stropdas of een pakje sigaretten, soms urenlang wachten? Wachten totdat de juffrouw achter de toonbank haar gesprek beëindigd heeft, wachten tot ze klaar is met haar vriendinnen en ons weer kan aankijken, totdat ze de moeite wil nemen om ons datgene aan te reiken wat we zoeken, en niet wat ze kwijt wil zijn? Wij op onze manier, of we nu journalisten, kantoorbedienden of huisvrouwen zijn, dragen ook bv tot de welvaart van Curaçao, al was het alleen maar door er te wonen en er ons inkomen te spenderen, of door goed te zorgen voor onze tuin, die van een heel klein deeltje van het eiland de schoonheid verhoogt. Maar laat men ons dan ook, wanneer we die tuinslang of die gieter, dat brood of die jurk komen kopen, van achter de toonbank met enige belangstelling van dienst zijn. We kunnen niet allemaal de kip met de gouden eieren, of liever de gebraden haan, uithangen. Maar die toerist is morgen weer weg, terwijl *wij* elkaar alle dagen van het jaar nodig blijven hebben!

Wat zou er zitten in het pakje, waarmee deze Jan zo manhaftig loopt te zwaaien?

De Breedestraat-Otrabanda, die zijn naam geen eer aandoet.

De Breedestraat-Punda, waar ieder toeristen-seizoen kapitalen omgaan.

Je zou bijna denken, dat er toch nog een Treasure Island bestaat......

Curaçao,

Winkelcentrum van de – Caribbean –

Dat bevordering van het toerisme voor Curaçao van groot belang is daar is iedereen het wel over eens. Het zijn er echter niet velen, die inzien welke geweldige mogelijkheden er zitten in z.g. toeristen-industrie. Men is immers zo dikwijls geneigd om te denken, dat de baten, die het toerisme afwerpt, alleen aan een beperkt aantal bedrijven ten goede komen. Dit is slechts ten dele waar. Wel is het vanzelfsprekend, dat de zaken die zich specialiseren in toeristen-artikelen, het meeste profijt trekken van het toeristen-bezoek. Wat men echter vaak niet beseft, is, dat de z.g. „toeristen industrie" alles omvat wat in direct verband staat met het toerisme zoals vervoermiddelen, hotels, pensions, restaurants, bars, musea etc., kortom alles wat het vreemdelingenverkeer raakt.

„Toeristenindustrie" is eigenlijk een meer omvattend begrip dan „toeristenverkeer"; dit laatste geeft meer in het bijzonder de stroom personen of het aantal bezoekers aan, terwijl „industrie" als het ware slaat op de veelheid van handelingen, die te pas komen bij toeisten-bezoeken. Hieruit volgt, dat de baten van de toeristenindustrie, direct of indirect inderdaad de gehele gemeenschap ten goede komen.

Curaçao staat sedert lang bekend als een „shopping center". Het toerisme is voor ons niets nieuws. Zijn wij echter geheel meegegaan met de tijd? Hebben wij alle ons ten dienste staande middelen uitgeput om ten volle de vruchten te plukken van onze traditioneel-historisch bevoorrechte positie ten aanzien van het toerisme?

Laten wij maar direct toegeven, dat dit tot nog toe niet het geval is geweest. Onze enige hoop om het in de toekomst beter te kunnen doen, ligt in het besef, dat als wij ons gaan verankeren in de traditie en op onze lauweren gaan rusten, anderen ons dan voorbij zullen streven. Traditie is een samenstel van gebruiken en van veroverde waarheden. Zich hieraan reactionair vasthouden, zonder daarop voort te bouwen met nieuwe inzichten en methoden, betekent stilstand; en stilstand betekent achteruitgang.

Het toeristenverkeer in het Caraibisch gebied in sedert de laatste wereldoorlog met grote sprongen toegenomen. Puerto Rico, Jamaica en de Virgin Islands zijn sprekende voorbeelden van een gezonde ontwikkeling van de toeristenindustrie.

In een recente lunch-bijeenkomst van onze Vereniging heeft de Heer C. L. Delvalle enkele bijzondér interessante gegevens naar voren gebracht teneinde het enorme belang dat de toeristenindustrie voor Curaçao inhoudt, aan te tonen. Als voorbeeld koos hij de Virgin Islands, die in de periode van 1 juli 1958 tot 1 juli 1959 door 164.000 toeristen werden bezocht, en daaraan niet minder dan $ 21.000.000 (ƒ 40.000.000) aan revennueën verwierven. Dit bedrag werd uitgegeven aan inkopen, hotel en taxifares etc. Dus zuivere „toeristen dollars". Het aantal van 164.000 bestond voor 75% uit z.g. „stay over tourists" en voor 25% uit „cruise tourists".

Bij benadering wordt geschat, dat ± 50.000 cruise passagiers het afgelopen jaar $ 5.000.000 op Curaçao aan goederen hebben uitgegeven. In dit bedrag is niet inbegrepen hetgeen deze toeristen verder hebben gespendeerd aan taxis, restaurants, bars etc Dit waren de doorgaande toeristen aan boord van de ± 100 cruise schepen, zoals de Grace line, Alcoa, Delta, etc. etc. Voor wat betreft het bezoek van „stay over tourists" moet gezegd worden, dat deze tak van het toeristenverkeer hier nagenoeg in de kinderschoenen staat. De opbrengst is maar heel weinig. Door het krachtig ter hand nemen van een goed opgezet plan voor de toeristische ontwikkeling, inhoudende bv. verbetering van het wegennet, aanleg en verbetering der stranden, bouw en exploitatie van hotels, restaurants en recreatiefaciliteiten, behoud en restauratie van historische gebouwen, accentuering van de locale cultuur etc. en gesteund door een grootschepse doelmatige reclame in de Verenigde Staten, moet, naar de mening van de Heer Delvalle, — een mening die ik volkomen onderschrijf, — het mogelijk zijn om:

a) het aantal cruise passagiers te handhaven;
b) de stroom van „stay over" toeristen geleidelijk te doen aangroeien en zodoende de ontvangsten daaruit te doen toenemen tot ± $ 20.000.000 zoals de Virgin Islands; (in totaal, dus inclusief hotels, restaurants, bars, taxis en andere diensten).

waardoor wij dus op een totaal zouden komen van $ 25.000.000.

Deze berekening is gebaseerd op een gemiddelde uitgave van $ 150 per „stay over" toerist en $ 100.— per cruise toerist. Hoewel dit astronomisch klinkt, is het zeker niet onbereikbaar. Hebben de Virgin Islands het onmiskenbare voordeel, dichter bij de Verenigde Staten te liggen, het is evenwel een feit, dat Curaçao veel meer bekendheid heeft als „shopping center".

Het aantrekken van nieuwe industrieën **waaraan de laatste tijd zoveel aandacht wordt besteed, is** inderdaad een zeer lofwaardig streven. Het is te hopen dat de Antilliaanse Brouwerij en de Verffabriek door vele anderen gevolgd zullen worden. Wij hebben ze hard nodig, zeer zeker met het oog op de bevolkingsaanwas. De blik gericht te houden op de mogelijke voordelen die o.a. de Euromarkt voor ons zou kunnen hebben is een gebiedende eis. Als men echter het ene doet behoeft men daarom het andere niet te laten. Het ligt immers voor de hand, dat wij ons primair erop moeten toeleggen de toeristenindustrie, die reeds bestaat, doch niet ten volle wordt uitgebuit, tot volledige ontwikkeling te brengen. En nogmaals: men passe ervoor op de mogelijkheden van het toerisme te onderschatten!

Er behoeft nauwelijks op gewezen te worden wat het voor de economie van ons eiland zal betekenen per jaar ƒ 50.000.000 meer in omloop te hebben.

Bij een toename van het toeristen verkeer zoals hierboven als niet onmogelijk beschreven, zal er naar schatting werkgelegenheid worden geschapen voor minstens 3000 personen (d.w.z. in winkels, hotels, restaurants, bars, bij het vervoer etc. etc.).

Een ruwe berekening wijst uit dat de invoerrechten (op datgene wat meer zal moeten worden ingevoerd om aan het grotere aantal toeristen te worden verkocht), de inkomstenbelasting van de handelaren en andere extra indirecte inkomsten voortvloeiende uit de toename van het toeristenverkeer, de overheid ongeveer ƒ 2.500.000 meer aan netto ontvangsten zullen opleveren.

Laat men nu niet de schouders ophalen en zeggen, dat dit luchtkastelen zijn, gebaseerd op onpractisch idealisme. Integendeel dit zijn mogelijkheden die voor het grijpen liggen.

De luchtvaart-tarieven spelen hierbij vanzelfsprekend een zeer **belangrijke rol. Een sprekend voorbeeld hiervan is de toename van het toeristenverkeer naar Aruba sinds de opening van de dienst van de T.C.A. met sterk gereduceerde passage-tarieven. Dit aspect verdient daarom dan ook zeer speciale aandacht.**

Temeer als men bedenkt dat in dit betoog alleen maar is gesproken over de Amerikaanse tourist, terwijl bevordering van het tourisme uit de omliggende landen, met name Venezuela en Colombia, van niet minder betekenis voor ons is.

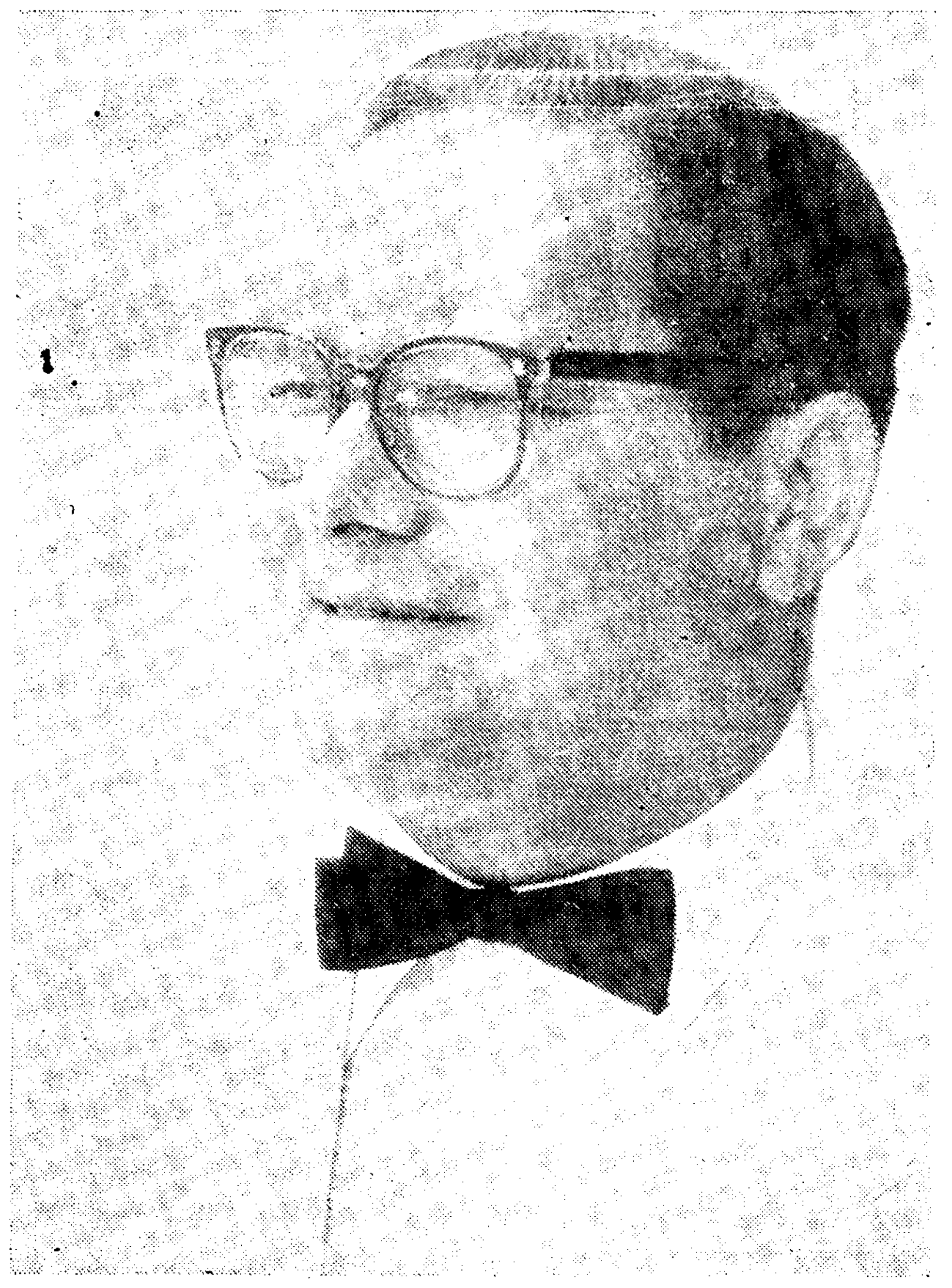
Ik meen voldoende aangetoond te hebben dat een krachtdadige en efficiënte ontwikkeling van de toeristenindustrie van belang is voor onze gehele gemeenschap. Dat de Handel, zeker niet op de laatste plaats, hiervan voordeel zal hebben, behoeft geen betoog. Doch niet de Handel alleen, zoals menigeen wil beweren!

Hier is een taak weggelegd voor Overheid en Handel, die hierin ten nauwste dienen samen te werken om dit plan te verwezenlijken. Het lijkt mij enigszins voorbarig om bij deze gelegenheid uit te weiden over de wijze waarop die samenwerking zou moeten geschieden. Juister is, dat de Overheid en de Handel hierover eerst in overleg treden. Ik ben er echter van overtuigd, dat de Handel bereid zal worden gevonden zij bijdrage te leveren.

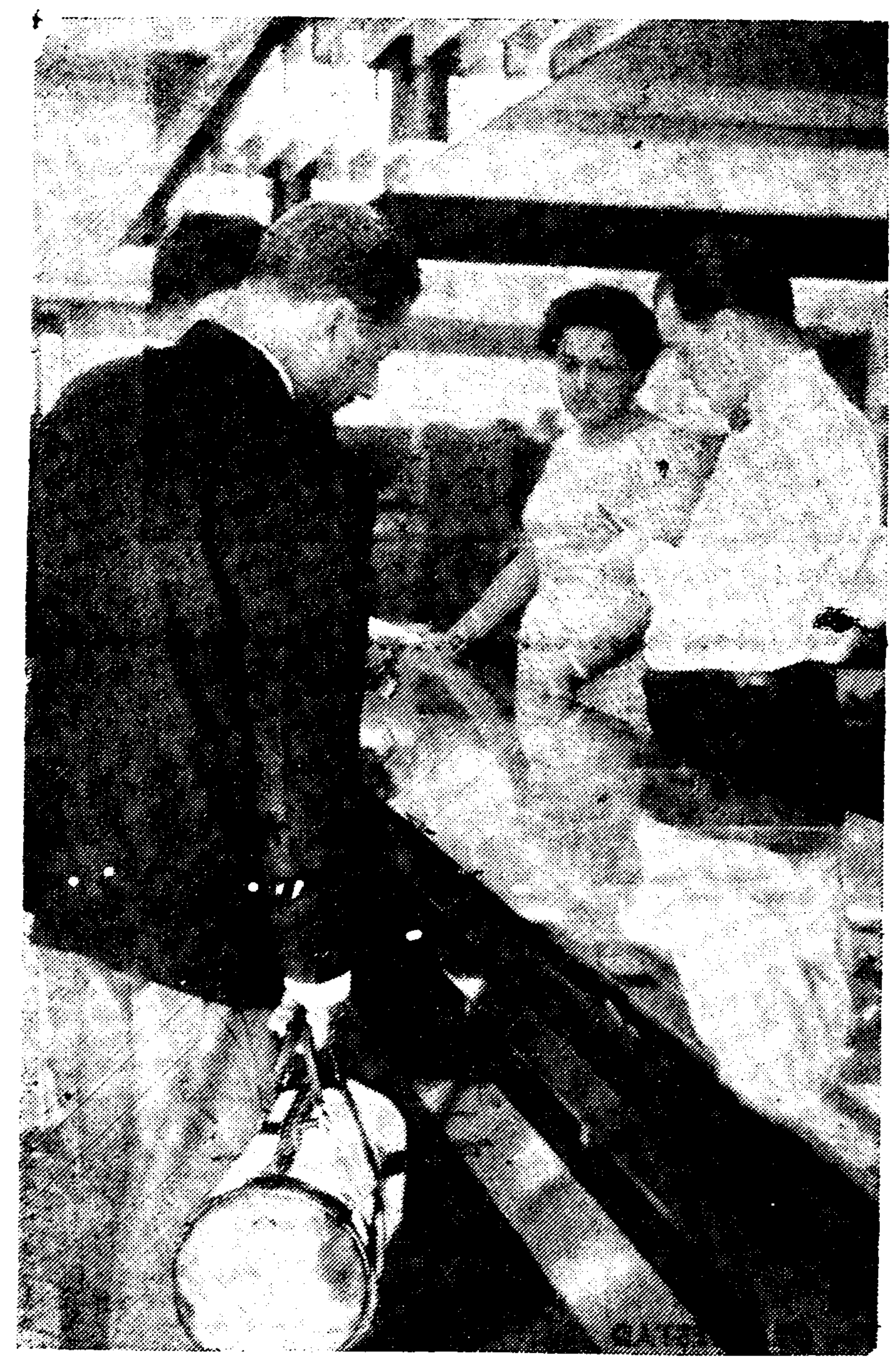
Tot slot is hier een woord van hulde aan de Amigoe op zijn plaats, die de laatste tijd zoveel publiciteit heeft willen geven aan het grote belang van het Toerisme.

CHARLES B. DEBROT

Voorzitter van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid.

CHARLES B. DEBROT

De handel heeft er belang bij.

Toerisme en handel

W. F. G. MENSING

„Curaçao, The shopping center of the Caribbean" of „Curacao, eye spot, buy spot" dit zijn de slagzinnen, waarmede het Curaçaos Toeristen Bureau Propaganda voor ons eiland in het buitenland maakt en terecht! Artikelen van bijna alle landen ter wereld worden hier aangevoerd, in winkels tentoongesteld en aan de vele bezoekers van Curaçao verkocht.

Wat is de oorzaak, dat wij een winkelcentrum in het Westelijk Halfrond zijn geworden? Een terugblik in de historie van Curaçao doet ons allereerst een rapport van Johannes van Walbeeck, de veroveraar van dit eiland op de Spanjaarden, aan de bewindhebbers van de West Indische Compagnie, lezen, waarin hij o.a. schreef:

„DE MEESTE VRUCHTEN, DIE DE COMPAGNIE UIT HET BEZIT VAN DIT EILAND ZOU KUNNEN TREKKEN, BESTAAN UIT DE SCHONE HAVEN, WELKE TOT EEN WIJKPLAATS DER HOLLANDSE SCHEPEN, DIE ONZE WATEREN BEVAREN, KAN DIENEN."

Noeste arbeid in landbouw en veeteelt hebben vanwege het zeer droge klimaat, de bewoners nimmer kunnen voeden. Als voornaamste bron van bestaan ontwikkelde zich de handel.

De mooie natuurlijke haven, werd door zijn strategische ligging een knooppunt van de scheepvaart. Schepen kwamen hier reparaties uitvoeren, provianderen en later bij de stoomvaart bunkeren. Er werden vracht en passagiers van en naar de omliggende landen vervoerd. Het eiland ontwikkelde zich als een belangrijke doorvoerhaven en daarnaast als een groothandelscentrum, waar buitenlandse kooplieden hun voorraden kwamen inslaan.

De beruchte 30% Antillenrechten, in 1881 door de President van Venezuela Guzman Blanco ingesteld, was het begin van vele tegenslagen die de handel sedert genoemd jaar te incasseren kreeg. Een pokkenepidemie, later een pest-epidemie, bloedige revoluties, blokkade van de Venezolaanse kust door Engelse, Duitse en Italiaanse oorlogschepen, slechte koffieoogsten, waren oorzaken dat de handel van Curaçao bij tijden minder goed floreerde. De economische toestand van het eiland was tijdens de eerste wereldoorlog echter over het algemeen gunstig te noemen. In 1915 vestigde zich hier de olieindustrie. De opening van het Panamakanaal was toen vrij spoedig te verwachten, waardoor er meer scheepvaart zou komen en het eiland zich dus tot een belangrijke bunker- en overlaadstation zou kunnen ontwikkelen. De aardolie van Maracaibo was zonder meer niet bruikbaar als stookolie voor schepen Eerst moesten de lichtere bestanddelen, zoals gasoline en kerosine, eruit worden gehaald. Langzamerhand werden de vele gebruiksinstallaties gebouwd die wij heden ten dage zien. De olieindustrie werd de voornaamste bestaansbron, maar daarnaast ontwikkelde zich ook de handel met rasse schreden en wel niet alleen om de behoeften van de locale bevolking te bevredigen, maar ook die van scheepsbemanningen en passagiers.

De Overheid heeft gelukkig altijd een open oog gehad voor dit belangrijk onderdeel van de handel en hield de invoerrechten immer relatief laag. Het is te hopen, dat de behoefte naar meer middelen, de overheid niet in verleiding brengt in de toekomst via verhoogde invoerrechten meer inkomen te halen, daar er dan zeker een kip die gouden eieren legt, geslacht zal worden.

Het groothandelscentrum waarvan ik in het begin van dit artikel repte, ontwikkelde zich langzamerhand tot een internationaal warenhuis, wat dus de detailhandel beoefende. Door scheepvaart en later ook vliegtuigverbindingen met practisch alle landen ter wereld kunnen artikelen gemakkelijk van overal worden geimporteerd. Luxe goederen, die relatief weinig vrachtkosten hebben en ook laag belast worden, kunnen dus tegen lage prijzen worden aangeboden. Op dit feit wordt niet alleen via alle mogelijke reclame-media gewezen, maar ook de van mond tot mond propaganda van tevreden klanten heeft Curaçao een zekere wereldvermaardheid als winkelcentrum doen krijgen.

Andere Caraibische eilanden, die hun voornaamste bestaansbron in de landbouw en wel hoofdzakelijk in de suikerrietteelt hebben, heffen hoge invoerrechten op luxe artikelen om overheidsinkomsten te krijgen en kunnen dus practisch niet met Curaçao concurreren. Een uitzondering vormen de Amerikaanse Maagdeneilanden, die met hun lage rechten, eveneens als „shopping paradise" worden betiteld.

Met de grote toeneming van het Caraibisch toeristenverkeer na de tweede wereldoorlog, gingen op de andere eilanden de ogen open voor het voordeel dat met lage prijzen te halen was. Verschillende Britse eilanden gingen er daarom toe over artikelen uit douane entrepot, dus zonder rechten te leveren. Men doet in de winkels een keus en krijgt het artikel aan boord afgeleverd. Voor dranken, porcelein en andere zware of volumineuze goederen werkt dit systeem goed, doch voor artikelen zoals horloges, camera's, juwelen en andere kleinoden zijn de uit „bond" leveringen niet gewild. De koper wil nl. deze laatste soort artikelen zelf direct meenemen.

De concurrentie in het Caraibisch gebied is in ieder geval in de laatste jaren veel scherper geworden en moet de Curaçaose koopman de prijzen op andere eilanden genoteerd, goed in de gaten houden. Nog onlangs heeft bijv. Curacao de prijzen van dranken verlaagd om concurrentie van St. Thomas op dit gebied het hoofd te kunnen bieden.

Een algemeen zegswijze is: concurrentie is gezond. Dit houdt de koopman wakker, niet alleen wat betreft prijsnoteringen, doch ook op het gebied van service, inrichting van winkelzaken en nog verschillende andere factoren die klanten trekken.

Ik ben blij te kunnen constateren, dat de Curaçaose koopman zich bewust is van deze concurrentie en dus bijtijds de nodige stappen weet te nemen.

W. F. G. Mensing, voorzitter van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Als de toerist van boord stapt, weet hij doorgaans precies wat hij zal gaan kopen.

Zonderlinge verzamelingen

Dat de zonderlingste dingen worden verzameld, blijkt wel uit een bezoek aan enkele musea van het Westduitse land Hessen. Men vindt, bij voorbeeld, in het Wijnmuseum te Rüdesheim een collectie zeldzame wijnflessen. Het Landesmuseum te Kassel heeft een voorliefde voor mandenwerk en voor horloges. Er zijn er bij, die al vier eeuwen oud zijn en toch nog op de sekonde juist lopen. Kassel bezit overigens ook het enige behangselmuseum ter wereld en onlangs is daar nog een Gebroeders Grimmuseum bijgekomen. In de loop van dit jaar wordt te Bad Homburg een hoedenmuseum geopend. Het zal vooral zijn gewijd aan de bolhoed, de „Homburger", die door de prins van Wales beroemd is geworden.

„Laadmeter"

Om inlichtingen te verkrijgen over de transportbehoeften in de randgebieden van Londen, heeft London Transport een apparaat uitgebracht, dat de passagiers in een bus kan tellen. De zg. „Loadmaster" wordt door het gewicht van de passagiers, wanneer zij gaan zitten, in werking gesteld en registreert op een bewegende strook papier het totaal aantal passagiers, dat zich bij elke halte in de bus bevindt. Door bestudering van de gegevens van de „Loadmaster" kunnen de verkeersautoriteiten beoordelen wanneer en waar wijzigingen in de dienstregeling moeten worden aangebracht. De „Loadmaster" kan in elke bus en op elke route worden aangebracht. Het apparaat bespaart veel kosten bij het onderzoek naar de reisgewoonten in de buitenwijken, maar zal in het centrum van Londen, waar de bewegingen van de passagiers zoveel ingewikkelder zijn en men meer gedetailleerde gegevens nodig heeft, de persoonlijke observaties door verkeersbeambten niet kunnen vervangen.

„Shopping paradise" in de zon.

✶ Curacaoensia ✶

Accentjes van ons land en volk

Door Pater Brenneker

★

83 Kalbas

Kleine kalbassen worden als *rumglaasjes* gebruikt, vooral bij buitenwerk. E enkalbasje ter grootte van een ei wordt groen afgeplukt en schoongemaakt, soms enigermate versierd, op twee-derde doorgesneden en dan gedroogd. Ze zijn licht en breken niet gauw; men noemt ze *gobi*.

84 Kanonskogels

In de omgeving van de baaien, waar in het verleden nog al eens gevochten is om het bezit van het eiland, werden en worden kanonskogels gevonden. De meesten hebben een diameter van 10 à 12 cm. Ze worden als curiositeit meegenom en enbewaard. Ze heten *bala di cajon*.

85 Kerkboek

Het oudst in het papiaments gedrukte kerkboek, boeki di misa dateert van 1856, dus nog in de slaventijd. Het is geschreven door de eerwaarde heer Frederiks, secretaris van Mgr. Niewindt, en draagt als titel „Dia di Kriestiaan santificaar pa orasjon" (De dag van e enchristen, geheiligd door het gebed). De spelling is bijna fonetisch: Hesoe Kriestoe, paas, Dioos, koos, magestaad; blijkbaar voor mensen die nauwelijks hebben leren lezen. Overigens blijkt uit heel het boekje geen enkele aanpassing aan locale of sociale omstandigheden.

86 Kerkhof

Het kerkhof wordt als het oord bij uitstek beschouwd, waar *geesten* rondwaren. Velen durven er 's avonds niet alleen langs of bidden hardop wanneer ze in de buurt komen. Bekende asociale typen die overleden zijn, ziet men wel als zwarte gedaanten over de kerken heenzweven in het hekwerk of hangen. Sommigen horen ze duidelijk brabbelen.

87 Keukenliedjes

Keukenliedjes worden gezongen bij het bereiden van de maaltijd. Zo zijn er *cantica di bati cu tati*, de liedjes bij het stampen van cactus; *cantica di bati maishi*, bij het dorsen van de mais in een pilon; en de *cantica di mula maishi*, bij het malen van de mais op een steen.

88 Kinderliedjes

Kinderliedjes begeleiden het spel der kinderen. Bij vele van deze liedjes is e eninvloed van de school merkbaar, of een invloed van het grote mensen lied, waarvan ze iets overnemen.

89 Klein Curaçao

Het eilandje Klein Curaçao heet in de volksmond *Klein Corsou*. Wel typisch, dat in alle andere gevallen het woordje klein in chikítu of chikí verandert, maar hier zuiver nederlands blijft. Ook merkwaardig, dat zijn oorspronkelijke benaming *Nicóla* geheel uit het gebruik is verdwenen.

90 Knoek

Knoek is de vernederlandste uitspraak van het papiamentse woord *cunúcu*. Het betekent ten eerste buitentas van zeildoek heet *muchila*. Spottend wordt zo'n tas ook wel een *sacu di picá* genoemd, de tas der zonde, omdat er ook wel eens iets in wordt meegenomen wat niet zeker van de taseigenaar is.

92 Koehoorn

De koehoorn wordt gebruikt als *muziekinstrument*, en het *cachu di supla*. Dicht bij de punt wordt een rond gat gemaakt van ongeveer twee cm. In dat gat wordt geblazen en gesproken. De opening aan de andere kant houdt men gedeeltelijk met de hand dicht om district, *buiten*, alles wat niet stad is. Ten tweede een *omheind stuk grond*, waar men wat vee houdt en wat plant en al dan niet woont.

91 Knoektas

De knoektas, *kotó*, is een van palmblad gevlochten tas, die de landbouwer of visser om zijn schouder draagt, als hij naar zijn werk gaat of ervan terugkomt. Een zelfde de geluid ente temperen en te moduleren. Vroeger werd bij oogstfeesten en bij het aankondigen van iemands dood altijd de hoorn gebruikt, thans behoort hij tot de zeldzame instrumenten.

93 Koningin

Naar een oude opvatting komen wetten rechtstreeks van het staatshoofd. Toen enkele vissers er zich e ensover beklaagden, dat zij bij het verkopen van hun vis afhankelijk waren van de visverkoopster (mercadera) op de markt, zuchtte de oudste onder hen: „Een beroerde wet; maar wel te begrijpen; de koningin maakte de wetten, en die geeft graag macht aan een vrouw".

94 Kozenaam

Iemands doopnaam wordt alleen bij officiele gelegenheden gebruikt. In het dagelijkse leven wordt iedereen bij zijn kozenaam, zijn huisnaam, *nomber di carinjo*, genoemd.

Vaak kennnen mensen niet eens de eigenlijke naam van hun buren. Francisco wordtt Chico, Geertruida Trij, Mercelita Chelí, Pablo Pa, Teodor Dochi, Florita Foói, Josefita Fita, Louis Wichi.

95 Kruiken

Kruiken van ongeveer een meter groot heten *djar*. De middelgrote, van 50 à 60 cm, *tinêshi*. Brede flessen en kruiken met een hals heten *butíshi*. Kleine aarden kruikjes (20 á 30 cm) met smalle hals heten *porón* Kleine kruiken met ruime openingom water uit te scheppen noemt men *we'a di awa*.

96 Lekesí

Lekesí is een *heuvel* in het zuiden van *San Juan*. Een slaaf ontvluchtte eens om aan een kastijding te ontkomen. Hij verborg zich in een spleet van deze berg, maar kroop er zodiep in, dat hij er niet meer uit kon komen en van ellende omkwam. Hij heette Lekesí.

97 Liederen

Curaçao is een der *rijkste* landen wat *geïmproviseerde liederen* betreft. Men krijgt de indruk, dat in vroeger tijden,bij gebrek aan vrije uren en middelen, de bevolkingzich met tiendubbele ijver heeft toegelegd op de volkszang. Men heeft van de nood een deugd gemaakt, en al zijn gevoelens uitgezonden. Hun aantal bloopt *over de duizend*, maar er is nog weinig van vastgelegd en gepubliceerd.

98 Liederen

De vele liederen die nog leven onder het volk, zullen over 20 of 30 jaar *verdwenen* zijn. Door de radio is de mens oververzadigd van muziek, die op een zeer gemakkelijke manier in huis komt. Dat is een meer geperfectioneerde zang. Uit een valse schaamte voor al wat eigen is en herinnert aan die oude arme tijd, beziet men zijn eigen liederenrijkdom als iets armzaligs. En toch spreken velen hun heimwee uit naar die zuivere produkten van eigen bodem.

99 Liederen

Reeds zeer lang geleden is er iets van de oude zang *op schrift gesteld*. Een man van in de tachtig verhaalt: „Eens kwamen de vier eigenaren van *Koraal Specht* bijeen, en riepen de bomba's van de slaven. Dezen moesten werkliedjes zingen in het gené, en de heren schreven ze op. Ze stuurden ze naar Holland ter onderzoek, en kregen als antwoord terug, dat het vooral teksten waren ontleend aan dierengeluiden."

100 Liederen

Jaren her leefde er op Bandabao een meester-zanger (*baas di cantu*), een zekere *Djaoen*, die er een dik schrift op nahield, waarin zijn liederen stonden opgetekend. Djaoen maakte school. Hij stierf in de stad, maar voordat de familieleden arriveerden, waren vier van zijn leerlingen er ieder met een deel van zijn bundel vandoor.

101 Liederen

Liederen worden niet gecomponeerd, niet voorbereid. Zangers met aanleg luisteren aandachtig naar meesterzangers, en treden dan bij gelegenheden op. De *omstandigheden* zetten aan tot zingen: een gebeurtenis van belang, zwaar werk, een feest. De zanger *improviseert* en *fantaseert*. Het beste wat bij dergelijke gelegenheden te berde wordt gebracht, blijft hangen, en komt op het in de regel omgeschreven repertoire van de traditie.

102 Lopen

De *arbeid* van bepaalde *vrouwen* van Bandabao bestond uit lopen naar de stad. Ze liepen volgens een vast schema, beladen met een mand eieren en wat strooheden. Dat begon maandagsmiddags om drie uur; ze haalden de Kloof of de Seru Grandi. Onder een boom brachten ze de nacht door. Vroeg in de morgen bereikten ze de stad. Om twaalf uur 's middags begon de terugtocht, in één ruk, en waren dan juist voor het donker thuis. Woensdags en vrijdags had eenzelfde tocht plaats. Zondags werd niet gelopen, tenzij alleen maar een uurtje naar de kerk en een uurtje terug.

103 Losliedjes

Losliedjes werden gezongen bij het *lossen van een boot*, vooral bij houtskoolbarken. Op een rij liepen de dragers of draagsters op en af, met een volgeladen mand op het hoofd. Voor iedere mand kregen ze een fiche (ficho) dat na de arbeid tegen geld kon worden ingewisseld. Ze heten *cantica di corre ficho*.

104 Luango

Luango is de naam van een *groep stammen* in west Afrika. Hier bleef de naam bestaan voor de minst gecultiveerde slaven, die nog het sterkst de oude gebruiken handhaafden. Het waren vaak de laatst aangekomenen. Ook hun *taal* werd luango genoemd, en is een sinoniem voor gené. Nu nog heet ook *bontgekleurd*, opvallend van kleur luango.

105 Luango

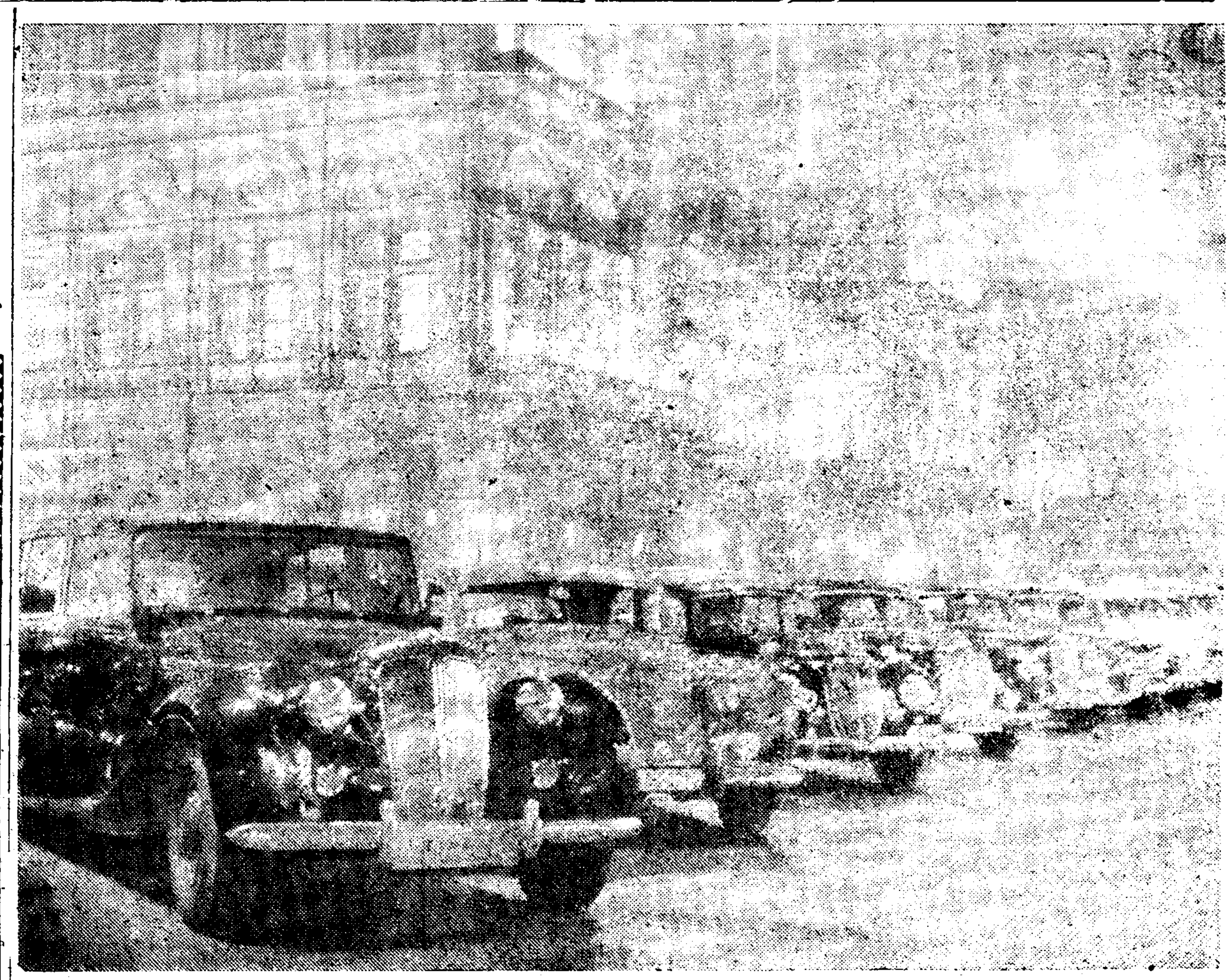
Een man van 72 jaar vertelt: „Ze zeggen, dat wij zwarte mensen afstammen van de luango's. Dat waren heel kleine zwarte mensjes, die veel dichter bij de dieren stonden dan wij. Ze spraken hun taal en verstonden die. Het gené was de dierentaal. Let maar op de era oude liedjes; die zitten vol van dierengeluiden en gezegdes".

106 Lijfstraffen

In de slaventijd werden geregeld zware lijfstraffen toegediend. Een wet legde het kastijden wel aan banden, maar van het handhaven kwam weinig terecht. Zelfs de *doodstraf* is meer dan eens particulier toegediend. Niet waar is, dat alle slaven werden geslagen. Verschillende slaveneigenaren staan tot nu toe bekend als beminde vaderfiguren.

107 Lijfstraffen

Afranselen van slaven gebeurde soms met *watapanatakken*, en wel met zoveel takken als slagen moesten worden gegeven. Soms met de *bullepees*, en dat kwam harder aan. Want deze slaat het vlees van de rug gemakkelijk open. De verwonde rug werd daarna met een opengesneden wilde kalbas, in zout gedoopt, ingewreven, wat een brandende pijn veroorzaakte.

München bij nacht

Paus naar Eucharistisch Congres te Muenchen?

(Van onze Romeinse correspondent)

De geruchten, die met een zekere hardnekkigheid in Duitsland circuleren, dat paus Joannes XXIII een eendaags bezoek aan het Internationale Eucharistische Congres te München zou brengen, vinden tot heden te Rome geen enkele bevestiging. Welingelichte kringen achten de overkomst van de paus niet zeer waarschijnlijk. Het feit, dat thans, dit is twee en een-halve maand voor het congres, te Rome niets uitlekt van onderhandelingen en voorbereidingen, die dan toch zeker aan de gang zouden moeten zijn en daarbij het punt, dat een maand geleden tot 's pausen officiële afgezant naar het congres kardinaal Testa is benoemd, schijnen wel in de richting te wijzen, dat de Duitse berichten onjuist zijn.

Het persbureau van het congres heeft verklaard, dat alle informaties over een komst van de H. Vader ongefundeerd zijn en „bij de huidige stand van zaken" in tegenstelling staan tot de werkelijkheid. De term „huidige stand van zaken" in het communiqué is overigens een merkwaardige beperking. Joannes XXIII heeft in de praktijk zijn mening getoond, dat dertig jaar na het verzoeningsverdrag met Italië de bezwaren wel gesleten zijn, dat bij voorkomende gelegenheden de paus zich ook buiten de muren van Vaticaanstad kan bevinden. De H. Vader vindt het vervolgens nodig tot de mensen te gaan. Dat hij zich daarbij niet beperkt tot Rome alleen, is bereids duidelijk.

Kort na zijn kroning heeft Joannes XXIII evident het eeuwfeest te Lourdes en het Mariajaar in eigen persoon willen sluiten, maar hij is gezwicht voor de Vaticaanse voorzichtigheid. Zeker is, dat de paus in juli a.s. de abdij van Monte Cassino zal bezoeken en wellicht ook het pelgrimsoord Loreto.

Met de huidige middelen der luchtvaart, nog van straalvliegtuigen afge... [illegible] een reis van Rome naar München nauwelijks bezwaarlijker dan de autotocht Rome-Monte Cassino. De organisatoren te München zouden een program voor de H. ... kunnen opstellen, dat de 79-jarige niet overmatig vermoeit. De afstand München-Rome laat toe, dat de paus des avonds weer in het apostolisch paleis terug is.

Samenvattend kan men dus zeggen dat noch de technische zijde van de reis, noch de persoonlijke ingesteldheid van de regerende paus doorslaggevende bezwaren vormen voor een eventuele eendaagse deelname aan het congres.

De organisatoren hebben dan ook van meet af aan het pauselijk bezoek gehoopt, een hoop, die nog doorstraalt in het aangehaalde communiqué van het congres-persbureau. Verwacht worden te München een miljoen katholieken uit alle delen van de wereld. Het thema, dat voor dit congres rond de heilige Eucharistie gesteld is, luidt: pro vita mundi, voor het leven der wereld.

Het verschijnen van Joannes XXIII te München zou dus gerechtvaardigd — zo men wil — zijn door de universeel kerkelijke bijeenkomst en door doel en onderwerp van deze bijeenkomst. Indien de paus niet naar München gaat, hetgeen men in Rome het waarschijnlijkst acht, dan is dit slechts om in de toekomst anderen en andere congressen en manifestaties teleurstellingen te besparen en om wrijvingen te voorkomen.

Proces tot Zaligverklaring pater MAYER

De Congregatie der Riten zal vermoedelijk nog vóór het begin van het Int. Eucharistische Congres in München het zaligverklaringsproces openen van pater Rupert Mayer S. J., die vanwege zijn verzet tegen het Nationaal Socialisme tijdens de oorlog veel te verduren heeft gehad en op 1 november 1945 aan de opgelopen kwalen overleden is.

Kardinaal Faulhaber, de aartsbisschop van München, evenzeer een verzetsman, noemde pater Mayer „de Apostel van München".

Pater Mayer S. J. behaalde in de eerste wereldoorlog, waarin hij vrijwillig aalmoezenier werd, het ijzeren kruis. Hij werkte van 1912 af 33 jaren in München, met twee onderbrekingen: in 1937 werd hij tot een half jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens verzet tegen de Nazi's; van 1939-1941 verbleef hij in Sachsenhausen en nadien was hij opgesloten in de abdij van Ettal.

Hij is vooral bekend om zijn ijver en het tot bloei brengen van de Maria congregaties voor mannen.

Een miljoen personen naar Muenchen

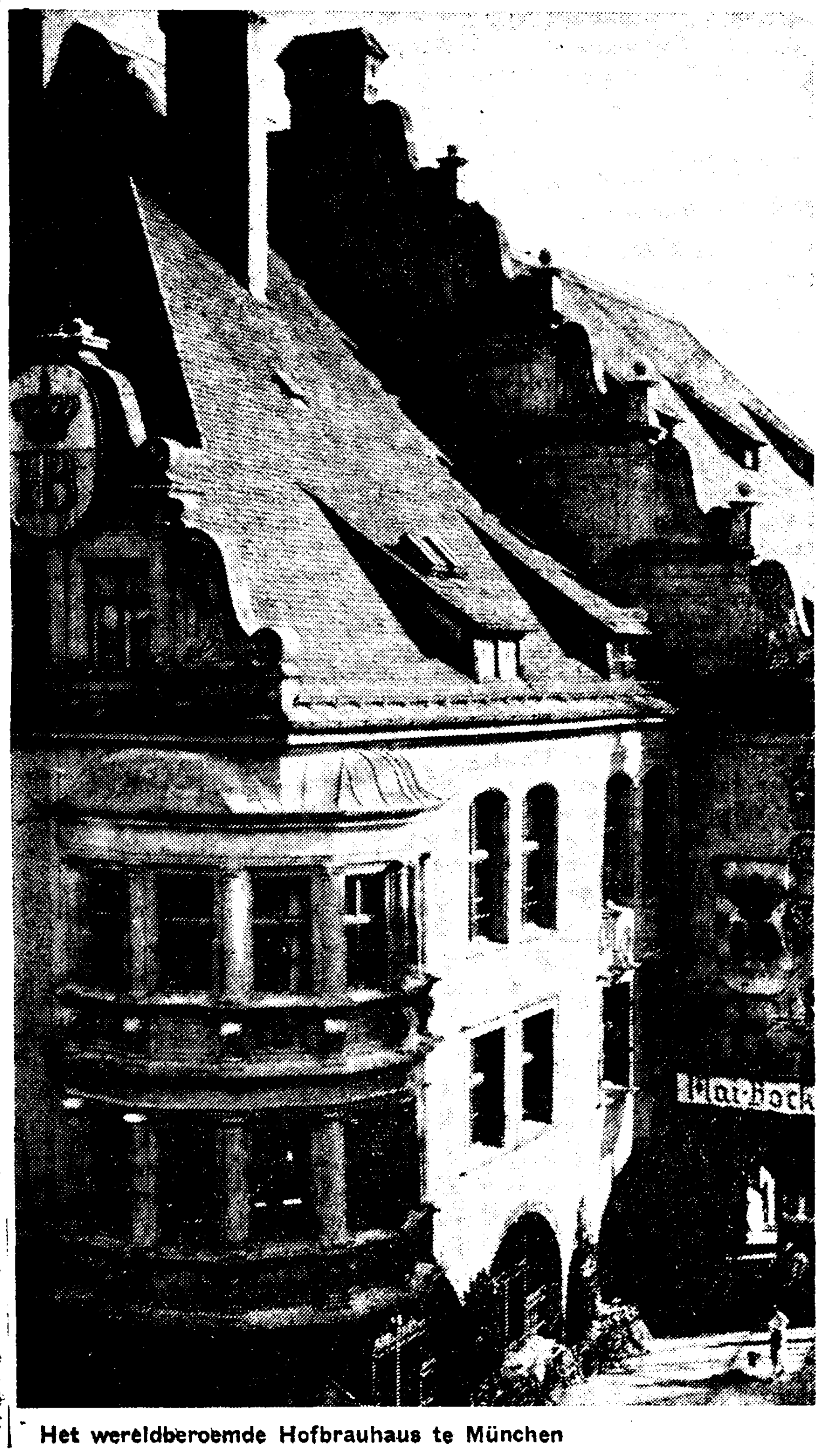
Aan het Eucharistisch Wereldcongres te München zullen 22 kardinalen en 220 bisschoppen deelnemen. Op de sluitingsbijeenkomst van het Eucharistisch Wereldcongres in München verwacht men ongeveer een miljoen deelnemers, die niet alleen met de 200 extra treinen, maar ook met naar schatting 35.000 personenwagens en 3500 bussen naar München komen.

Momenteel wordt in koortsachtig tempo gewerkt aan parkeerplaatsen waarop al deze bussen en auto's een plaatsje kunnen vinden. De straten, die naar de parkeerplaatsen voeren, zullen worden aangeduid met een kleur, die met de kleur van het parkeerbewijs overeenkomt.

3600 Politiemannen zullen in de binnenstad gereed staan om het verkeer te regelen. Voor toezicht op de parkeerplaatsen en ter voorkoming van opstoppingen stelt de Duitse douane drie helicopters ter beschikking. De verkeersregeling op de wegen, die naar München voeren wordt uitgevoerd door drie vliegtuigen van het Duitse leger. Het toezicht in de binnenstad geschiedt met behulp van een luchtschip, terwijl een kabelballon wordt ingezet om aanwijzingen te geven op de Theresiënwiese, waar de plechtigheden plaats vinden. Bovendien zullen 15.000 ordebewaarders op de Theresiënwiese worden tewerkgesteld.

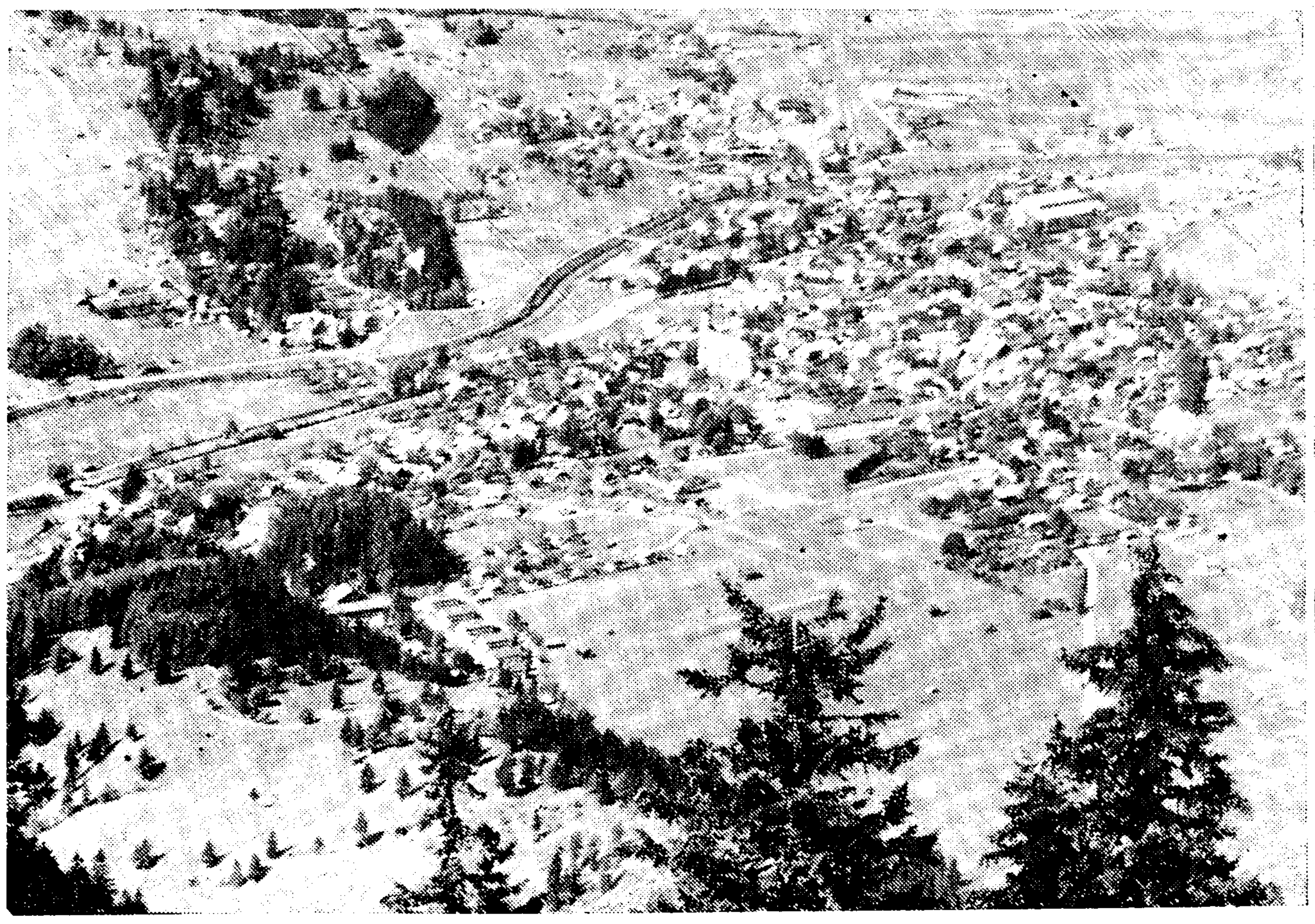
Dagelijks vullen achttien stenotypistes tien uur lang toewijzingen voor logeerplaatsen in, die aan deelnemers van het congres worden toegezonden.

Tijdens het weekeinde gedurende het congres, zullen katholieke jongens en meisjes uit Beieren op de talrijke bergtoppen in de omgeving van München vuren ontsteken.

Het wereldberoemde Hofbrauhaus te München

Passiespelen in Oberammergau begonnen

Gezicht vanaf de Laberberg op het dorp der Passiespelen

OBERAMMERGAU. — Meer dan vijf en een half duizend bezoekers zijn op 17 mei vanaf kwart over acht tot kwart voor elf en vanmiddag vanaf twee uur tot tien over half zes — dus meer dan zes en een half uur lang — getuige geweest van de eerste opvoering van de Oberammergauer Passiespelen 1960. In deze maand volgen er nog zes opvoeringen. In juni 17, in juli 18, in augustus 16 en in september 22. Al deze opvoeringen zijn — op onbeduidende uitzonderingetjes na — uitverkocht en toch variëren de toegangsprijzen van 8 D.M. tot en met 26 D.M. (de meeste), reis- en verblijfkosten niet meegerekend.

Wat is het, dat deze Passiespelen zo tot de verbeelding doet spreken. Hoe komt het, dat een duizendkoppige schare — van wie vandaag zelfs het overgrote deel de Duitse taal niet meester was — de bijna eindeloos durende voorstelling aandachtig en met eerbied blijft volgen? Hoe kan een klein dorp met nog geen vijfduizend inwoners 82 maal achter elkaar zijn inwoneraantal met bezoekers verdubbelen? Hoe kan het toeschouwers trekken uit werkelijk aller heren landen en toch zichzelf blijven?

Men speelt immers zonder geluidsversterking, men weigert radio en televisie en ook de miljoenen uit Hollywood — waar men voor een film desnoods het gehele dorp naar Amerika wilde laten overkomen — hebben de Oberammergauers niet van hun stuk gebracht. Zij gaan niet en zelfs kardinaal Wendel is er niet in geslaagd, tijdens de Eucharistische Wereldcongres de Oberammergauers in München op de Theresienwiese te laten spelen.

Wie deel wil nemen aan de Passiespelen moet naar Oberammergau zelf komen. Men doet dat als regel in „arrangement", zoals men dat hier noemt. Want al zijn de Oberammergauers dan ook volledig trouw aan hun tijdens een pest-epidemie in 1632 afgelegde gelofte om eens in de tien jaar plechtig de Passie te vieren, zakenlieden zijn het ook. Arrangement betekent: een dag tevoren komen, dineren en slapen en pas een dag na de Passiespelen — na weer een nacht logies dus — terug. Het lieflijke Oberammergau, omringd van hoge met sneeuw bedekte bergen, blijkt in die dagen een volledig toegerust toeristencentrum. Iedereen spreekt Engels en ook met Frans, Spaans of Italiaans kan men vlot terecht. Men behoeft zich ook niet te vervelen. Vanuit de kamer, waarin ik schrijf, heb ik uitzicht op een groot in nationaal costuum gestoken muziek-ensemble. Men zingt en men jodelt en plotseling blijkt, dat alle muzikanten de jazz beheersen. Dan scheuren de blues tegen de bergen, tot grote vreugde van talloze Amerikaanse militairen en hun wonderlijk opgeschilderde dames.

Meer dan handel alleen

En toch...... Toch doet men Oberammergau onrecht als men het Passiespel verlaagt tot een zuiver commerciële aangelegenheid. Vanmorgen om vijf uur luidden plotseling alle klokken. Hun galm werd door de bergen duizendvoudig weerkaatst en de bedienden en diensterties in de restaurants, die tot diep in de nacht in de weer waren geweest, trokken met de gasten, die daarvoor belangstelling hadden naar de kerk. Daarna begon — en zo is het elke keer opnieuw — de Passie. Om acht uur verzamelden zich de duizenden in het Passionsspielhaus. Een grote hal met veertien verschillende toegangen, die van binnen gezien voor de leek veel overeenstemming vertoont met de RAI-hal in Amsterdam. Het toneel, geheel uit steen opgetrokken, ligt in de open lucht. Vanmorgen in de stralende zon moet dat voor de achthonderd medewerkenden een feest geweest zijn. Vanmiddag echter, bij volle zon, startten zich plotseling hagelstenen, groot als duiveeieren, op de menigte voor het paleis van Pilatus. Hun rauwe kreten en woedende handgebaren, vermengd met het geweld van boven, gaven de opvoering plotseling een dimensie, die geen regisseur kan oproepen.

Het nieuwe toneel voor het Passiespel te Oberammergau

De opbouw van het spel — waarvoor een tekst wordt gebruikt, die in 1860 door J. A. Daisenberger werd gemaakt — is bijzonder eenvoudig. In totaal zijn er vierentwintig verschillende taferelen. Ieder tafereel wordt geopend door de proloogzegger, die steeds vergezeld gaat van een koor van 48 zangers en zangeressen, inclusief vier solisten. Het thema van zijn verzen wordt door koor en solisten, gesteund door een zestig man sterk symfonie-orkest, verder uitgewerkt. Allen geven commentaren op de volgende Lijdensepisode en verwijzen bovendien telkens naar voorafbeeldingen uit het Oude Testament. Die voorafbeeldingen worden tijdens de zang in zeer gedetailleerde tableaux vivants geconcretiseerd. De scènes, die daarna komen, zijn realistisch. Zij volgen de H. Schrift op de voet van de Intocht in Jerusalem tot en met de Opstanding. Dramatische spanningen, anders dan uit de strikte Lijdensgang van onze Heer, worden niet gezocht. Aan de andere kant worden ook geen problemen uit de weg gegaan. Het kruis wordt ten aanschouwe van iedereen opgericht. Men slaat de beide moordenaars met „hamers" de benen kapot, de lansstoot in de zijde wordt zo realistisch mogelijk uitgevoerd en bij de Kruisafname wordt de toeschouwer zelfs het werk met de nijptang niet bespaard.

De opvoering

Om te beginnen misschien door de technische perfectie. Alle medewerkenden zijn amateurs en toch stelt men vast, dat op deze première na tien jaar geen enkele fout werd gemaakt. Dat is des te meer te verwonderen, als men weet, dat bij de spelers geen niet-Oberammergauers geduld worden en dat voor de vrouwenrollen zelfs geen gehuwden in aanmerking komen. Welk dorp van vijfduizend zielen levert bovendien een klein symfonie-orkesten van deze kwaliteit? Hoe komt men tot een zo gaaf koor van 48 zangers, dat de zeer aansprekende, maar toch ook zeer moeilijke muziek van Rochus Dedler (1815) zo fraai en zo welluidend vertolkt?

Want dat was voor mij de grootste verrassing: de gedeclameerde en gezongen verzen waren veruit het beste deel van de opvoering. Het overige valt eigenlijk tegen. De tableaux vivants zijn zeer conventioneel, de tekst der Lijdensscènes is weinig gespannen en de speelwijze der Oberammergauer is èn statisch èn melodramatisch. Toch moet ik erkennen, dat een enkele maal de ontroering mij te machtig is geworden. Ligt daar misschien in het geheim? Oberammergau gelooft en geen technisch gebrek is in staat een eerlijke bewogenheid te verhinderen haar weg te vinden naar het hart van de toeschouwer. En dat moet men tenslotte toch wel erkennen: deze voorstelling is eerlijk.

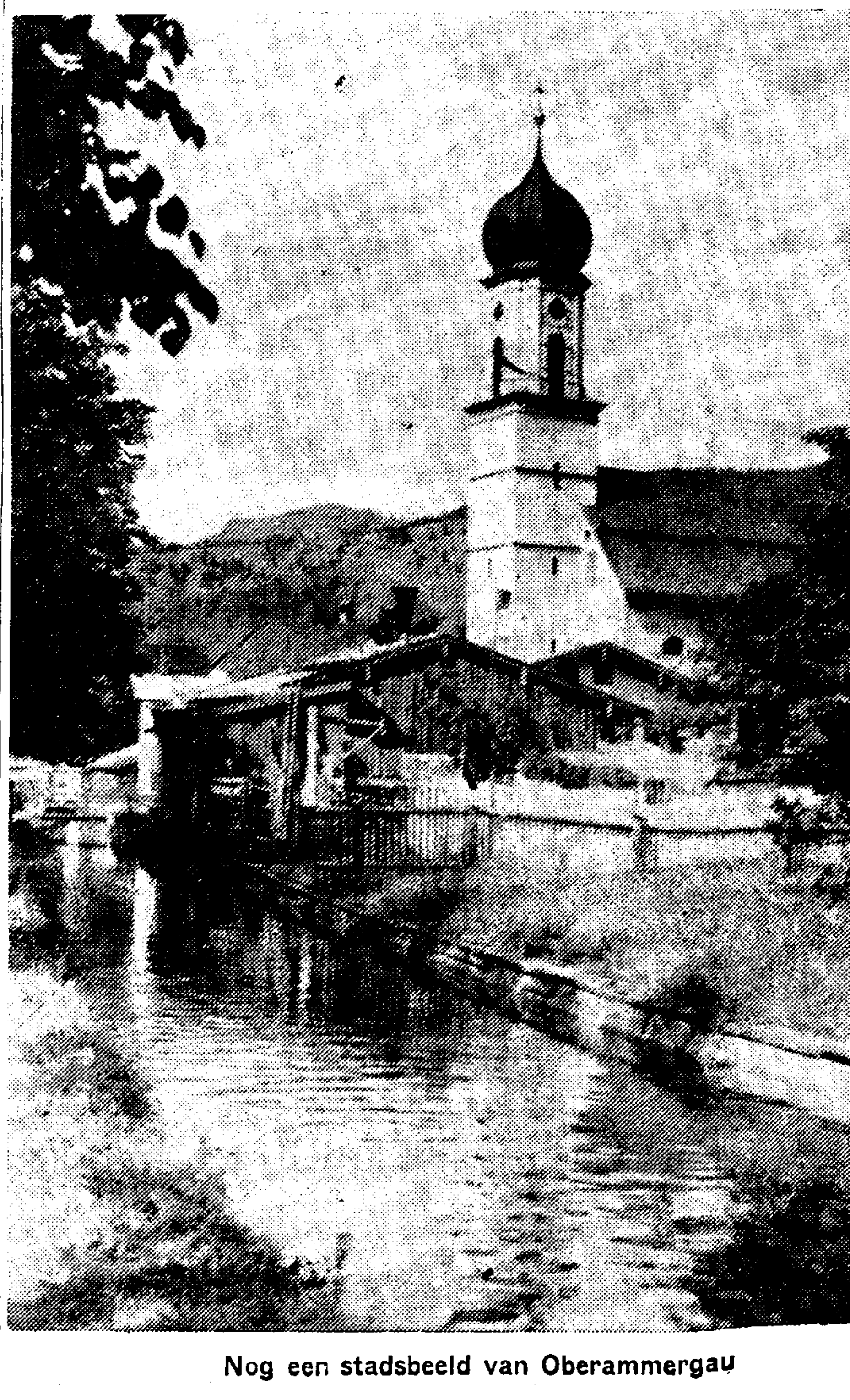
Hotelhouder Anton Preisinger poogt met de meest simpele middelen gestalte te geven aan de figuur van onze lijdende Heiland. Irmi Dinga, de 22-jarige kantoorbediende, die de eer van de Maria-rol ten deel viel, doet dat precies zoals honderden Nederlandse meisjes het doen als de kapelaan haar vraagt om in het patronaat toneel te spelen.

En ook de anderen doen het zo. Arthur Nasser schreeuwt, omdat hij meent, dat gemene mensen als Caiphas slechts schreeuwen kunnen. Hans Schwaighafer is Judas en ook hij brult. Mag men van een beeldensnijder verwachten, dat hij vorm geeft aan de angst om een Godsmoord? Zo kan men doorgaan.

Men wordt steeds geconfronteerd met ontoereikende krachten, die zich bovendien bedienen van een tekst, waaraan iedere wezenlijke spiritualiteit vreemd is. De geest schuilt alleen in het geloof. Dat geloog doorlicht soms de scène en als men het mij vraagt, ligt daar de kracht van Oberammergau: het getuigenis, dat talent overbodig maakt.

En uitgerekend op die punten, waar getuigenis alleen niet voldoende is, bij de zang, de muziek en de regie, blijkt plotseling talent aanwezig in een voor een kleine dorpsgemeenschap onbegrijpelijk grote mate. Want wie een Passiespel ten tonele wil brengen, kan bij de 70-jarige beeldhouwer Georg Johann Lang in de leer gaan. Hij weet van wanten.

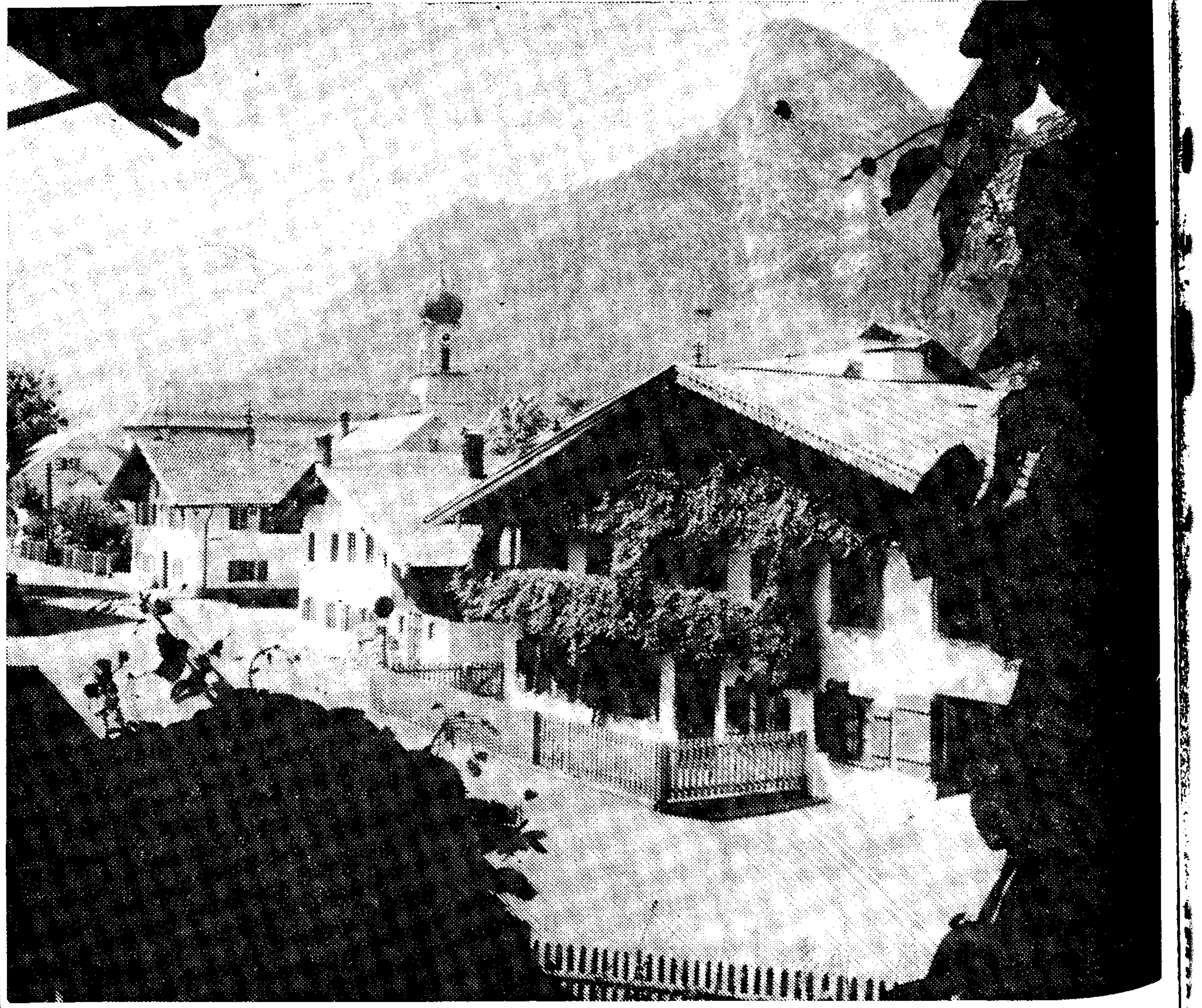
Nogmaals: wat moet men van deze opvoering zeggen. Hoe komt het, dat zij in de wereld zo beroemd werd, dat vandaag het aantal Engelstalige bezoekers dat der Duitsers verre overtrof?

Nog een stadsbeeld van Oberammergau

Eucharistisch Oratorium

Tijdens het Eucharistische wereldcongres, dat van de 31ste juli tot de 7de augustus te München wordt gehouden, zal het eucharistische oratorium „Panis Vitae" (Brood des levens) van J. H. Reginald Dixon (Londen) voor het eerst worden uitgevoerd. De Engelse componist zal de uitvoering vermoedelijk zelf leiden. In de Kammerspiele zullen enkele opvoeringen van „Mittagswende" van Paul Claudel worden gegeven en voor de 31ste juli kondigt het Prinzregenten-theater een opvoering van „Johanna auf dem Scheiterhaufen" van Arthur Honegger aan.

De Dedlerstrasze in Oberammergau, genoemd naar de dorpschoolleraar en componist Rochus Dedler, die in 1815 de muziek voor de Passiespelen schreef. De muziek van Dedler wordt nog heden ten dage onveranderd ten uitvoer gebracht.

De katholieke wereld en de Eucharistie

Het Nederlands Episcopaat heeft in verband met het van 31 juli tot 7 augustus in München te houden Eucharistisch Congres het navolgend Herderlijk Schrijven gepubliceerd:

De katholieke wereld viert Eucharistie, dat wil zeggen: zij brengt dank aan de Vader in de Hemel door de gedachtenis te vieren van het kruisoffer en de verrijzenis van zijn Zoon, onze Heer Jezus Christus, en zij weet dat zij door het nuttigen van het offermaal één wordt als het éne Lichaam van onze Heer.

In dit geloof kwamen weleer de bisschoppen, priesters en gelovigen van alle kerken van Rome met hun opperherder bijeen, voor de gemeenschappelijke offerviering van de hele stad, „statio urbis" genoemd. Het aanstaande Eucharistisch Wereldcongres wil aan dit oude gebruik nieuwe gestalte geven: de „statio urbis" zal een „statio orbis" worden, een bijeenkomst voor de gemeenschappelijke offerviering van de katholieken uit heel de wereld. Dan zal de plaatsvervanger van de Heilige Vader, omringd door bisschoppen, geestelijken en gelovigen uit alle landen gezamenlijk het offer vieren op het feesterrein in München, gelegen in het hart van West-Europa.

Op dit historisch uur van de geschiedenis, nu een wereld hoopt op vrede en eenheid, terwijl onzerzijds een wereldomvattende vernietiging wordt gevreesd, komen wij bijeen om het éne brood te breken, dat Christus gaf als „Zijn Vlees voor het leven der wereld". Met het oog op de verwachtingen, angsten en zorgen, die leven bij alle volkeren, wil de Kerk met ernst en nadruk getuigen, dat de mensheid voor haar behoud en welzijn is aangewezen op „het Levende Brood, dat van de hemel is neergedaald". Dit zal dan ook het onderwerp zijn van de godsdienstige bijeenkomsten, studievergaderingen, tentoonstellingen en opvoeringen van het congres, dat onder leiding van Zijne Eminentie Joseph Kardinaal Wendel met de grootste zorg wordt voorbereid.

De vruchten, die de vroegere Eucharistische Congressen voor de Kerk hebben afgeworpen, zijn zó rijk en het streven naar groeiende waardering van het grootste geheim en de grootste kracht van onze godsdienst is zó onloochenbaar, niet het minst in onze Nederlandse kerkprovincie, dat wij opnieuw verheugende resultaten mogen verwachten van dit congres, niet alleen voor onze broeders en zusters in Duitsland, maar ook in Nederland en in heel de wereld, mede juist door het internationaal karakter van deze bijeenkomst.

Wij sporen daarom allen aan tot krachtige medewerking. Het succes van een Eucharistisch Wereldcongres is niet menselijke prestatie, maar genade Gods, die wij door gebeden en offer moeten afsmeken. De beste en zelfs noodzakelijke voorbereiding is de vrome viering van de Heilige Eucharistie en de vorming van ons persoonlijk leven door de genadekracht van het Heiligste der Sacramenten.

Tenslotte spreken wij de hoop uit, dat vanuit Nederland een groot aantal deelnemers zich bij de honderdduizenden uit heel de wereld zal aansluiten. „Voor allen, die aan het Eucharistisch Wereldcongres in München deelnemen", zo schreef Zijne Heiligheid Paus Joannes XXIII, „smeken Wij van harte Gods rijkste zegen af." En hij vervolgt: „Moge het Sacrament van eenheid en vrede, waarin Christus Zich „voor het leven der wereld" wegschenkt, een lichtend middelpunt zijn en een onuitputtelijke bron van bovennatuurlijke kracht voor hun leven en handelen."

Volgende étappe

Zullen we onze lezers nogmaals vertellen wat er zoal gaande is met K.L.M. - Amigoe-reis? Een fantastische reis naar Europa met onder andere een bezoek aan de passiespelen in Oberammergau, het Eucharistisch congres in München enzovoorts. Wij maken in gedachten alvast een sprongetje naar wat het volgende gedeelte uitmaakt van de reis-agenda.

Augustus 1960
Maandag 1
Per touringcar naar Oberammergau.
Dinsdag 2
Bijwoning van de passiespelen in Oberammergau. Speelduur 8—12 en 14—18 uur.
Woensdag 3
Van Oberammergau naar München.
Donderdag 4
Bijwoning van het 37ste Eucharistisch Congres.
Vrijdag 5 Congres.
Zaterdag 6 Congres.
Zondag 7
Plechtige sluiting.

Hengelsport in Frankrijk

Toeristen, die gedurende hun vacantie in Frankrijk zo hier en daar een forel willen verschalken hebben hiertoe gelegenheid van februari tot en met september. In enkele departementen zijn echter deze data verschillend. Zo kan men in de departementen Aube, Nord, Pas-de-Calais, Seine-Maritime, Somme, Seine-et-Oise en Oise op forel vissen in de periode van 26 maart t/m 4 oktober; in de departementen Côtes-du-Nord, Ille-et-Vilaine en Manche in de periode van 20 februari t/m 13 september en in de departementen Hautes-Alpes, Isère, Haute-Savoie en Savoie in de periode van 20 februari t/m 11 oktober.

Europafoto

Aan een tentoonstelling „Europafoto 1960", die van de 7de tot de 21ste mei te Keulen wordt gehouden, nemen 34 verenigingen van amateurfotografen uit twintig Europese landen deel.